R. 1628

ఛ్రవాంనివునోంశాంరవచనములు.

Bhavanimanohara vaeanamulu.

Restored from library MS. D.1432. during 1954-55.

భవానీ మనోహర వచనములు

D. NO. 1432.

12-8-16

I.

శుభమస్తు.

భావనీశ శతకము. పరిచయము.

శ్రీకంఠ - - వు సమస్త లోకావతా [illegible] - - - - - ఆం

చిన సార్థ సంబంధాలు వాతు వారు తెలుగు [illegible]

నిర్మితం - - - - - వి [illegible] బ్రహ్మ [illegible]

[illegible] - - [illegible] - - - - - -

[illegible]

ల [illegible] నాలుక [illegible] గెలుపొందెను.

[illegible]

[illegible] - -

- - - - - - - [illegible]

సర్వోపేత. [illegible]

[illegible] అఖిల [illegible]

[illegible] - -

[illegible]

[illegible] శివాయ, శంకరాయ, శర్వాయ, మహే

శ్వరాయ, రుద్రాయ, మహాదేవాయ [illegible]

- [illegible] - - - - - [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] - - - - [illegible]

[illegible]

[illegible]

లు   నా శరీరంబు సంశోధనంబు చేసి ఆదివెం నా
తం మంగళ స్నానంబు చేసెన్ని. మీ భక్తులు మి - - -
- - న తర్పణ, సాంబ్రాణి, గుగ్గుల, ధూప ధూపంబులు
సాక్షింబారయుటం చేసి నాతది మృదు చిత్రరు తూ
లం బు చేసెన్ని మీ తాపంగి నని రాజీ సంబులు నాదేహం
బున నలమి తానక్క నా - - - - - రతేపస్నాని
నాతి తివ్వ గంధంబు పుష్పై పుష్పంగ రంగం చేయిన్ని మిమ్మం
బూ ఉంచి వైచిన నిర్మాల్యంబులు నేను ధరియించు
టం చేసి నాతని మంచి భూచిత సొ- ర్గా భరణం
బు లచెస్సి నాఅలలాటంబు - - - చిన భక్తి, పూ
త్రంబు నాకభిషిక్తం వ- క చేసెన్న నెరక్షించి న
లం త్రాక్ష మీ యాజ్ఞా ప్రతిష్ఠాపనం బానర్చు మీ
దునా నాతాపంగిన భక్తి మంత్రక చేసెన్న యింక - -
- నైవాద్యాంత సాష్టాంగ స్సాష్ట భి షిక్తున్నం చేసి నిత్య సేవి
తి. మీం పుణ్యంబు నే నేను రాజ్యైక బహుల కల్పాల గురు
గణా నేనైన్నైన శాశ్వతా నంద సామ్రాజ్యంబు నొంది
'నకల సా - - - తృంద వైతి నింకే నా భయంబు
నా శేమోభ వాని మమోహాం. ॥ ౨॥ పాలాక్షా నా
జ్ఞా నజ్ఞోనః కాయ కర్మ బుద్ధింద్రియంబుల జ్ఞా
నా జ్ఞానంబుల స్వప్నార్ధవ స్థల నా చేయు సుకృత
- - - - బులు, సూక్ష్మాంచైన విశేషంగని - - - ం
గలవె యత్తంబివే ని అఖిల జంతు హృదయాం
న - - - తుంద వనియను పత్యంప ర్శాము వనియ
ను. శ్రుతుల వల వనినం - - - గాన నమస్తే

ఫల మెండుగ దగిలి తమ-- అతా బ్రహ్మ పర్యంతం
బు ని చేస్తె నింతి యుండెను గృహస్థ వేదంబు లం
బ్రతికి వచ్చె మహా భూతంబు లంత్రి సంధ్యలు నేను
లా త్రింబు ఉద్ధంబు ని --- ద్రుల యు వు వివి అంత్రా
ష్ట ను పై దాడల వెళ్లి పంచించిన ఆత తాయి
కెం బ్రాహ్మ శ్రుతంబులు గలవె అయునను నాకొక్క వి
శేషం బైన తరుగా కారంబు దాని కె వహా స్వర్గా న్న-
యుము వచనంబు గలదు కావున దివ్య నిత్యంబు ను
స్థిరంపు చు భవితయున్ సేవా మాయ మొదం బూనిన్ని
అఖిల పాపక్షయంబు గా ఆ ఫ్రంప్ పం తా డ్రేంబు
లన వరివి న్నానంబు పోశి సాగమ యూం టి చంద్రులై
బుడ ని చి అంధకారంబు సు ప్ర నదీ వంబు ని నరాబి
నిరంతంకం బైన పాప పంకంబు వలన నిమ్ముక్తుం
డై నన - శుద్ధి బాంధవ మ డియు వ్రాపృద్ధంబు
నంబాయుక నిలచి శాశ్వతం బైన సుగతి మొసంగి
రక్షింప వె భవాని యస సారా మరా॥ 3 ॥ తి గంచ రా। నీ
వు పల్స్ జగ న్నయంతా పై బ్రహ్మాండంబున గలసే
కల ప్రాణి కోట్ల మొగ క్షేమం బరయుచు ఆకార
సృష్టివై రక్షించుటం జేసి నాయ శేష జన్న
శీదంబులకు నీ కెరుంగించెద నంతా నేని విద్వత్సృయం
కలాపంబుల వెలుంగు నవ మెకాక్షికి ప్రవాహాతి రత్నం
బులు గాంర్ప్ చెల్పు బాల నిభంగ నీలు లా చల
చక్ర ధ్రువంబా బై నా మన నవ్వన కో ప్రంబ యు వెల వెలుం
గ నికే దృగ్గోచరం బైన వస్తు ప్రకారంబుల వెంబడిర

గల మోహభ్రాంతి యుగళం చేసి విస్మృతాత్మ్యంబు
న విలువం బ---కైనంబై యున్న వారందరు వాల్లు వ
శివ గణ ద్రుహిణ హరి [illegible] సనాది మహర్షులు వంటి
వారు ఆది ప్రకృతి ఆదితేంబు [illegible] నిష్టల [illegible] తత్త్వం
బున నిమ్నం బూహించి చింతించిరా వారలు మహా
మహిమంబు గాని యధార్థంబు గాదు సాధకులకు
తెల్పు జెప్పెను - ఇది స్మృతి యుండునట్టి సత్య దర్శనం
బు వలయు. అనిత్య ప్రపంచం బని వెలికిరాని వారల
వలన దుష్కృత దంతాత్మ దుఃఖంబులం బందుచుండు
వారందరి వింత దోషమ్మ విచారంబుల గాని పొందరు
లు గలవు. ఇంత సత్య ప్రేమ భక్తుల కొఱకు నిత్య
ఇహ పర సుఖ ప్రదాయమై శిక్షించుచు సాధిం
చెను మహా॥ శ్రీ॥ శ్రీకృష్ణచైతన్య సద్గురు నిర్గుణ
స్వరూపంబుల నీవు క్రియా విధంబులను నేర్పు చూచె
వారంబున, వారు మూలంబున కాని స్థూలంబున సాగ
రంబున, శ్రీశైలంబున, పొఱి బు పర్వత తీర్థముల
విధుల వశియుంపు చూడను నీకు బ్రహ్మాండంబు
న సరిగాను మంచి ప్రస్తుతించుట నంతరాని నీ
కంటి నభిషేకంబైన అతి తంత్రము యమ నియమ యుం
చేసి విశ్వాని కెల్ల - మతి యుండెడు చరాచరం
బులైన వస్తు ప్రకారంబుల నెంతి విశ్వ భావించి
న వారలకు నీవు తనిష్ఠింపు వలె నీ వెలుంగకుం
దానె వస్తు తత్త్వం బాచరించిన విశ్వ వృత్తి గా చరిం
చె యుండు నది విశ్వ ప్రేమాని [illegible]

కే శిశువు నత్తైన మోయుని పలికి యాదరింతు నర
నీ తెవ్వరేని ఆశ్రయించిన ప్రముదితహృదయుండై
పరిగ్రహింతువది అఖిల జగత్కర్తయుండై విశ్వం
భరాంభర భారంబు వహించి యుప్పరు వెలుపలను
మూలాలంబైన యాదిమూర్తివై పరమేశ్వర, పరశివ
పరమాత్మ, పరమపురుష, పరబ్రహ్మయనుచు అనేక
విధాభిధానంబులైన విష్ణువు తింపె నాతెం దరమె
అనాథనేత వచంబు దొరికిన యంతంతు శాస్త్రంబు
లకా మహిటిం చనిపగిది సావేమాంబు నరుత్రాష్ట ధరిం
చు టుంటా ఖేశి సాహేపంబు వలని భయంబు వాసె
నన్నుగటిక్షించి రక్షింపవె బహాని మహోహారా॥౫)
ప్రమధాధిపా! నిన్ను నన్నుం కేగృహార్థ జాయద
లంచి తివేని నా విన్నపంబు నవధరింపు వలయునె
టుంకివేని నాశరరంబున వెడలిరిగిరి గంపారంబు
నదు షడ్రుతంబులని యేదు, దుష్ట మృగంబులా
మునేవి - గుంపులు గాని యుసురు చెల్లినదైన
రా లనెడు వెతె భితరంబులై సాహేమ గుహల
వెంట నిరంతరంబున విహరింప దొరా
నిచ యుని నాకు ధరింబు నకు ఉత్తరు ప్రాప్తి మా
అకం బాంగ బారి పంచాక్షరి మహా మంత్రం
బున వాకిట్లు కట్టి యుట్టట్లు చన కుండా విభూ
తి మచ్చు చల్లి పాపమృగంబుల వరి కట్టుక
యున్న వాండు యింతే నీ వాలసన్నం బానర్పకే అ
ల్ల నాడు నీ వెరుకు రెండవై పండి వేధందం

శరీరంగు నప్పుడు విగ్రహంబు నను [illegible] బాహ్య
హా వెడారి వింబ్ర బలకేలుష వృగంబు లం బరిమా
ర్భి నాశరీరం బకేటంకేగంబు గావించి నీవెప్పుడు
వెండి తొండ మండడు పై మకం గొమాం హాల హ్రాం
త్వంతమైన వీవెతుగ డు దినడు తుం బ్రతూనం
బు బహుం గాని నాదె హాంబు మహో ధరంబు నన్ని
యుంచితి వేని కైవల్య వృష్టిం భారు హానేత్రి
తం బాత్రంతై మెప్పు చుండుట నాకిది మైవరంబు
గాఁబ్ర సాధించి నన్ను గటాక్షించి రక్షించు నె భవా
ని మోసొంహాం॥ ౬॥ అది ముత్యంత రహితా। నిత్యచ
మత్కర ఛాన నాధ శ్రవణంతైన ప్రావని నేన
చేత జన న మరణా తః ౫ సంకేత్య తడా మైన
క్షేత్ర మాన వండు నాత్మ వత్సరన్ భూతా నియు
ని వలంపక యు ప్పు డు పలుల యడ మొంతకే కేతా
చరించు మత్మ దాంధుండు పరాపే తొండాంధ్రంమైన
నతగరంబు వెలుంగని బుద్ధి హీ మండ నపరిమి
తా [illegible] మష్గర్మ బహు హాశే యంత్రంబు
లం గట్టు వడిన నరక్ గ్రంథి ని నీస్వరూప గుణా
స్వభావ లక్షణంబు వెరింగ్లమ ఉయుంచ నొనెం
త వాండు నసర్వ తంత్రమైన క్షారారక పృహాహంబు
వెన్న గలిగిన పరిశుద్ధంబై నశుద్ధారకే తాంపం
బు నతు సృష్టి కాని వెలంగున నత నేత్రంబైన
ని పెజ్జుప - యుపలు రాశి ఛవచ్చురతా జోవ
యు గతం బ్రాశ్రయుంచి వాంప్రుతయు పరివ్రథం

గా పంచంబు నం బొందు చున్నయది షోడశోప
చారంబులని తెం. బ్రయం బా నర్ప వేర నమః శి
పాద్య, సాం బాద్య, పగణాంయు, పసూపవేప్ప, పండి వె
పగం గాయు పవ్ర - యు నవెం న మలు నచు భజిం
పు చుండెద నన్ను గ తీ బాక్షించి వెంతివి రక్షిం
చి న సా వెలు గృహించి మార్గించెద నుమాపర
సుఖ ప్రదాయుడై రక్షింపవె భవాని మనోహా
రా॥ ౨॥ పంచ వస్త్రాని పుణ్య యహాపర సుఖ
ప్రదాయ వైన ప్వామి పగుబుం జేశి నీకు హావ
వైంక ర్యంబు యొతీటి గాయుం దలంచి వి దా
[illegible] ర్త గాంచం బనకే పరి గృహింప వలయు
విల్లం తిటివె ని మయ మప్పు మాభక్తుండై పంది తె
ర్వ తలంతు వావాన ధ్వజంబులు తానవైయుం
డ వె నతనికి పవారయుంబు గాయం గారి నిన్ను
వెకే పరాజ వావా వుండవై యుండదలంచిక
జన్న పర్యంతంబని వారగాంచై నిజెచ్చ నివా
రింపుచు మది యన్న ప్రావృత్త దంతా వనం భత్రు
వం వంగ తుంభ ప్రనులు వాదం గారంతి త్రవ్వు
ద తమ కెంచుచు గంధ గ జయాం నల వాడుంద్రు
ఉవది వెసుం గు లంద గమ కెంచు చు మత్తాభకేం
గా హాల పూంలుల తడల విజకేరంబులచే పుర
గొరు చు విజ దానంబు నకు రాలంబ వికుడు
ల జే నన్నలు గావింపుచు పుంటరి జనంబుల
వ జ్ఞా రు హా మ మి ధరంబు వెకె విహారింపదలం

ప్రము యాతీత నాకేశత్వం బె పెను విధంబుల
సేరింప నా సంజ్ఞ నంబని యెడు నానా వంతు
దాక సాల్వన నియమం బక్టిటినా కాప్వర్ధ చిన
నమెన్నన గనిష్ఠోంచన తెంతా భవత్వ దాం
బు జ ప్ఞానం బని యెడు నాగ షోంబున మాచర
రొ కేల్ప రక్త మంబు లంకి చెనంగ కేక్లై చిక
నీ ప్త పకెల పెంర రెకె సంరక్షణార్థంబు గా భంపన
త్రయం బున పరి భ్ర మించు సద్బుడు నా హృద
యు మదే భంబు చెకె విహరింపుచు ఇహపర
సు ఖ ప్రదాయివై రక్షింపవె భవానీ మనోహరా
రా ॥ ౮ ॥ సాంబ మూర్తి యా ! నా బాల్య వశం చె దిటివో
కాని త్రిలోకైకైక నాథుండవైన నీదండం చెశరి
భజింప దారాంగన యది యాది గా నా సంజ్ఞానం
బని యెడు మార్గాంత మంత లం బంత తంతకుం
బ్రకాశింప నానంద పయః పూరంబు నం బ్రవర్ధ
నంబై నా హృదయం కేమంలంబు వికచప్పుటవి
రంతర ధ్యాన కిం చలగ కేశ్వా కాప్రత రంజ సం
బై అనవరత భజన బాసుర క్రోంహ్రాంర భన్ప్రత
బా జ నంబై నంత త భక్తిత సవ పెంగ సం
భరి తాము రాగంబై గరిష్ఠ విష్ణువు కరంతబం
దు సం దో హ విష్ణుం ద్దానందరంబై మెప్పుచు
వి - గలగి అభిరామంబై నా మను - ర విరు
హంబున నుల్ల సిలుచు నెల్ల ప్పుడు సంపద్వా
ర స్వత మయి హ్రో మతంబుని పెదాంత రర్ధ

గతి నాయక రత్నంబును సమస్త సౌభాగ్యం వర
సింధువను నావ సాధకంబును సప్తకోటి మహామం
త్రరాజంబును, మహాపాతకంబునాశకంబైన ప్రణ
వ పంచాక్షరి మహామంత్ర చింతనకంబు [illegible]
విహరింప దగినదని యుండె నామనంబున గలకల
త [illegible] శంకించునట్టి దయాళువు [illegible]
[illegible] పరిపాలించు [illegible]
[illegible] పాలించి [illegible] మార్గంబు [illegible]
[illegible] గా [illegible] మహా [illegible]
బు [illegible] గా [illegible] పంచి
[illegible]
చి [illegible] పాపంబు [illegible]
[illegible] విశేషంబు గావించి [illegible]
న [illegible] అమూల్యంబును అవ్వ
యంబును, అఖండ [illegible] ంబును, [illegible]
[illegible] నంబును [illegible] మోక్ష [illegible]
[illegible] ఫలంబు [illegible]
చెద [illegible] మనోహ
రా ॥ [illegible] ॥ అఖిలేశ్వరా! [illegible]
[illegible] డు [illegible]
నాయ [illegible] మార్గంబు [illegible]
[illegible] డు [illegible]
[illegible]
[illegible] నంబున [illegible]

[illegible]

దేహంబు వెన్నెన్నై కొంకి పాతు జనని జనకు
లెంతరైరి యీ లోయలను ప్రహ్లాదు కాలంబు
వెన్ను గడచి చనియె యింతే గర్భ నరకంబు లం
బడి యుంటుటాడ బడలికె వాడవు చున్న
యది సంఖ్యా స్థితంబు న నెయుంటి చూచి ప్రాప్తి
దిగ్గ్లోల చుంబెదవు వంది యన్ని వ్యక్తి కారణ
కా సంధాతలరుండవైన నీకంటె సౌజన్యంబు గాం
చ రక్షింప నధికులెవ్వరు లేరు నాచేశకదు
షట్కర్మంబులు దలంచి భయంకుల మాని సుంద
రై ప్రావృడ్వలప మొంధరధ్వానంబుల కెరటి
బెదరి ధాత్రి పతి తంత్రైన అంకాగల చేజం
బులు నిజ వృక్షంబుంతటి నచ్ఛంబున
సె న తః పరంబెదంగ కేవ్యటి యన్ని పటు నా
వితి కేయు కలంగటంబ్బుటంగ్గాంగ అంచి
పట్టితి యనెషాపేకొషు బంధంబు యూఢ్బ
పారవైచి . యామి కెంతరా స్వల్పతిని పిరాచం
బులంది చారకుంట నటతించి పొరదరవు
సద్వారా భవిదయన్నకే టూష్టి విష్టరాష్ట్రపత్ర ధా
రా పరంపరా సౌకే వద్గల దెతిప్పన వరాస
నిమ నాదించి నీవు నావు నః పద్యంబు
న ని హరింపుచు ఆనందరసప్రపూరితాం
బారాశి మొల లాదంగ ఉటాక్షించి ఇహా
ర సుఖ ప్రదాయివై రక్షింపవె భవానివ
శేషాచలా ॥౧౧॥ క్షితి సంచరా నా యీ దేహం

ములు త్రాత్త అంతియుగాని జీవంబు లార్పం
త రహితంబులైన చిర కాల ప్రవర్త నంబులు
విస్మయంగని విరక్తి జన్మంబు లనేకంబు
లేమిమ వహించితి నేం నా భాగ్యవశంబు నవిప్పుడు
మానుష దేహంబు ధరియించుటం జేసి జన్మాంతర సు
ఖంబగు నర-కా సర్వ జగన్మయుండవైన విష్ణు శ్రీ
యించి-కా నొక్క విధంబు నం బ్రస్తుతించెద యట్లుం
టి నీని తాటి యెం బ్రహ్మ హస్తాలు నా మగవన్నగ
ము తాటియః సర్వః ప్రజావశయు మాయాంతి వేగా
వ వెవి తొర్త్ర సార్త్ర నాల్ యన వేద నంబున
తె నర్వ భూతంబు చింతింపా రాతుండవు టం జేసి మా
పుణ్య సామ స్మరణా మహా తారతి మంగళంబును
చుస్వారతి తెందు కేవలంబున దానిప్పుడు సమస్త
హా ఫలం విమునట్రింత్రైయూ మంట లోకాంత
రంబున మా లాక్షించు నంబుల ధరి మంచి భవ
భయన్న స్వరూపంబైన పాదూపంబు వదలిపెను ము
తి విన్ను భజించెదను నమస్కరించెను నాతుం బ్రహ్మ
జనంబు లేదు గాపున నీ స్వాపత్రంబు మా నాంబు
లు నాతవి వి-తు నట్లుగా విన్ను భజి యించె దానా
రాం గతి నాయాద కటాక్షంబు నిలిపి ఇహపర సుఖ ప్ర
దాయువై రక్షింపవె భవానిపతి నమోనమః॥ ౧౨॥ శ్రీరా
తిరాతకా! నీవు సామాన్య ఉదు బాష్పాంబులు విసర్జిం
చి నన్ను ఉద్ధరించి నాకై నీ భ్రాంతి యుగా నట్లు
గా నుదయాస్త్రము యంబులు నింది త్రాణంబులపంబు

లు పలుకం దాదాంగె నట్టేతూ యు విష్ణు ని సన్నిం బంధ
కు శాయుకు యుట్లెంటి వేని నిహరం బంటు కేదాం బుతె
ష్ణు పైనె సం భూరదాశింబడి తృప్తి బాంధింపగలవె.
నిష్ణం బ్రస్తుతు లానత్య సంతుష్ట హృదయు ... పె
కి మెప్పించె పెంత పాంటు మహా దరి ఆర్ణవ మహత్వ
ని యు పనికె క్రతువున వహిత మహ శ్రేమంత సుఖం చా
నట్టి వెరంగున సాభాగ్య పదంబు ననవ పత్ర నా ధా
రాకూరా శౌనా ... శ్రాంతిం పాదరా యుగంబు
దాశుల్వృ పీఠి యుట్లట్లు తాళ్లారకుంటాతై దంచు నెుసం
గు మంగళ ప్రదాతైన - ప్రణావ నామ స్మరణ నా నెూర
నెుట పంగలాగ దరి పూనికంబు లూకతో సంపై పడు
నష్ణం పెంట పాళ్ళనే, నీవు దరహా శీత ముఖ సము
ల్లో శత పూర్వ యుంటపై నష్ణం గటాక్షించి ఇహ
పర సుఖ ప్రదాయిపై రక్షింపవే భవాని మహెూ హరా
దా॥ ౧౩॥ ఉర్థ్వ స్థా! చతుర్భుజ ప్రమ భూంతి తోపహారంత్ర
భూంతపైన పరమెశ్వరుని నిష్ణం బ్రస్తుతించి కేవి
మెుదన మటపై ...ంచి నికిని గగ సంబంధ దలంచు
టు నాదె నీవు నాకుం బ్రసన్నుండవు గాను బుంటి చివాని
నె నింక కాలంబు నిష్ణం బ్రార్థించిన కెంతిష్టోర్థంబ్బు
తాకె మాన్యాంత మంత లంబు ప్రకటితైన పెూంట
నిరతిని సం చూరపెట్టి పాతింపే శక్యంబు గాని చింతం
బున నా యుత్వంబి తొరంతె నా చెయు ప్రాణము
ప్రభువుల్లో గనిత సురక్షిత ప్రద ప్రద వారికెసెవ పెంబ్లు
తావిపాత్ర పిల తొ సం దాసాంబు భవదియున

శుభ శ్రీ చరణ కల్ప వృక్షంబు లంచెన గాన వీర
వ్రతా నిర్ఘర మాత్యంబున నా మాటననుకంపా
త్రి దృష్టి విల్ప నా చేయు అభిషేకంబు జలా భా
రంబు న మున్న [illegible] గా కుందా నా మలం
[illegible] చందన కస్తూరి కాగరు కుంకుమ
గంధంబు హారతి నిమ్మ పసుపు భూషణ గలయ
కుండా నాయభిషేకంబు పై [illegible] నంబు తండ నా [illegible]
[illegible] విష్ణు [illegible] గాంచ [illegible]
[illegible]
[illegible]
భవ నీ మనోహరా ॥ ౧౪॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥౧౫॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ది సాంద్ర నంబుల రమా నాథుండు నవైకుంఠ విల
సియుండు వేయున్నను యూరితి బ్రహ్మేంద్రాది దేవ
మునులు. సర్వ చరాచరంబులం బుట్టించు పరిపూ
ర్ణుండైన యనంతుండ వని నన్ను దెలియనే
రరే పృథ గ్విధంబుల నిం - స్తుతు లొనర్చి కని
ల్ల ఘోర పాపులై మూఢ జనులు పొందరథా
లోకంబున నెవరు నీ చూచుచుండియు కాని మా
కరుణా కటాక్షంబు వడశి శాశ్వత సుఖానుభ
వం బైన ప్రణావ లోకంబు నకరుగు విధం బెఱుం
గరు భవచ్చరణ సరసిరుహ యుగళ నివా
కా కౌతూహలుండ వైన నన్ను గటాక్షించి ఇహ
పర సుఖ ప్రదాయి వై రక్షింపవె భవానీప
నాస్తేమ॥ ౧౬॥ నిహిత నమ మురంగాగ్ర హిరణ్యాండ
కటు పాంబు నంబ – బాలకే నిండి యుండియు
ఘటిత పత్రయంబు పగిడిపఖల చిప్పలు ప్ర
దయు పదవంబుల బ్రోవఖిర్యయం బై స్థూల స్థూ
క్ష్మ భావంబుల నిపుణతర మాయా జాలం
బున జిఠుగు వరపుటం బైన విశ్వంబు గాని
న్ను నిలువం బట్టు శక్యంబు గా దన్న వాండు
వెట్టం బటి పాని శ్రీక బుండకేరళ్పార మొప్పి కమర
ప్రస్ఫాది సుర భర్తృవన్నంబులు నై నాటు పెనం
బు తద్గ్రంథంబు పరిష్కర మంచు చెందంబు నహా
మవంచింపు విలు కాని హైన పంచిది నన్ను వం
చింప అనఘ భావిని పావ: పార్వంబులను బట

దృశ్యదుష్ట చొప్పింతంబున అపార తృష్ణాపిత్తునై
ప్రత్యేంద్రియ నధన ధానాన్యంబు లంఘరగా కాంక్షా పాతం
బై యూషర్ష త్రిదయు తిలకా బద్ధుండునై సం
సార భ్రాంతి దగిలి నేక తంబున పరంధామ
నైన నా చిత్తంబున నిన్ను మాతింపరంబు
గా తలచి వారుండ ర వ్యాకరంబున సెలించు యో
నహా త్రయంబు న చరగా లుగంబాని తీరం
బు బారం గాంచ వచ్చునే. అధిక చపల స్వభావంబై
న నా చిత్తం బూరంతుకే నా ఫలితేరుగని తెలెన్ను
అని దండ నుండగ లూక్షించి రక్షింపవె భక్త
నిమ నెరా హారా ॥ ౧౨॥ కురంగ మాహా! అజ్ఞాధి కం
బునైన విష ప్రహారంబుల సర్వంబు నిక్షిం
చు నేత్రంబులు తమ కెం దాము గాన కాని
చందంబున సర్వ ప్రపంచంబు నగలు చ
లా చరంబులు యెట్టిట్టి తానినని చె చెరింగియు
నీవు నాలో నంత ర్యామి నై యగాధ ప్రకారం
బున నరభావంబు నిమర్శింప మన్న నిన్ను
గని నా చూపు బాలతే యున్న వాండ నన్ను నాశ్రయిం
ప నీకు గారణం చేమి యని లంటి పోని నకల
ప్రాణి ~~సంతతి~~ సంరక్షణా దీక్షా సమర్థుండవైన
జల లోకైక శరణుండ వగు టం జేసి నాం బ్రతు
కు తెలుపు నైనై నిన్నాశ్రయించి ప్రార్థించెద నిజా
చి ఉతేర్గా బార నక్షత్ర పరుండ వ వశుప్రా
యుండని నన్ను దండధరకింకరులుండు ప్ర

తిప్ప
ద ర్శ నం బు న దు ర్ల భ్యం బు ల ని చెంది ప్పరు
లా ద్ది కిం క రం శ్రీ నం బు ల గ ల దిదియుం బు ను
పా శ యం త్రం బు ల చూ చు న ను ఆ - గా ల పి
మీ ద వె లుగు చుండ గ రాం గ కుం డా భ వ బి యన
మృ దు పా దాం భో జా తాం కి త వం శో భా గ పా
వ న పా దా గ ప ట లా క్రాం త మ ధు ప వి తా యా
వ రా హా న ని ర్మ ల దే హా స్పై యా మాం దం స్పై వ ల్ల
బుం బా ధ తీ ల స త్వ చొం ధ ర కుం ధ ద్వ యం కుం
కే వం పం కాం కి త వ క్ష స్థ ల పా లా లా ల కో తా
మా లుం ద్వై పం ఖం బు ను భ విం చె ద న న్న వి వాదం
చవి వేని అపారం భం గ్య తా ర్థం చె నె న వి వి ధ
క్షేం పిం చి పలు కే చెం దెన చెప్పై నం గలదె. న
న్నం గ టా క్షిం చి ఇ హా పర సం గ ప్ర దా యై ర క్షిం
ప వే భ వా ని మ నో హ రాం ॥ ౧౫ ॥ జగత్ప్ర సిద్ధ
పతా । చిత్ర ప్ర భా వం స్పై న నిం బు ము వె ల ను హాం
బు న ను మా ర్ధ వ్యం బు తో ని చం దం బు న ఆ పా
ద మ స్త క త ర్వ ప్ర పూ ర్తి త దే హ స్పై నా యుం దు
గు ణా వి శే షం బు తె వ్వ స్పై న గ ల దె. నా జ న్మ
సా ఫ ల్యం బు గు న ట్లు గాం చె త త్వ ర్యం బుం బు వి
న్న భ జిం ప వే ర తి గ తి పా యుం దె స్పై వి
శి ల్ప కుం డు సం స్థాం గం బు ల ప్ర తి మాం కా రం
చె ర్ప డు ప వే కా స్పై త న్నం బు గ ల్పిం చ తె ని
చం ద్రం బు న జ లాం త రం, శి లాం త రం, లా హాం త
ర స్థూ నాం త రం బు ల నె ప్పు గ ల వ ని చెం దుం

గురు గారి విద్య బ్రహ్మ విద్య జాయ సెలుంగ
మతి యున్న వ్యాఖ్యానంబాకు మా సౌత్రి యుష్ట
డు పర్యాప్తంబు పొందమి ఇచ్ఛా విహారంబు
విడిచి వృద్ధ నారీ పతి వ్రతా యాచి వ్రయంబు
న భవదంఘ్రియుగళోపంకేరుహ ధ్యానంబు
నియెడు తీర్థ ప్రసాదంబు సంపాదించి నిష్కప
ట తత్వంబున నిరాకారుండగిన యతి అం
గ నాజనులు భక్తి పరంపరాఫలంబు గాపున కంటా
ల కపాల వ్యాఘ్రాజిన ఫణి భూషణాది చిహ్నంబు
లు కైవసించి యుల్లసిల్లు చెదర తలంచాని అధియం
లంబులన్నియు నావశంబు చేసి నివేదించి అనిని
మొనకధ లియుంచి భక్తి తరక్షేల వ్యాయుంచై నేను
న స్వరూపంబు వహించెద అంత నా హృదయం
బు దీయుధీ వంచై భవది యున్న దాచన్వంచే మర
తే నేయు డు వికోతి గరూక్షించి రక్షించువె భవాని
మనోహరా ॥ ౧౭॥ విశ్వకళ్యాణా! కల్యాణ కర
స్థాయిత్రై న నవనాతన బ్రహ్మ వళ విద్యుద్భక
యుంచు మహాయుంచెదం గతె సతి లాగ్రహంబు
జనిమంబులైన బుద్బుదంబులకరణి నిరర్థ
కంబులైన జన్మంబులనేకంబులు వహించి తి
నా యజ్ఞాపంబు ఉంతచేసె నని పగుటంగ
నీ దకే బంధించియున్న దిప్పు డుం భవదియన్న
తరుణా కటాక్షంబు నాకే బ్బుటుంతోశ నాయం
డు మనోరించు శత్రువుల ప్రయత్నంబున మి

త్ర తన్నంబు పఠించి వాసు నంతంబు పొందించు చే
భ సూచకంబులు వాదము చున్న యంవి యబ్లు
టి వేని కారణంబు మోక్ష కారణ గాలించె క్రోధం
బు తెలుపు పరుష భంజ నం బాసరింతు నవియు
త్రితించి లోభంబు భవతృష్ణాంబు బద్ధనం
బంతి కుటువదలని తలంచె వెలావాంబు మంటభ
చిహ్నంబులు గారి క్రియంబు పఠించె మంటంబు
షవర్గ ప్రణాయతు నాస్త్ర యుంచి తి వని మనం
బు న గర్వించె మానత్వంబు తావసే తెలు సు
కారె పదాలంపరంప లాని కంబు లయంత ము లాగం
బులేని అభాగన పురుషులం బట్టి తెప్పు పరము
వ వి విశ్లే యుంచె లాతితి వరిష్టవర్గంబులు
నెతెగ పెద్ద పమంతి వి - తంబై నాసు వమెపో
వ కారం బాన ర్స్పు చున్న యవి యుంతే యపేక్ష
త యరులంత ధ్యాంత పంకెల మాఘాంధ పుంజమై
వ అకారణ్య బంధుంత పరు విపుకె చ్యుంగి నభ
ము ఖం బయున్న దా! న ష్ణు గటాక్షించి నాకొరెగ
సఫలంబగు నట్లు గా వికవాపర సంశ్రయ
యుమై రక్షింపవే భవాని మనోహరా॥ లం॥ ల
వన శ్రా । సరస్వ జస్త్రమ యుంటమైన వివుల్యంబ
తి వాపరంబుసు ప తంవరా కింత చిత్తమైయ
ప్య హో చక్రంబు వాన వట్టంబున మహా
మెరు ధరాధరంబు శిరంబు మంగా ప్రవిహా
రో శ్రీ వంబై పలంగా కారంబుగా బావించి

బ్రహ్మాండ కోటానంతంబు బహిరంతరంబుల వ్యా
పకంబు జొప్పున సర్వంతంబైన చరాచరంబుల
న్నియును నీకు-దలంచి నంగా యమునా సరస్వ
త్యాది పుణ్య ప్రవాహోదకంబులు మహాయభిషే
కతీర్థంబనియును సముద్ర ముద్రిత వేలావల
యు సర్వ సర్వంసహా మండల తలులతో
సంభవ ప్రసూనంబులు మీ నిర్మాల్యంబనియు
ను మనంబున నెరింగిన మార్గంబున
యాపుష్ప స్తోత్ర నైవేద్య నీరాజనంబుల
తో వర్ణింతు నెంతెలంతో రంగనాథుండ
నంతతేజోమయుండై అఖండ లక్ష్మీ
యు నాది లోకంబులందు నిరంతరమై
సకలైశ్వర్యం లోకంబుల నధికారంబు
గా నిత్య ప్రవృత్తి గాక నిత్యమోక్ష సామ్రాజ్యం
బు గాను నీ కరుణింపుచు పునరావృత్తి రహి
తుండై అనంత ఆనందైన మోక్ష లక్ష్మీ లోకము
ను గూడ శాశ్వతానందైక సుఖంబనుభవిం
పుచుండెదరు మీ భక్తుల హాసం గూడి పెలు
గ వేడుకనై నామ స్మరణ సేవా
వింబడిచి నిష్కర్షతా ప్రదానం గతి
నిమ్మం గటాక్షించి కరుణా స్వప్రదాయు
లై రక్షింపవె భగవాన్ మమ్మాదరం॥౧౨॥
అప్రమేయానారేశన దుష్టదంబుల పరి
హరించి నమ్మం గృపాదృష్టి జేయు సామర్థ్య

నొలతినైన విస్పష్టజంపు వలయు పెట్టింటి పేవి
నిరర్థకంబులైన శాల్య విఫలంబుల నెఖిక్షిల షిం
చు కిరంబుల చందంబున నితర దేవతా ప్రార్థన సంసా
ర జైలిన నైహికా ముష్మికంబు లాసంగ నొల్లక. నీవు
బ్రహ్మాది దేవతా ప్రసాదము - - - నుండు వగు లెటుం
గుదుం మొరింగియు గర్భ నరకాది సమస్త దుఃఖంబు
ల బారయు కాపుటు ఘుండవై నిన్నెట్లు గానుతింప
నేర్తు. నిర్వ తెలుప్పండవై నిందొ. సత్యము లాకెను స
త్యంబుగా భావించి సర్వ జగద్వయుండవై యది
మధ్యాంతంబులు లేని అఖిల లోకాధారుని ని
న్ను నెం బ్రస్తుతింప కుందు సమాగుణంబుల నెవు
మొన కారవి పటు నే ఘవాచ్యుమా నేక సురపతు
నాటి
నాటి బ్రాజ మానల సత్యం సౌగుకిలా నంత విజా
తాంగంచనై నా నెట్టు విధంబున మీ పుష్య పోత్రం
బు నొకితి నెవి నాకు కెత్రుషి యుండు లోకాంతరా
నంద సుధారస పాణా నాతి విహారం బానర్పం
గలు గునైన శహా న్పతంబులు పట్టాలైన సవర్ణాం
బాకటి గాయు మత్తవ ధర్మం బందు కుల స్థాన
పాలుష్ గుణ విద్యా విశేష విహేక లక్షణంబులు
పలక్షింపక యథా శక్తి నీ కుంజేయు అర్చ నాదుల
పచారంబు లా - మోక్త ప్రకారంబులగా దీనికారం
తుల ప విత్రధర్మ మానావ పత్ర పాల జలజ కల
శుభకొఖా విర్ణాల గాం బాలాడవె సర్వశంబైన
మా హాస్యంబు మాటగా నీఖల తెల్పకా గానివి

[illegible]

దోషంబుల వలన వంతియుం జెందంగ విధంబులై
న పాపంబులు చేసి భయావహులైన వివిధో ప
పంబు న త్రాంగిన యంతంబు సంహరించిన మహి
తు పాఖ్యయు గారెడి విధంబున ప్రెవతా జ దండ
నంబు నతం జూర తంబా విన్యా శ్రేయంచిన మాం
త్ష్మ భ వంన వంశిల నా యు యనం చం ను తింప దాదాం
గి ని నన్యం గటాక్షించవె భవాని మనోహరా॥౨౩॥
జగన్మాత శరణ్యే! సర్వలోక సంపూజ్యపదార విందుం
డ వైన సమస్త దేవతా చక్రవర్తిని నీవు అహోత యుష్మ
త్ర పరి పూర్ణుండ వైన తేష్ట మనవుండ చేను అంత
ర్యాపంబు న త్యాతగ మల మధ్వ ప్రదేశంబున విద్య ని
లు వం బట్టు ఉలంచి విచేసి అఖిలాకారుండ వైన ని
రాకుయుండ వనుటం జేసి అపాద మస్తకపర్యంతం
బిట్టెట్టి టట్టి వని విన్న విలువబట్టు శక్యంబుగా
తెన్న పాండ నావు న: క్షేరంబు పాయు వట్టుగా
భవాన్య మోచ్చారణంబు నం జని మండ వైయుల్యం దం
డుంచి విచేసి జడమతి వైన తేతంబు న చిత్రం
బు బాంచల్న భావంబై పరిత్ర మించు దాదాంతగి
న యది నాతలంచిన యత్నం బ్రప్రయత్నంబు న
ని చేత్ప ఉదలంచి పెని మదియన్న స్తోత్రం
బు లకు పాత్రంబు గు నట్టుగా భవతియన్న నాగ
వ్పితే బిందు సందోహంబు ల నానం దం బావ
కొల్ల నాతొత్తే కీ పాప దెశం బాన విమ్ము యట్టం
టి పని యుంతు మందాతి మల చందంబున

తీర్థ శిరో భూతంబు కల్పించు దేహ మను భండ నికేం
టం జేసి మంటలు పుట్టించు నగ్ని లోకే పాలుని ఖం
ని కంఠంబు నందె నగాని కాను నమస్త్రితై నది
హంబు సంగంబు నాయు హలా హాలంబు ప్రకటింపించి తే
డించు తురంగంబు తెరచి వెల్ల ప్పుడు నూతే కలం బాన్త్రి
మించు యూతిని పరపెంపా రుండు వని ధన్యులో
పెట్టి యుల్లభం బులైన పరంబు పెండ పఖల కల్గ తా
ప హారణాం బాసక్తి పాతం భ్రియం బగు నట్టుగా
మతియన్ హృదయ కమల కత్త కాంతర్థ కలం దనిరంత
రం పొన్యత నానంద పటుం నలు రిఖం కారుణ పతి భ్రమ
ణా యు కూన మానిత విభ్రాజిత ముత్త్యభిస్ర శేఖం యై
చిర కాలా హోన్ కంబున నాత్న మా మయి క్కి కంబు నుస
ంగి నన్న కటాక్షించి రక్షించవె భవాని మా దెంతాం
॥ ౨౪ ॥ సర్వ జగత్పతి ప్రాజ్ఞా! నీవు జగ దౌక రక్షణా
ర్థ శ్రీరక్షంత ఓగటం జేసి పాద్ధ్వన్యంబు పారించి ర
క్షించు టకై నిజ ప్రాకృత్యంబు ప్రార్థించె దవెట్లంటివే
ని విచించి సంగంబు సాలంబుగ్ర మించు టుంచేసి
యుమండు పార్థకంబు ని విస్తృతి బాంధి మతియు ఫా
ల ఫల కంబున సాయుః కర్త విత్త విశ్వాసి ధనంబు
పాత్ర్యరచెం గాని భవదంఘ్రి పద్మాల హాయు గళ నిరం
తర చింతన క్రియా లో యుంతుపై నెమ్మది నుంచు మ
ని ~~ప్రాయ~~ ప్రార్థించి పెలుంగ దేవి నతి గారణంబుగా
కర్త తినంతుపైన ననే కే జంతు కోట్లు గల్గ నర
కంబుల ము నుంగు చు బహువిధ దేహంబులైనా

దోషంబుల వలన పతితుండై చెడుగ విధంబునై
న పాపంబులు చేసి భయావహంబులైన నివితోత
పంబు న బ్రాంతిన యమదండ సంతాపంబున మతి
ను మాధ్యము గాసెటి విధంబున పసివాజ తండ
నంబు నతం జారు తండా విద్యాశ్రయించి నమాం
లక్ష భవంన మతిలసాయ యనంచం ను తింపె దాణాం
గతి ప్రపన్నం గటాక్షించవె భవాని భవమోచనా॥౨౩॥
జగత్పతే శరణ్యా! సర్వలోక సంపూర్ణస్వరూప దారు విందుం
డవైన సమస్త దేవతా చక్రవర్తివి నీవు అనేక యుష్ట
కృ పరి పూర్ణుండవైన కేష్టు మానవుండ నేను అంత
ర్యాపంబున భావముల మధ్య ప్రవేశంబున విన్నవి
లునంబట్టు దలంచి నీ చేసి అఖిలాంతారుండవైన ని
రామయుండ వనుటం జేసి అపాద మస్తకపర్యంతం
బిట్టిట్టిట్టి వని విన్న వించబట్టు శక్యంబుగా
దన్న వాంత నామసః క్షేరంబు నాయు వట్టుగా
భవాన్మోచ్చారణంబు నం జని యుండనైయున్నంతం
యుంచినేని జడమతినైన కతంబు నచిత్తం
బు బాంచలన్ భావంబై పరిత్రమించు దాదాంకగి
నయది నా తలంచిన యత్నంబు ప్రయత్నంబు న
వి దేవు దలంచిన వేని మదియన్ స్తోత్రం
బులను పాత్రంబుగ నట్టుగా భవతియన్ నాగ
వృత్తి చింతు సందోహంబుల నానం దం బాన
హల్లు సాతాకే హా శాప దేశం బాన నీమొ యట్టుం
టి వేని యుంతు మందాకినుల చందంబున

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
॥౨౮॥ సర్వ జగత్పతి ప్రభో! నీవు [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ని వేద వెనె బోధ సంలంబతి వెరల విశంగివి హాల్గ
అత్యలాయు నాంటి ఉష్ణుల తేలం బరమేష్టి విర్భిగా
పదం బగుకై వలాన్ పవిషదర్థింబైన నా మత్రయంబు
నవం పాం, డూయు త్రిపావాయు శివ శ్రీ వాయం యనే
రహస్య మంత్రాపదేశం బాసక్ష్యన శరీతి నకారంబు న
నె వం కింకర పతి కారంబు నం మకారంబు న పవుప్ర
పా పౌఘ విపద్దాతి ద్రావిందుః శాపద్రపశాంతి యు
శికారంబు నని రయం అంతఃకరణంబు నం వకారంబు న
వపాన్ కాను భవ వంబును యకారంబు న నావుష్యి
క పాఖ్నంబు నం నగు నట్టు గా మది యన్ రపవా
విశాల పత్రంబు న గాంభ విశంచ మునుచ కుంభద్ర
యుత పాల పాల కా నూని తప్తాత్రి కాంతర్థ మచిత్ర
తమ తత్కా పత్రరేఖా పవు జ్వాల నిరాధూటప్ర
శ ప్రాంబైన హస్తంబు నిలఖించి నన్యం గటాక్షం
చి రక్షింపవె భవాని మహేశ హారా ౨౫॥ శంర్ధ మవిత్ర
శీర గుణాద్యు తంబైన వృగ వందంబ పవరా మను హు
ర భి త్రవ్యంబయన్ను విజగంధా నం భవంబు ప
రుల కా పంగిమనం త్రితి గావించు చరంబు నవి
వ షాద్యగ్రౌ శ్యాత్న పంప స్వాంత వయాన్ను బిష్ణా పా
త్రంత నవి పలంపతె నిహ్కశ్రీయుంచున వారల కు
అఖంత శ్రీమంత తెల్సిగా విన్మమ లంగా జెశి సుఖా
బా పంగులు వట పవ్చ్ఛంబైన వెకాత్రితంబ పాత్రంబై
న శక్తి యురా విర్భవించి యు పర్వజనాలంకారం
బై ప్రమువిశి శ్యాత యులం జేయుతవి నిష్ఠ పరమ పా

వ మంది వేయున్నను తేంకొంద పిశాచ శాకిని ఢాకి
ని పంక్తిర్ద్వంబై అమాంగళ ఖోర్వంబైన భయంకర స్వరూ
ప నిలయుంబు వేయున్నను నివృత్తి భజింపు వారలకు
శాశ్వత నూద పూర్ణుండైన ప్రణవ లకేంబు బాహం
గురు వట గౌరత్వంబు హాంబు విత్తంబు యున్నను
నిత పత్నిసావిత్రి స్థితీమావి తెలు ధరి గా ఖాదనం
బానల్సి పవంస్తు జనంబుల రక్షి ప్ప తక్షి ంబుబం
దని పి ప్రవర్ధ ప్పూపుల జెయు తేరణి నివు పర్వా
తశ్వష్టుంద వేయున్నను అస్వ పప్పశ్వంబైన చిర
కాల కాలి స్వ తపాను స్థి మాని తెలు ధరి యుంచి ని
త్యం బూజించు వారల తపర్ణ్య పంది పూవా
హేమ స్వర్ణ కిరీట కుండల కటక ఆయురాభరణా
న్వితులంగా జేసి శుభం బొసంగుచు వట నిర్ధల
జలంబుల స్నానంబైన షి పెషం వసు వర్తించి
యుం బ్రహ్మా నే సంబు వవ తేళం తెంబు గావించుభం
గి కి ప్రత్యైన వేదాంబు దమ తరాంతే శివ భస్త్రం
బంధి యు నివృత్తి స్థితించు వారలకు క్షణ పెంచు మహాపా
వతే పంతే నిత్య వృత్తి లంగా జేసి రక్షించు వట నక్షత్ర
పా ధీ శ్వరుండు మహో జ్వల ప్రకాశంబు వైన రక్షం
బులు పవాస్త భంగంబు ఒం పాల్పుయు గాల ప్రా
పుచు పంబాశే వాను ది మహో మండ ల భారంబుప
హించు తెరంగున నీవు సుధాంశు తేజ వంతం పం
ద వేయున్నను విషం బూ పరంబు గాని పతల పె
నే కొలు బాల క్షీవి ప్రా పలం బారయు తుండా

ని కేఠ వెవె యోనం లం బది వెదల విశంగివి మాల్ల
అశ్వలాయనాది ఋషుల కేంబరమేష్ఠి విర్ధాలు
పదంబగుచై వేల్నొ వనిషద్ఠ్యాదైన సా మత్రయంబు
న వం హొన్స్ బోయ త్రిపాయ శశి శ్రీ వాయం యమ
తమా ప్స్వ మంత్రాప దెశం బావద్బ్న షఠీవి నకారంబు న
నై వం కింతర పఠి కారంబు వం మకారంబు న పవుప్ర
వం హౌఫు విపద్దాతిత్ప్రిందుః భూపద్రుపగాంవి యు
శికారంబు నని తయం అకారొఞ్సంబు నం వకారంబు న
వహెన్స్ కాను భవనంబునం యకారంబు న సామష్ఠ
క పొఖ్నంబు నం నగు నట్టు గా మది యన్నరసవా
విగాల పత్రంబు న గాంఛ వీసంబ మువచెసం ఛద్ర
యం తె పౌల పాత కా సూవ తే ప్తాంత్రి కాంతేద్ద వంచిత్ర
వమ తేశికా పత్ర రేఖా పవు జ్వాల నింపూ టప్ర
శి ప్రంబైన హాస్త్రంబు నిలఖంచి ననన్యం గటాక్షిం
చి రక్షింపవె భవాని మహేశ హారా ౨౫॥ శంద్ద మవిగ్ర
హా గుణాద్భుతంబైన వృగ్గ వందంబ పవాను పం
త భిత్రవ్వంబు యన్న దు విజగంధానం భవంబు ప
తంల కాపంగి మదః త్రితి గావించు చంతంబు దవే
వ షాద్వద్వైన్వ శ్వత్స పంప న్నంత వయాన్నిను బిష్ణావం
త్రంత నని వలంపతె విహ్వత్రియుంచిన వారలకు
అఖండ శ్రీమంత తేల్బోగా దివ్యమలం గా జెశి సుఖ
బా పంగిపు వలు ప్రవృత్తంబైన వెహాక్త్రతంబ పొత్రంబై
న పత్రి యుంగా విశ్ర వించియు పత్వ జనాలంకారం
బై ప్రమది వ శ్యాత యులం బౌయతతి వవ్ర పరమ పొ

వ మందు వేయున్నది కొంత్యాంద పిశాచ శాకిని ఢాకి
ని సంకీర్ణంబై అమాంగళ్యంబైన భయంకర దృశ్యా
న విలయుండు వేయున్నది విద్యుత్ భటించు వారలకు
శాశ్వతా నంద పాఖ్యంబైన ప్రణాళి ఉత్తం బాసం
గుడు వలె గోరత్నంబు వాంబ విశ్వంబయున్నది
నిర పత్యుల స్థిమావి తెలు ధరి దా ఖాతు నం
బానళ్ళి పవుస్తు జనంబుల దధి ఘృత పక్షి రంబులం
దని పి ప్రవర్థ వలావల సేయు తరణి నీవు పర్యా
త్మ ప్లుంద వేయున్నది అమ్ల స్వప్ళ నంబైన చిర
కాల కాలి స్వ సు షాట్ స్థి మావి తెలు ధరి యుంచి వి
స్మం బూ చించు వారల తవర్గ వలె మహా
పాప ప్రబ్యా తిరిటు కుంచల తెలు త యుండ పరా
న్మ కులంగా సేసి సుభం బాపంగుడు వలె నిర్మల
జలంబుల స్నాం పాన్యంబైన పి సేనం నమ వర్తించి
యుం బ్రిష్టాళి నంబు నవ తెళం తంబు గావింబుభం
గి సు ప్రియంబైన వి. పి మాంబు న మ తరాంతే సేవ భస్తం
బంధి యు నివృ స్పృ తించు వారలకు క్షేరాంబ మనాపా
మకే పంతే నివృత్తి లంగా సేసి రక్షించు వలె పక్షా శ్రీ
మా ధీ స్వరుండు మహోజ్జ్వల ప్రకాశంబులైన రత్నం
బులు పహా స్త ఘనంబులు దాల్బ్రయు గాల ద్రా
వుచు పంబాళి దాబ డి మహా మంద ల భారంబుల
శోంచు తెరంగున నీవు సుధాంశు తెలా వంతం పం
ద వేయున్నది విషం బాపారంబుగా గాని సతెల శౌ
శి తోబులల క్షేత్రా పలం బారయు కుంభా

వైరాగ్య విధంబుల సాధనంబులు దయచేసి మోక్ష
మార్గంబుల రయముగ నిట నిలువంటి యాశ్రిత జనర
క్షా దక్షురాలవైన దానవంబు గలదె పరమకారుణ్యమూర్తి
వైన నన్ను బ్రోచి సన్ని గటాక్షించి నాచే నున్న సకల
పాపౌఘంబు విధ్వంసంబు గావించి ఇహపర సుఖప్ర
దాయవై రక్షింపవె భవాని మహేశాని ॥ ౨౬॥
నిరంతర పూర్ణానంద సంధా ఇంద్రోపేంద్ర ప్రముఖా
ది దేవతా ఉద్ఘుంటవైన మహేశు భావ నిర్మం
బ్రహ్మస్వరూపిణి సమంచిత జ్ఞాన చరిత్ర - రాధన ని
ష్ఠా గరిష్ఠుండవై నన్ను భావంబు నం బట్టు నర
సమ పరాయత్తుండవైన నామొట్టి తప్పు సూచను
నికెంతయు నీవు అకారణ సుకృతివైన అనాథనా
థుండవు। సహత్వ హృదయుండవై నన్ను దరింప
దలంచితి వాని, నా విజ్ఞాప నంబువ ధరింప వల
యు నెట్లంటి వాని అలన కల్ప కల్ప ప్రముపన
కాను లాలుకికి పలయు పర్ప శంకైన భవబయ్య
జటాంత వృత్తి యుగు పుణ్య పరంగికి తరంగ యం
గ భంగ భంగాని కంబులు పొంగి చలంగుచు.
నాల్గుం దలత నాభవ దార్ఢ్యం చేకు మంది ప్ర
చండ మహోదండ కాదండ దండ సాధ సంబున
నెంకి లంట నను వడి న జలల ధమువు నడి వడి
బడ బడ తరంబుల పెదలెదు వెన్ని ది ని ది జా
లు వెరా - గిలు కొలిపిన నకేశంకే శ సంకేతా
మోరశి ప్రకటించుచు కోన సంధారప వింతు సం

వారు పుంబుల బాంటు వేదగ విపటిపే వ్యగంత్రంబు
లు తిగ్గి యచ్చు టుం గటాక్ష విశ్వనా వృషా ధా--
రం పర లం బెనగాని భవచ్ఛల నారు నాం భారం పు
ఘటి చలలాటుంటు వైన మతి యన్ని మూర్తిం బునన
పర్గ శం పైత్ర వహించి విరించి ముఖ్య ఫాల ఫలరం
బు నల ఖం డిన దుర్లక్షణంబు లన్ని టిం బ్రష్కాళ నం
బానత్ని యమ్మ వేశ్వ పోని పర్వాంగ ప్రతి రోమం తరా
పంబుల ప్రపూరితంబె ఘువం ఘువం ధ్వనం బైన పెను
వరద వడి తలబైం పాల నపాలంబై నద్యం బతి పా
త్రించి యట్టి మహా పాప తాప పాతక దురిత ఖారపత్ర
వ బంకిట్ర చింతా మానః కైట వంగంబు లిథా
యు ధ బై భయ భ్రాంతి గలంగి పాలంగి పొందున
ట్టుగా యూరి తి పన్నగటా క్షించె భవాని యమా
హా ం॥ ౨౨ ॥ గగన తమ తా నా ప్రణ వా బ్బౌళనా పూం
ర్వ కంటైన పంగాక్షి తుహా వంత్రంబు నాను
నాను తటుం జేశ పల్వ దారు ఘృంటు వై దిష్వంటో
హంబు గా పుణ్య లోకాదు భవంబు నాకన్నె నవి
మనంబు వం గృత విశ్వయంటనైతి అయిలేని
తు లోకాప పాదంబైన అపకీర్తి వెయిపె టి ఘటించె
యట్లుంటి వాని పర్వలోక త్రోవు యంగు నిపునా
శ్రీయుంచి వపి పాత్ను విధంబున నవంద ర యాస్త్రము
యంబు యుం బ్రసత్ర వింప దానంగన పంతు చేశ
మెప్పుండు పుం బ్రపన్నుండు గాండ వెన్న యంచరాం
గటికె గంటి వాం దారో యశి విజనంబు విన్నటు

సర్వైశ్వర్య విధంబుల నాకారంబులు దయచేసి మొగిత్తై
వంబులరయుడు పటు నిమనంతి యాశ్రిత జన
జా దక్షైనదైవంబు గలెడి పరమకారుణ్యమునందు
నైన సమాధు ముని సన్నుతులక్షించి నాచేసిన పసల
పాపౌఘం విధ్వంసంబు గావించి ఇహంపరసుఖప్ర
దాయునై రక్షింపవె భవాని మహేశాంగనా॥ ౨౬॥
నిరంతర పూర్ణానందా ఇంద్రాచేంద్ర ద్రుహిణా
ది దేవతా దుర్లభుండవైన మహేశు భావ విన్యం
బ్రస్తూయించువు సమంచిత జ్ఞాన భక్తి - లంథన వి
ష్ట గరిష్ఠుండవై విన్యు భావంబు పం బుట్టు పర
వను పరాయత్తుండవైన నాయొత్తి తేష్ట మాంద్య
నికింతదయ నీవు అకారణ సుకృతివైన అనాథనా
థుండవు, సమర్థ హృదయుండవై నన్ను దరింప
దలంచితి వేని, నా విజ్ఞాప సంబునే ధరింపు పల
యు వెట్లుంటివేని అలస తెల్ల తెల్ల ద్రవమునవ
జ్ఞానము లాలుణిక పలయు సద్యశంబైన భవదీయన్న
జలాంతర్వర్తి యగు పులాన్న వరంగిణి తరంగ యం
గ భంగ భంగాని కెంబులు పొందగి చలంగును.
నాన్యథంతలవ నాభవ రోగ్దం వుండితే ప్ర
చండ మహోదండ కాదండ దండ పాద పంబున
వెంకివంత సకల పతిన జటల తమోమం సతి పతి
బుధ బుధ రవంబుల వెడలెడు వెన్నెలచివ జా
లు వెరా- గిలు కాలిపిన పకెళంతెళ సొంతెరా
వెంటని స్త్రీదించుచు మాన సంధారక్ష వింటు సం

రా మంబుల నొంటొ వేరగ విపవిపే ద్భగంత్రంబు
లు తిగ్గి యచ్చు టం గటాక్ష విక్షణా వృతా థా--
టం పర లం చెవెగాని భ వచ్చుర ణాటు ణాం భారటం మా
ఘటి చలలాటుంట వైన మతియని మూర్ఛంబు నవ
వర్ణ శం వైప్ర వహించి విరించి వు వప్ర ఫాల ఘటన
బు నల ఖ ంచిన ముర్ల క్షణాంబు లన్ని టిం బ్రహ్మాళి వం
బా నట్టి యుష్మ మా హాసిని సత్వాంగ ప్రతి రా మం కూ
వంబుల ప్రపూరితంచె ఘుమ ఘుమ ధ్వనం వైన చెను
వరద వడి తల వైం పార నపాతంవై నన్నుం బరి పా
ప్రించి యుష్మ మహా పంచ తాప పంచతే యుటి ఖారవర్త
వ తారత్వ చింతా మా నః ఖాట తుపగంబు తథా
యు థవై భవం భ్రాంతి శలంగి పాలంగి పాదుల
ట్టుగా యూగిత నన్నుగటా క్షించి చె భవాని మనో
హరా ॥౨౨॥ గగన తేను త్రాణాప్రణా వా బ్రాణదా ప్రం
ర్వ కరవైన పంబాక్షరి మహా మంత్రంబు నాటు
రా టు కు టం బేశ పర్వ రాష ఘృంట వై దిప్పంటా
మంబుగా ప్రణవ లకారాదు భవంబు నాకచ్చె పని
మనంబు నం గృత నిత్యయుంటవైతి అయితే ని
కు లకారప పాదంవైన అపకర్తి చెయితే టి ఘటించె
యుట్టంటి వాని పర్వ లక్ష పాపము యంగు శివుని పా
త్రయుంటి వవ పెత్తు వి ధంబున నవంద ర యాస్తపు
యంబు యం బ్రపత్త తింపే దాణంగిన పలాకు చె శ
చెన్నిందు నుం బ్రపన్నుండు గాంధవర్వ యుంపరాం
గటికె గంటె పాం దాసో యుశ వి జనంబు వి న్నులు

మాటలతో నామసంబు సంగడి వెనె శిష్యాడనము చు
న్నయది సవెన్నత్వ్రిత వంచి వెహాత్న్రిద గాంధినిహాన్యది తెనె నా
వసంబు నీటి గలశి నవేసి యందైం యున్సంతో నా
మవెందర్థం చీతెత్వదలంచి నీవు నిందారి మామం
ద వేయున్నది వెని గ్రతలగన నదం మా నింటే చిన్న
వెతేని తుని యవెయుందు వెతాశం బలిధ విల్లు
స్పల్లం బారలు మా తెలు మారథ తమము న దా పెతంగై
రథాంగ క్రౌంచ వంరాళ చంచరితే సంబారంబగు
జలా జాతటం వత్రే ఖెంనియు హ్యాంగ వనంగ భస్త్ర
బ్లాళ సభాళ ధళన్వంబంగా రంగై శా ఖల్ల సల్ల
లత తేయ్యార తాంబూల చర్వణాత్ర రాగ ధాభాగ్యం
వై షట్ప రాగ మయా లంతెగడు ధంతే పంక్తియు
కిరంతే గానబదుం చు స్వలరాధర విభ్రాజ సు
న్పైరంత్రైన సుందర వమ హార విరధంబు బల్లకల్ల
గగన మణి — స్త్రసిన్న ఘంబు తై మణి తుందలూ
జ్వల కాంతులు గంధ స్థలంబు లంప్రతి ఫలం
చుచు మది యన్న హ్యాది యసె హృచ్ఛింతాద్రాం
వ నిత్యాద్యాం తం బావర్వ చెప్ప రంపు చెంది విస్పు
తు ప్పవిని తుత్తి తగహ్హ — వెయగప్పు గచ్చెచె
బ్బల వేటి తాతొని తెలాలు సంబం సభాగం
బు సంతె జకిల్ల వెల వెనె నితురం పాంటు జన్న
రం బాతె విందవ్య మెంటు సంట దగద్ధ గాయ
మానం బగు తాంతి రయువెత్తుల నాలు తెంతెల
జలంగ మెతలంగ తినైై వతి వంగటం ట లగాం

దశాని మయుఖ్యుగా వరితె వెలుంగ జక్కనివ
టి తెంపు నిగనిగ ల్యాబా పైని పాత వెల్లని ఖ
పొరమ పెకెవ మంత్ర నితె మం గాలంతల జల్లనిప
దారప బంధు పులం జార గాల్లు తైతూల్లంబు
తం చిల్లు పాతుం గారికి లారవని తతి పొన్నా దాన
తంగా వర్ప్రి రక్షింపవె భవాని మనోహరా॥౨౬॥ నీల
గ్రీవా శంఖాక్షి మంత్రం బాతె పరి జపించిన మ
హెమహోత్కృష్ట స్థాతి పొంత తాడె తని చి-త్ర పటల మ
హా ప్రళయ ప్రభంజ నంపై అనఘుం జేయు నటు
మి మెల్లు తె పరి భజించిన మహా విపత్సమాధి సుతీ
ర్షైతైశ్రీ మార్థందా నటు దాక పరి మాతం ప్రతిక్షణం
బా వర్ప్రి నను సంరించిన దారిత్ర్యపటు పేటు లంధ
కార ప్రభా బాసుర ప్రచండ భానునై సుశ్రీయుతం
డౌ నటు మా శిలాగృం. బున నెంతె పరిం బ్రసూనసం
బర్పించిన నముష్ట తెల్లారా ష్ప దా పాన శాశ్వత
సాంద్రా నందా పవర్గ వభూతె రం భాజ శ్రీహరా
ప్రముదిత మాళుథయుతైన సర్వ మంగళ పరి పూర్ణ
పద సౌఖ్య సంత ర్పాద యంతరంగునై క్రీడించు
నటు యుంతె చిరంత ఆరధయామిని సాపర్నంత యా
మంబు లు నిన్ను భజించిన నింతె కంటె నర్వ
శ్రేయంబైన విశేషం బాతె పరి నాకు ప్రసాదిం
చి ప్రసన్నుండవై ఇహపర సుఖంబు పాలించి ర
క్షించవె భవాని మనోహరా॥౨౭॥ పినాకపాణి! నీ
వు దాందవ ప్రియుండవైన బ్రహ్మాండ దాండు

మాటలచే నామసంబు చెంగట వెనె శిష్ణారదేవు చు
ష్నయది చప్పెప్పెవ్వతా వంది చెరొత్ర్యిద గాండిన్విదాన్యుది తెని వా
వసంబు చేటె గలశి నవేని యచ్చై యున్నంతు వా
మచెంతరథంబీ తేత్ర్యదలంచి నిపు నింతాంత పాడుం
ఉ కేయున్నద వెని త్రుతువున నదం మాదింపుతే చిన్న్య
తెతేని తుంది యటెయుంతు వెంశింబశిధ విల్ల
వృల్లాం బాలు హే తేలు సోత్రు తంము న్యా దొ పేతంబై
రథాంగ క్రౌంచ వంతాళ చంచరీక సంబారంబుల
జలూ జా తటం వత్ర్యహీనియు పొర్వంగ పవంగ భస్త్రా
ధీరాళ పధాళ ధళ్వంబంగారంబై శర ఖిల్లు సల్లు
లత కేతూర్వత తాంబూల చర్వణాత్త్రరాగ భాభాగ్యం
బై షట్పుదాగ మంరు లంతెగటు రంతే సంత్రైయు
కెంపంత గానబటుచు న్తలనాధర విభ్రాజ స్
స్త్రేరంజ్ఞైన సుందర వయ స్కార విందంబు ఉల్లాళ్లు
గగన మణి - - ప్రసన్న ఘంబుదై మణి తుంటలు
జ్వల కాంతులు గంత స్థలంబు లంప్రతిఫలం
చుచు మది యన్న స్వాది యన స్వాళ్ళింపాధ్యం
వి నిద్ధారూం తం బా వర్ప చెప్ప రంపు చెంతి విస్పు
తు ప్పవి వి తుత్రై తగన్దై - వెయుంప్ప గచ్చై
బ్బలి వేటి రాకాని తజారం సంబం స భాగం
బు చందె జరిల్లు తెల వెనె వితంత పాదు బన్ను
రం బాతే వింపోవై యెుంటు పంట రగద్ధ గాయు
మాసం బగు నిండి తీవెన్నల నాలు తెంగెల
టలంగ వెలుంగు తిగై వది చంగటంజ లగాం

ఉతాని యొద్దు గా వింతెవె వెలుంగ జన్నని ర
టి కంప్ర నిగని గ చ్యాధా వెని హాత వెల్లని ఖలు
పొరమ వెకె వర్ర్య ని కే మం గాలంకలు జల్లనిసు
లారిస బంటు వ్రుటుం జాలి గాల్ల త్రైటుల్లంబు
తం చిల్ల నాకుం గారికే లాదవని తతి హొంహ్లా వార
తంగా నిత్య రక్షింపవె భవాని మహేశ్వరీ ||౨౬|| నిల
గ్రిహా పంచాక్షరి మంత్రం చాతే పరి జపించిన మ
హేశ్వర స్తుతి శాంతకాసె కేని చి - చ్ఛ పటుల మ
హా ప్రళయ ప్రభంజ నంపై అనఘుం డె యు నటు
మి మెల్లుకే పరి భజించిన మహా విపత్స మోధి సుతీ
ర్ణ త్రై కృతార్థుండౌ నటు నాకే పరి మాకుం బ్రతక్షింం
చా నిత్య మము సంరక్షించిన అంతర్యామి డెటు లంధ
కార ప్రభా సుర ప్రచండ భా నుడై సుశ్రీయుమం
డౌ నటు మా శోకం ధ్రుం ఖన నెంకే పరిం బ్రసూం నం
బరిపంచిన పమస్త కల్యాణ స్వరూ మూన శాశ్వత
సాంద్ర నందాపవర్గ వర్గుకం భాఖ స్ప్రాగ
ప్రమదీవ హృదయుండై సర్వ మంగళ పరి పూర్ణ
పద సౌఖ్య నంద క్రియ దయం వరంసుండై క్రీడించు
నటు యుంకే నితంత అారదయా దిని శాం పరన్నంద యా
మంబు లు నిమ్న భజించి న నింత కంటె నమ్మ
శ్రీ యం పైన విశేషం చాకే పరి నాకు బ్రసాదిం
చి ప్రసన్నుండ వై ఇహ పర సుఖం బు సాధించి ర
క్షించవె భవాని మహేశ్వరీ ||౨౭|| పి నాకే సాంబ! నీ
వు నాంద వ ప్రియుంతవైన బ్రంహ్మండ నాయక

కేంఛ పసుటుంపేన విన్న వెంప్పించు కారత్తై పానెం
తే పత్ర్యకంని విఘంబున వేష్ట ఘాఠి నై బపెక జీపుల
గర్భ వేలు బాచ్చి పరవృగ పశు పక్షి క్రిమి కీటకాది
జంపంబులు గై కాని వెదల వృత్తం బాడియు పర
సారి పక్షారకే హా యుగళ కండు కేక్రిడా విసా
దంబు ప బ్రాడనై పటి యంచియు పత్రవ్యాప వాలగా
గారుడ వి ద్య గలదు వెడవి హాస్య లాభ వం బాడి
యు ఇతర గృహాన్ని పరి పూర్ణ దరంబు చాలాచెక్రి
వు యంపుచు ఘుళ విద్య లాడియు ఉథ మాధ మపు
దుష్ట వృషా ప్రహాపా వృత్త చిరు పాంకంబుల వంతి
నై నై పారంబు చేసియు దుష్ట బాధ ద్రవ్యమునృగ రసై
రి ఘంబు పాడ దుట్టినై పట్టి పెనంగి యు బూ
తవి గాన్ని విద్య లాడి అలసవి యంకే నా బడలకే తీ
దు నట్టుగా హాకేకే పాపా వంధువరగం బాసంగి పా
కు గంకర వినోదియు నవ పాడుంచిది ఘవ వేగలూ
షే పాంబూలం చిచ్చి ఇహా పర సుఖా ఫలదా త్రవ్యం
బు లాపంగి నవ్వు తాపే వి ము క్త్యంగా జేసి రక్షింపవె
భ వాని వసెలా హాలా॥ ౩౦॥ జె టూ ధరా విద్యం గాందరు
వృ శ్రావ్యతే షాగా లాహాంబులపించంగా కారంబు గానవు
ఫ్రివ పూజించుట అది వెబుకే విదంబంనై పాం
చుచుక్తై యుది యుట్టంటి పాపి అష్ట మూర్త్యలంటిత
గు పరి పూర్ణంతనై బ్రహ్మంత పింటాం దంబుల
యుంటంత క్లై దంబు వెర్పడకేపి పిల కాంభా
జాప నవృగా పర్వంతంబు పచలాచలకే మల

భావించుచు అంతర్యాగంబు లంబట్లు చాల
క సర్వభూతాంతర్యామివై తిలలోతైలము మంత్రం
బైన నెదు తెలుపుచుండుటం జేసి నీవు గాని దాని తెలం
బు తెలుపు గావున అంగాంగంబులను వేరువేరు లేక మంచి
నిర్విఘ్నంబయినను కర్త మరి హేతువై మెలంగు రు
వ్యర్థ ఫలము చందంబున తెలుసుకొంబుల ంబార
యతి అఖిల భువన జంతు ప్రాణయంబుల నశియిం
చి జగత్కారణుండవైన నిన్ను భజియింపుచు పూ
జా కోటి సమం స్తోత్రం స్తోత్రం కోటి సమం జపః
జపకోటి సమం ధ్యానం ధ్యానం కోటి సమం మనః
యను నట్టి వచనంబు గలదు గావున అంతర్యాగంబు
న మిమ్ము మనః పీఠంబున నిల్పి సర్వేంద్రియంబుల
బంధించి చిత్తంబు నీమయి వినా యత్తంబు గానిక
షోడశోపచారంబుల మనః పూజ సల్పి నిన్ను
భజియింపుచు ఆత్మానందుడనై యున్నాడనని యింతియు
గాక పశుప్రాయుండనైన నాకు దీనంబు నెంత ఘ
టికొను మంత్రంబైనను మనః పూజగల్గు నట్లుగా
కటాక్షించి యష్టాక్షర మహార్థ పదయుత్తర మహోత్త
మంత్రంబైన పంచాక్షరి కాప్రదయంబు నంబడిల
పరచి ఇహ పర సుఖంబు సాధించి రక్షించవె
భవానీ మహేశా॥ 31॥ ఇట్లింగధరా। శాంభి
జన్మంబున పెను నిన్నుం బూజించి భజింప దీర్ఘ
శంబున యీ జన్మంబున నిరర్థకంబైన అభాగ్యుండనై
తి యుష్యాడ - షడక్షరి యను పదార్థం బాశ్రించి

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ३० ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

భగవంతుడు అంతర్యామియు ఉండుట్లు బాల
త సర్వభూతాంతర్యామియై విలసిల్లు మాత్రం
మైన పెద్ద పెరుగుదుటం జేసి నవ్వుగాని దాని తోడం
బు పాడు గావున అంగాకారంబున వేరితెలిసి వంతె
నిర్గుణంబయున్నను కర్త మరి కొంతసైనె మెలంగు చు
వృత్తి పుడుగు చందంబున తెలివిర్గుంబు లంగార
యుతే అఖిల భువన జంతు ప్రాణయంబుల వశియం
చి జగదాకారుండైన విష్ణు భగవంతుడు పూ
జా కోటి సమం స్తోత్రం స్తోత్రం కోటి సమం జపః
జప కోటి సమం ధ్యానం ధ్యానం కోటి సమం వదః
యనంబు విచనంబు గలదు గావున అంతర్ధానంబు
న మిథ్య మనః పీఠంబున నిల్పి పెత్రింద్రియంబుల
బంధించి చిత్తం బెమియు విడాయత్రంబు గా నిత
ష్టోర కాపహాదంబుల మనః పూజచేయ నర్చి విష్ణు
భగవంతుడు అత్మారాముడైయున్నంత నిందియు
బాలు పశుప్రాయుండైన నాతు దీనంబు చెంత ఘం
టి కా మాత్రంబైనను మనః పూజగల్గి నట్టుగా
గలక్షించి తుష్టి మహర్షి నీ సమ త్రిగోత్ర
మంత్రంబైన పంచాక్షరి కా ప్రాణయంబు నంబడిల
పరచి ఇహపర సంఘంబాపాదించి రక్షించు నె
భ కాని మందుకాకా ॥ 31 ॥ ఇట్టింగ ధరా, పాంచి
జన్యంబున నా విన్యంబు జించి భజింప తీర్థ
షంబున యూ జన్మంబున నిరర్థకంబైన అభాగ మందుడై
తి ఖపుడు - షడభిత్తి తదు పదార్థంబు గాజ్జించి

వంశః స్వచి వహి తాప దేశంబున ప్రవర్తించు చుండ
న మన్న చకొంకార ప్రవర్తితం తలు మం జొచ్చిన పంచేంద్రి
యం తంతా వశంబుల కాపరించపకే అరిషడ్వర్గ వస్తు ప్రపంచంబు
లకు వంచింపక సత్ప్రవర్తన పవమానర గంబుల కుం గాంచే
త పాపత్రయం వృత్తిరంబు లకు దారిత పంచేంద్రియాల
మధ్యంబున నిరా తంకంబున సెరింప క్షుత్పిపాసల
నం బాధలు అర్ధలు నావెంట బడి తరుమ పట్టి ఆ కాంపా
శంబుల గట్టి బహు విధలు జాతకంబు లనం పి పి అ
కాచ్చి న్న యుః ఖ వృక్షంబు లంగణంబు వెడ వచ్చిన వ
చెంతే ప్రత్యేంతన కాంతా విహారణంబు నను సంఖ ము
హితు హంబు నంత గాని బుద్ధి చెచ్చె లయం ను మతం
బున మొత్తు మొత్తన మశ్వాంతం అవస్థాం శరణం వా
ప్తి తృ మెన శరణం మనం యనం చుం గూంతలు చెట్టు
భయ భ్రాంతులై పరి పంథికింం డుంబు నన్ను విడచి ప
లా యను లై చన అప్పుడు సుజ్ఞా పంబును దివ్య
పురు షుండు సన్నిహి తుండై యు సన్నిహి తుండై నన్ను
డ కు మని తై వాచార పట్టణంబు నకు ద్రాప చూపిన
పె నిన్నా శ్రయించి భవాబ్ధి సుధారస ప్రవాహంబు
నందని వి రిర క్రీడింపదలంచి వి పావన నన్న దుష్ట వర్గంబు
లం బారదోలి విభూతి రుద్రాక్షాద్యలంకార రమ్యమైన వాకె
తీరు దివ్య భవనంబు నం ప్రవేశించిన శాంతి సౌఖ్య సుఖం
బు ప్రసాదించి మది యన్న హృదయ పదనంబు నం ప్రవేశిం
చి యున్న నీయుల్ల చల్లనై వర్ధిల్లం గారలు చుండెద
ననృగం నిల్చించి రక్షించవె భవాని మహేశ్వరా॥ ౩౫॥

ఉమామహేశ వల్లభా ప్రత్యక్షదేవతలకు భావింపదుర్లభంబై
న మాయాకారంబు వచనంబు న వర్ణింప నాకు చందంబు
న నలవడు మెట్లంటి వేని వెరాళంబాదట బాలద్రు
శాంతసని జడ లంకృతించును గంగా భవానివి ఫాలంబు
న నక్షత్రంచు నిజ మెరుత్త చిత్రంబునైన జీవకళ విశాలము ల
ను యజ్ఞోపవీతంబైన వాసుకుని అర్ధాంగంబు కృమం
చిన మైనం వణి నిరంబున మన్మథరంగంబు ను కేచరంబై
న యాకారంబు ను పంచవక్త్రంబునైన వదనంబును
కట్టు నిడుపుటైనటి శాంతి చక్రవర్తి పూజనంబు లును
లక్ష్మీ సారాయణాసనకరచరంబైన అంఘ్రియుగంబు
నక్ష తేజంలు పంచ ఫణకు ఫణి సాధి మూర్ధంబు నుల
క్ష్మ యుతుభైన తనువునను లగణికి బ్రహ్మాండంబులుగ
ల యుదరంబును విక్రల స్ఫటిక పద్మకంబైన కర్ణంబును
ఆ గారచరంబైన తేజః పుంజంబును సర్వాంగ శో
గంబైన పులు భస్మంబు ను సాహసధ్వజంబైన వృష
భంబును తెంగెల గ్రాలకె పాలంబును త్రిశంబున త్రై
లు వస్థి యులకేయు గళంబు నంజుదనైన నగరళంబు
ను పారేశ పద్మంబుల తగిల యున్న పాశుపత త్రిశూల
పర కుఠార ఘంటాంగద డమరు పినాకధనుర్బాణ
ధనంబులు వేదాంత విహారణంబును సర్వ ప్రశాం
తత్వమునైన యువతి యుంగలిగి పొందు పునకుంబా
దై అడుపునకుం బల ములైన బ్రహ్మాండంబు
సంజుట్టు చాలక నిండియుండు టంటే నీ వీ మ్మింత
యంత యని భావింప వశకే యున్న యంత నా ధ్యాత

వంశః స్వచ్ఛ వర్షా కాల కాలంబున ప్రవర్తించు చుండు
న మన్న నహంకార ప్రవృత్తిం దలు మం జాల్చిన పంచేంద్రి
యం ధం తావ కశంబుల కాపరింపక అరిషడ్వర్గ వ్యాప్తంబు
లకుం వంచింపక సత్ప్రవర్తన మహోరగంబుల కుం గాంక
క వాపుత్ర యం వృష్టితంబు లకు దారక పంకో పాదాల గౌ
మర్థ్యంబున నిరా తంకేశంబున చేరింప మైత్రి పాపల
నం చూడం ఉద్ధరం నావెంట బడి తరము పట్టి ఆకాశ
కంబుల కట్టి బహు విధ రంజ నీకంబులను పిపిల
కాచ్ఛ స్త్రీ యుక్తః వృక్షంబు లంగణంబు చెడ వస్త్రులు
చెంతకు ప్రక్షిప్తం దన కాంతా వికారణంబు ను సంఖ్య ను
హోరం హోరంబు నందు గాని బుద్ధి చెప్పెలయం ను మతం
బున మెరుగు మెరుగుల మర్త్యం అవస్థాంతరణం బా
స్త్రి తవ మెను శరణం నం నం యం నం చుం గూం తలం పెట్టి
భయం భ్రాంతులై పరిపంథికోరం లబ్ధ దమ్ము విడిచి ప
లాయమానులై చన అప్పుడు సు స్థానంబున దిన
పురుషుండు సన్నిహితుండై యుండు సన్నిహితుండై నెప్పు
డు కంచు మని సైకాంబర పట్టణంబు నకుం త్రోవ చూపిన
పౌని విన్న శ్రీయుం బి భక్ష్యం సుధారస ప్రవాహంబు
నందని వి దేర క్రీడింపదలంచి వి నాంగ మన్న దంష్ట్రలుంబు
లం బార దాల విభూతి దుగ్ధాబ్ధ లంకా రంజైన నాకె
తోరణ విపన భవనంబు నం బ్రవేశించిన నాకె మాదర సుఖం
బానిం బించి వడి యన్న హృదయ పదనంబు నం ప్రవేశం
చి యున్న వేయిల్ల చల్లనై వర్ధిల్లం గారం చుండె దద
నన్నుం గటాక్షించి రక్షించవె భక్తావన మహో దయా॥ ౩౨॥

ఉమా మహా వల్లభా ప్రభృతి దేవతలచే భావింపబడ్డదైన
న మహా యోగాకారంబు మనంబున తల్లింపజాలె చందంబు
న సతతము మెల్లంటి వాని వెన్నెలంబాదలు బాలమృ
గాంకుని జడ లంకరించు గంగా భవానీ విధూళంబు
న పవిత్రంబు వివి పాత్ర విత్రంబులైన జీవకళ నిశాకరుల
ను యజ్ఞోప వీతంబైన వాసుకుని అర్ధాంగంబాత్రమిం
చిన హైమవతి నికరంబున మన్మథురంగంబున కేచంబై
న యోగాకారంబున పంచవక్త్రంబులైన వదనంబుల
కెల్లు వివిధ పుత్రులైన హితకరి చక్రవర్తి పుత్రాజ సంబులున
లక్ష్మీ నారాయణా నకగోచరంబైన అంఘ్రియుగంబు
నఖ కేసుల సంభవ పవిత్ర గానీరంబి మూర్ధంబున ల
క్ష్మి యుతులైన వనపువు ఉగణితి బ్రహ్మాండంబులు గ
ల యుదరంబున విర్మల స్ఫటిక సదృశంబైన వర్ణంబున
అగోచరంబైన తేజఃపుంజంబున సర్వాంగ శో
గంబైన మరు భస్మంబున పావనధ్వజంబైన వృష
భంబున వెన్నెల గ్రాలుకే ఘోషంబున క్రీడంబున పై
లు నక్షి మూలకేయు గళంబు సంబుదర్వైభవ గరళంబు
న పాణి పద్మంబుల దగిల యున్ని పాండవతి త్రిశూల
పట డుమర్గ ఖట్వాంగ దమరు పినాక ధనుర్బాణ
ధనంబులు వేదాంత విహారంబున సర్వ భూతాం
తర్యామివైన యుదికె యుం గలిగి పొందు పునకుంబా
దవై అణు పునకుం బర మాణువై బ్రహ్మాండంబు
నంబట్టు బాలకే నిండియుండు టంజేసి విష్ణువుం
యుంతయు ని భావింప పెలకే యున్న నాంద సాక్షాద

యంబున పాతకి తిండు గుడుతయ్యె దారుల చిత్తుడై
న వమ్యం గలుగ్షించి నావేశించిన పాపంబుల పరిహరిం
చి దృష్టాంత భవంబగు సత్యుగా నెుక రూపంబు నాకుం
గాదె చూపవె భవాని మనోహరా ॥33॥ సలిల పావక పంచ
భూత వృతంబులైన బ్రహ్మాండంబుల నెందంత హ్మాహ్మాం
బు లంద పారి తోలు లుని యుండు పర్వింప నంచాలయం
జాంతంబున భూబుద్ధు వ స్వర్లోకంబులు భువన త్రయం
బు గల్పించి యద్దంత జనెంత జన్మ ద జ్యోతిర్మయంబు
లు నం చేతుర్విధ జన్మంబు తెల్పరచి నాంటి యుండా
తే తా న్నింటికి జనన జనక భావంబు లమర్చి యన్నింటి
యందు రజస్సత్వతమో గుణంబులు నిలిపి దేవ
దానవ మానవ పశుపక్షి క్రిమి కీటకాది రూ
పంబు తెల్పరచి తత్తద్విశేషంబు లం బర మాయ
ప్పులు గల్పించి జన్మ వర్ధన సంతాన వృక్ష పరి పాక
నాశంబులైన వికారంబులం బ్రవర్తిల్ల జేసి యూ మ
తృర్త్య లోకంబు నిందలంబైనై యున్నంత తం
దా నాధారంబు గా భూమి గల్పించి మెండుచె
ఠంచు జీవుల కాధారంబుగా నుదకంబు గాను వన
తన పవన పాకాది కర్మంబుల కాధారంబైన యనలం
బు నం ని చిదాంధ కార మగ్నులై యున్నంత తండా
మ్మ పదంబు నతి ఉపతేశికే బాలెజ నచ్చుక్షైన
సూర్యచి గా దాత వతేష్టులై కాంగ తంండా నవప్పుత కిర
ణంబుల వల నం బ్రవర్ధ మాను లగు నక్షత్రగా సు
ధా దామ మని శశర శ్రీమ పితన్న మానసులై నిత్యా తింప

తుంటా జగత్ప్రాణుడైన సమీరణను విభువనంబు నను
విహరించె హోరెత్తె ఆకాశంబున గల్పించి గృహోపకరణ
ణంబుల సంపాదించి కాంపురంబు సేయు గృహస్థుం
డంబున నీవు త్రిలోకి గృహస్థుండవై జగద్రక్షణంబు
నకు విహారించి బాహువుల పట్టి తాదండ బంధ్యాంబువై
వెలుంగుదువు విట్టి విన్నరుంగ పెరికే నరుంతు ధనదార
పుత్ర సంగమంబుల దరిలు తృష్ణ స్తోత్ర జిహ్వాఘ్రా
ణేంద్రియ సుఖంబులం బ్రమత్తులై మనకేంతః శ
త్రువులైన కామ క్రోధ లోభ మద మత్సరంబులన
బంధమున పెయుంచెదుంగకే చిత్తవృత్తి సృగయా
పాన పానక్రూర కృష్ణ స్త్రీదండ పార్థ్య నర్థ ప్రయంబుల
ను సప్తవ్యసనంబు లకుం జిక్కి అత్యాసక్తికే అధివ
షితకే అభిథైవికంబులను అనల జ్వాల లంగ్రాంగు
చుడు నెల యిథ్ హంకా రాడి తప్త్రంబనని విష్నగ
న పెరికే కర్మను గుణానంబులైన సత్కర్మంబులను
లన స్వర్గాది పుణ్య లోకంబులవిషయ దుఃఖంబుల
కుం బ్రాపెన దుష్కర్మంబుల వలన యమ పాల ఱుం
బునిటా టుణా దండహాన్ మా న నరకంబు విషయ చెఱుం
గ పెరికే భవియుచుం చెంకే తీరంబు గాంచను పాయుం
చెఱుంగకే అపెకే గర్భనరకంబులం బడి మునుంగుచు
నిండుచు బుట్టుచు నణంగుచు సంసార సాగ
రంబు నబడి వెదల చెఱు చెఱుంగ పెరిచి మహాధ
జనంబుల కాధారంబుగా మాస్వరణా యునను చెప్పగో
గ లంచుకే చెంకే తీరంబు గాంచను పాయుంబు గల

యంబున నైశికీ తెండుగుండు రయ్యు దాచి లచిత్తున్నై
ననన్యంగ కటాక్షించి నాచేసిన పాపంబులు పరిహరిం
చి దృష్టాదృష్ట భయంబుగు నెట్టుగా నొసంగ దయంబు నాకుం
బాడి చూపవె భవాని వనివెండుకొందు॥33॥ తెల్ల తామర పంచ
భూతాత్మకంబులైన బ్రహ్మాండంబుల మెండుగ త్రాహ్వాహ్వాం
బులందు పాలకులని యందు వర్తింప సంధానము
జాంతంబున భూబృంద స్వర్గాంతంబులు భువనత్రయం
బు గల్పించి యద్దంత జహ్వంత జహ్వద జోతిర్జ్వాలం
లను చేతుర్విధ జన్మంబు లొప్పరచి వాంటి యందా
కేశాన్నింటికి జనన జనకే భావంబులనుబ్బి ఉన్నింటి
యందు రజస్సత్త్వతమోగుణంబులు నిలిపి దేవ
దానవ మానవ పశుపక్షి కీటకాది దేహ
ంబు లొప్పరచి తత్తద్విశేషంబు లంబరమాయ
వులు గల్పించి జన్మవర్ధన సంతానవృక్ష పరిపాక
నాశంబులైన వికారంబులం ప్రవర్తిల్లజేసి యావ
త్ప్రకృతి లోకంబు నిండిలంబైనచైనై యున్నంతయుం
దా నాధారంబుగా భూమి గల్పించి మెండుకొ
రించు జీవుల కాధారంబుగా సముద్రంబులును నా వ్
కేవన పవన పావకాది కర్మంబుల కాధారంబైన ఉపలం
బులను నిచేతింత్రాకార మహత్తై యున్నంతయుంతా
నభోవనంబున కు తపకళికె బాలె జగద్ఘోషైన
మూర్తిని గాదాత వితత్వులై కాంగ తుందా పవృత్తకిర
ణంబుల వల నం బ్రవర్ధ మానమలగు నట్లుగా సు
ధా ధామము నిశార త్రేయు ప్రియ సూన్యైన నిశ్చింప

తుంటా జగన్నాథు దైవ సమానమని భువనంబు నను
ఇహ ఉంటె పోతె ఏకాకంబు నం గల్గింది గృహోపకరణ
ములు సంపాదించి కాంపురంబు సేయ గృహస్థుఁడం
అంబున నీవు త్రిగుణీ గృహస్థుండవై జగదాకర్షణంబు
నకు ఇహ నం। గానట్లు నం సత్రి తావంత బంధ్యాంబువై
వెలుంగుడు ఇట్టి దివ్యరుంగ పోతనే నరుండుం ధనదార
పుత్ర సంగమంబుల దశల మృత్యుషు శ్రోత్రజిహ్వఘ్రా
ణేంద్రియ సుఖంబులం బ్రమత్తుండై మనకెంతకున్
త్రుఫుడైన కామక్రోధ లోభ మద మత్సరంబులన
బంధము నొందుచుండెదుంగాక చిత్తశుద్ధి వృద్ధి గమ
హా నమాన్యాదు శ్రీ కృతంత మార్థ నర్థ వ్రయంబుల
ను సత్పసన్న నంబు లకుండిక లభ్యాత్మికలభిదై
విక ఆధిదైవికంబులను అనల జ్వాల లంగ్రాంగు
చుచు సెగ బుద్ధి హీనంబానది తపస్వభంబవని దివ్యగ
న పోలక క్రోధను గుణాన్ంబులైన సతకర్మంబుల వ
లన స్వర్గాది పుణ్య లోకంబుల విడచి యముడు ఖంబుల
నుం బ్రాపెను దుష్కర్మంబుల వలన యమ పాల బుం
బు వది యాతన చంద్రశేఖర నరకంబు విడచు చెదుం
గ పోలకే భయము చుంబెనే తీరంబు గూర్చ నంబాయం
బెదుంగకే అనేక గర్భ నరకంబులం బడి మనంగుచు
నిందుచుచు బుట్టుచు నగాంగుచు సంసార హారా
హారంబు నబడి వెతల వెతల బెదుంగ నోలని మూంథ
జనంబుల కాధారంబుగా మాస్వరణ యను చెప్పగొం
గ ఆంచునే బొంకే తీరంబు బాలనమాయంబు గల

న్న నరగాం గతి వత్స లుండునై వంగా క్షతి మంత్రం
బు పాపృతయుంబు నం బడి ల పరచి నపున్న పాప వి
మయుత్వం గా దేశ లక్షింప వేభవాని వం మోం హాం॥33॥
అ హ ర్వ్యద్యాః బ్రహ్మాది దేవతలు నిన్ను వింట్యాదుషం
గా వర్ణించి పాకుర్వుజి మొనర్చురు. పరమ యోగీంద్రులు
నిరాకారంబైన తేజః పుంజంబు వని భావించి ధ్యానంబు
సేయుదురు మని గణంబు లు పర్ణ భూ తాంత త్వము
వని తలంచి మనః పూజ మొనర్తురు లక్ష్మీ నారాయ
ణుండు సాక్షాత్కార సగుణ స్వరూపంబు వని
నేత్రోత్సవంబు నం పూజించి కీర్తించెదరు నారా
యుండు వింట-కారంబుగా నెనర్చి పూజించి మతిం
చె బాహా లవణాది లక్ష్మీపలు మొదలుగా వరియు
గాంతరు మృచ్ఛయుఱంగంబు లంబ్రతి మాకారంబు
ల నామ మనసై అనేక విధంబులు బూజించిరి నా
నావిధంబు లనైన నిన్నుం బూజింప ఫలమొదను యట్లం
టి వేని శాల్మలి భస్మలుల తలత్పగా నలశ భూ మామం
నై రతి వల్లభుండు నీ వాది పూర్ణ వైరంబు
దలంచి నేను నీ భక్తుండ నం దెరింగి నా యంత్రంబు
నను పరిశ్వంబుగా నాలో నున్న యుతః శత్రువులై
నని జాఠీమలగు కామ క్రోధ లోభ మోహ
మద మత్సరంబు లగున్న గొట్టి పంచేంద్రియంబు
ల కుం బడను వెట్టి పట్టినన్నప నంబులకు బార్ధ
కత్వం బా నర్పి పర దార పరద్రవ్యంబులకు
కాంక్ష పుట్టించు అపారంబు నైన పాపంబులైన

లం సాయం బాలప్వరచి ప్రమించుటం జేసి శని మాఠిచిం
త నాకల పరతమైన అయితే నంతు కాశ్ని శత్రుజయా
పాయం బాహిరించెల విష్ణుపదః పత్న్యంబున విఘ్న సుస్తి
నం బని యెంది బాణాప నంబు సంధించి పక్షుల భక్తియు
నం. యోరిన్న హీ హా తించి పతను నిష్ఠాకత చంబు వాతిరి
భవన్ను మాస్త్ర ఫంతంబైన శ్రీవ విఘంగంబు ధరించి వా
లా కాల దష్టాద్వర హరత్రి ప్రర విజయాతి ప్రణాన్న తేఫా
కర మురగ స్వంద నపతి వృత్తుంతమై అష్టాంగ యోగ
బల సహాయంబుగా గదల సంబాక్షరి మహా పంక్తి
పాశుపతాస్త్రంబు వింట సంధించి పాప పురుష ప్రతి
పక్షుడు నిమి అరిషడ్వర్గ బలంబు లదల లు నాట్టి
ఇంద్రియ పంచ కచ ముల ప్రపతుల స్ఫురించి సత్త్వ
పన్న మరంగంబు బల బట్టి విజయంబు గాని యు
ద ధంత మనోరథ సిద్ధిమై జన్మ సాఫల్యంబు గుడు వ
ఖల దుష్కృత విముక్తుంత చేయన్నర సామతె పొంతం
బున వశింప వె భరావి మనో హారంబు॥ ౩౫॥ సూర్య హోమ
గ్న్ల లొచనా ప్రత్యంతంబు కల పల హారరనా రైనను
హీర్జల మధ్యంబున నిర్గుణ నిరామయ నిర్గుల ని
రాకార నిరాకారమై స్త్రీ న పుంసక పురుష భావంబు
లు గాక దేవతా నర మానవ తిర్యగ్జంతు రూప
గుణ రూపంబు లెవ్వియు లేని అనంత కోటి మార్
తాండ తేజః పుంజంబుగా మెరుగు వలన సర్వమ
యుండనై అతి తన్మాత్రంబులు లేని నిరాధారా
పహించి సృష్టి నిర్గుణ హోగ్గణ లయ హేతు కేయు

గ్న సంసార గతి వత్స ఉండున్నై పంచాక్షరి మంత్రం
బు సాధ్యమగుంబు సం బడి ఉపదేశి పన్ను పొంది ఇ
ము త్రం గా దైవ రక్షింప వేషధారి సం మోం హరా॥ 23॥
ఆ మాట్లు ఉన్ను ప్రసృతి దేవతలు విన్ను విలు లున్నారు ఫలం
గా వర్ణించి పాకూర్చి మొదట్లు రు. పరమ మోంగింద్రులు
నిరాకారంనైన తేజః పుంజంబు వని భావించి ధ్యానంబు
సేయుదురు మరి సగుణంబు ఉపర్ఫ భూమాంతి ధ్యాని
వని వలంచి మనః పూజ మొనర్తురు లక్షి సాధ్యు
లుందు పంక్షా తాలి రసగుడ సర్వరూపంబు వని
నేత్ర ములంబు సం బూజించి కొర్తించిరి సేవారా
ముందు విం-కారంబు గా మొదట్లి పూజించి మతిం
చె బూరా రా వరాది రక్షి పులు మొదలు గా మరియు
గాంధరు మృత్యు ముఖంగంబు లంబ్రతి మహా కారంబు
ల తా మ సుత్తె అనేక విధంబులు బూజించిరి నా
నా విధంబు వనైన విగ్రం బూజింప ఫలపదరు యట్లుం
టి పేవి పాల్లి భక్తులల పటుత్వ గా వలశి భా హాతుం
నై రతి వల్లభుండు మి మాంది పూర్వ నైరంబు
దలంచి పోను నిత్య త్రంత సం దెలింగి సా యంత్రంబు
నకు పరితృప్తంబుగా సాలో సంప్ర యుతః శత్రు భునై
వని జూ ధి మ లగు తాను క్రోధ లో భ మోహ
మద మత్సరంబు ల గన్ను గొటి పంచేంద్రియంబు
ల కుం బదమ మెట్టి ప్రత్యవ సంబుల కు బార్ధ
కత్వం బా వర్ణి పర దార పరద్రవ్యంబుల కు
కాంక్ష పుట్టించి అపారంబు నైన పాపంబు నైన

లం నాయం బాల్యరవి స్తుతించుటంటే శశి మండలం
మహాంతల పరతమైన అయితేనే పంతాపాశ్రి శత్రుజయో
పాయం యూరోపాపత దివ్యమనః పద్మంబున నిత్య సుజ్ఞా
నం బుని వెంటి బూడాపనంబు సంధించి పక్షుల భక్తియు
ను. పెూదిన్యకొంకు ఉంచి పరము నిష్ఠాకతనంబు వాంఛిత
ఫలప్రమాస్త్ర పూరంబైన జ్ఞాన విషంగంబు ధరించిన
లా కాల తక్షాద్వర కారత్ర ప్రర విజయాతి పుణ్యకథా
కతి మరగస్పందన నపతి వృత్తుంతవై అష్టాంగ యోగ
బల సహాయంబుగా గదల పంచాక్షరి మహా మంత్ర
పాశుపతాస్త్రంబు వింట సంధించి పాప పురుష ప్రతి
పక్షుడు నిమి అరిషడ్వర్గ బలంబు లరల లు గాట్టి
ఇంద్రియ పంచకేచ మూ పుపతుల స్పృశించి స్ప్ర
వన్న మరంగంబుఠం బది మూర్తి విజయంబు గానిడు
ట ధంత మనోరథ సిద్ధికై జన్మ సాఫల్యంబు గురునే
ఖల దుష్కృత నిముక్తుంత చేయన్నర మామకే హృదంతం
బును వసింపవే భవాని మనోహరా॥౩౫॥ సూర్య సోమా
గ్ని లోచనా ప్రత్యేందంబు తల పట నాపరతాదైనబు
కొర్జల మధ్యంబున నిర్గతా నిరామయ నిర్మలని
రంతరత ని దివ్యాంబై స్త్రీన పుంసక పురుషా భావంబు
బుగాక దేవతాన నవ మానవ తిర్యగ్జంతు కర్మానుమ
బగా రూపంబు లెన్నియు లేని అనంత కోటి మార్తా
ర్తాండతే జః పుంజంబగు మెరుగు వలన సర్వమ
యుండవై ఈతి మహదాంతంబు లేని నిరాత్రా పృ
వహించి సృష్టి నిర్గుణ పోషణా లయ హేతుకత్వ

దమ్వై అతంగా సిత శుద్ధ చిద్ఘనంబుల రజ స్సత్త్వ
మెంగుణ స్వభావంబుల నిర్గుణ మూర్తిత్రయంబైన
శిల జీవుల యందు మనో బుద్ధ్యహంకారంబుల
వశించి తృప్తి కలుగజేయు నలక్ష్మీనారాయణునకు వంద
నము సంతోషంబు నుత్పత్తి చేయుచుండుట వారికి స
హాయమగుటకై ~~రజస్సమ~~ బుద్ధియందు మనిప్ర
కాశంబు నిత్యము వెలుగొందు నశక్తి - రణ్ దేవ ప్ర
తి పాపరంబును నిద్ర నిరోధించి మహమ భాషణి
భాష్యంబు మొ... రాజిల్లి తించి సూత్రమ తులకై
న తెలు... శబ్దంబు యుల్లంటి పాది వాల్మీ స్వత్వము
దము వసుంధరా పరి సంద మందవ్వ న ప్రాయు ర్హాపం
బై యూ ప్రపన్న కలుకానిది గడు చరిత దసంబు నెమెక్క
జాతుల వాదం గూడి విహరించుచు నిత్య శక్తి మస్థ
న ని ష్ఠా పతి ప్రతిష్ఠంబై యెుకటి పరప ధూల లవు
తుం త్రయంబై యూ పాదంద తుంతాడు యు గళ్వై
యెుహా౦బంతే కంద కగ్గరంపు నపాత్రి శంబు లంబ్రు
సూన ధనుర్ధా హా మ జని వాహ్వాహా సంస్తృ వహాసం
ద త్రీతా పరి పశుంబై యూ సంపుత్రంది వాదంబు
నంగుచు వాతే సాదాబం - అల కత భరిభరంబు
నం బ్రసూన రూ లకాల లంకారంబు గావింప దలంచి
అభి రామంబైన యెుక్కటి లహాంతా అనవంబు నకిరీ
మ జాహి సురత మూలంబు పది జ మిమ పరి వెంకాటే
తన వ కాగ వల మల్లి కాప్తు సూనంబులు మృచ్చి అ
విపవి పగాయుచెద నయన్నద దాంట నదం చెరి

యుంచు మాలు కారంబు లెఱింగి పరమ జొచ్చిన న
చ్చట వాని యన్న చోటు సంగావసే పలు వినుచు వెడలెను
జాలి వెయికి పుష్ప పుట మంబలిన వలి వలి నడుచు
వమ కేంబున వలి మగుడ గాన వెడలె కే శివా
త్వ గాంబు నవచు జని యం తుండు వేశ్యా గారంబు చొచ్చి
యుండెడి వంత కాంత గాలంబుగ్ర త్రెయించిన వాని ప్రెండు
విధి వశంబు నే లోకాంతర్ధ తుండగు నవయుంబున
నె మ కింకర వడెంచి బహు ఘోర యంత్రంబులం
జిట్టి ధట్టిం పుచు క్రూరాంతు మెుండు టంకెట్టిన నర
డు ఘోరక్షేత్రంబుల వాని వి ఠక్షించి చిత్ర గుప్తు నాలో
కించి చిత్రగుప్త నాల్! యూ దుర్మారుండు చెసిన సు
కృత దుష్కృతంబుల నెఱింగింపు మనిన వాడు
మఱి మఱి తర్కించి తలచనైన వాడు కేంబుల
భూలో కాను నక్షత్ర త్రిష్ణ ధారలు తెలు వచ్చె యతఁడు
ని చెప్ప నంత నీ ప్రశ్నంబు గా జని చెప్పి పిదప యము
తే విశేషంబైన గుణాధిక్యంబు గలదు ఉండు
క్రియ ని గృహాంబు న కింకర పుటంబు నిబ్బయ
గాని చనె నప్పుడు వాయువశంబున వనమంత
పతితంబైన తుషమంబు శివుని యందు చిత్రంబు
టం జేసి అఖిలాస్వరంగ నవెహా ఇళ ఉన్నతంబైన యా
రంభ నాట నిశ్చ దాతలు నంబు పం భాగంబు
నకు బంధుండన నాంపి మేరు లోక పల్లి ళ్ళు న
ను మంతంబున సింక తెలు లా భ్రాత్మగాను దిత్రు తివం
బున తుం గాని పోరు యాలె ఖాభ వరంగ

దవై అరుణా సిత కృష్ణ వర్ణంబుల రజస్సత్త్వత
మోగుణా స్వభావంబుల విధి మూర్తిత్రయంబై య
ఖిల జీవుల యందు ననేక బుద్ధి వికారంబుల
వరించి సృష్టి సేయుచు నలక్ష్యుఁ డై యుండు మనం
బున సంతోషంబు నొసఁగు చు లోకే శుండన వారికి స
హాయుండై ఆత్మ బుద్ధి యందు మరి ప్ర
కాశంబు నొసఁగు మహేశుండన శక్తి - రజస్సత్త్వ ప్ర
తి పాదకంబు నను నిర్ణయించిన మహాను భావుని
భావముల యందు నిల్చి సూక్ష్మ రూపుడై
న పరమాత్మ శక్తి యట్టిది పెద్ద వాక్యార్థము
దను సంధానముచే నెరుగ దగ్గు మార్గము
లై యా ప్రకృతి తెలియనిది గదు చేసి దీనిని
జీవుల హృదయం గూడి విహరింపుచు నిత్యశుద్ధ బ్రహ్మ
మే నిష్ఠ పతి భ్రష్టుండై తెలియఁ పడ వలెనని
యుండు త్రయంబై యా వేదాంత సిద్ధాంతము గనై
మోహంబు నతిక్రమించిన సద్గురుని యాజ్ఞ వలన బుద్ధి
స్థాన స్థిరమై నానా విధంబుల కర్మ ఫలంబు
ల త్రిగుణ పరమేశ్వరుడై యా మనస్సు కలిగిన సోదరం
బంగు చున్నది నారాయణ - అల కేళి చిత్తకంబు
సం బ్రహ్మాదులు అకాలంకారంబు గావింప దలంచి
అభి లాషంబైన వెలిగి లకారంబు నిందించు నసెలినీ
మ హరిహరుల మూలం బగు కుటిల బుద్ధి వెంటాడే
తన దేహము మహా తాపసాంబుజ మధ్యము
న వివిధ గుణమైన సత్యమైదాండ దేహం బగును

యుండు మూలా కారంబు నెఱింగి పరమ జ్యోతిన న
ర్చుట వాని యన్న భాటు సంగాంతి పలు విధమె నెడనాయ
జూలి నెయిరీ పట్న పుడ మంబడిన వడి వడి నడచు
చేమ కేంబున వడి మగుడ గాన నెడ పొ కె శిహా
త్ర జాంబ నుచు జని యమందు పేక్షా గాంభీరంబు నాచ్చి
యుండెడి వంత కాంత గాంభీర్యత్ర మించిన వాని ప్రెండు
విధి వశంబున లోకాంతర్గ తుండగు పరమయంబున
నె మ కెంకరం వెపెంచి బహు వాసి యంత్రంబులం
జట్టిట్టి ధట్టింపుచు కృశాంతు మంద టం నెట్టిన నటం
డు తూక్ష్ణ జాంబుల వాని చి రక్షించి చిత్త గర్వ వాంఛ
కెంచి గచిత్త గుప్త వాని యా దుర్వాదుండు చెసిన సం
కృత మఘక్య తంబులు నెలింగింపు మని వారల
మహా మహిమ రధిర తుల్యంబైన వాత కెంబుల
భూరె జూ నక్షత్ర శ్రీక్షి థారల తెమ్మని యమగంగా
ని వెఖ్యాతి నఖ్యంబు గాడని చెప్పి మని యమొ
కా విశేషంబైన గురా ధిక్యంబు గలుదు యుండదు
ప్రియమ కృపాంబు నతెంగిర పటంబున పుల్లి
గాని చేము నప్పుడు వాయు వశంబు న ర నుంబుని
పతి తంబైన కుసుమంబు శిఫని యంతరిక్షంబు
టంపెళి అఖిల స్వరూపంగ నెవాళ రక్షితంబైన యా
రంభ వాడు నిలి దాతెడి నంబు సంభూ గంబు
నకు బాత్రుండన వాపి మురు లోకె రెల్లి బుని
ను మంతంబుని గింతె కొ లాభ్రాక్లా జూ నిత్తి టినం
బున కుం గాని పోరు యుంటేకా భావంగా

త్రి వంశజ డి వంశ నాయుంతి కాది వంబు పాపు వార
ప్రతిం బడు టుం చెలి రరహా షి చము ఖాంర వింద
యసుటుయు తన్నుం జూచి పలిపర సించిచిపని వంకెంసు
ర కుమారుండు కేపలచ గమం గాని యూత్ర శోదతి
కట కటంబడి కటకటా నీరదం నిల్చొగన్నతకు పగచె
ద. మీరు చెరుంగకేనా వారదె మొక నాటి సుఖంబు
క్షించి ఆనందంబు వం బాం దెదు చెంపల్లిం వంభ పేంబ
సు దుర్దష్టపి చెలింగిం చెర యూతి వంబుం గ్రమించి వం
గింక దయలు బింద్ను యు వూల యంబు నకుంగాని
పోయు షష్టి చెలాబన గంభీరంబైన బిరంతర [illegible]
వ్య వంగా నల కుంభి పాడకే నైంర వరకంబుల
దాచియు విన్నప్పత్తంబుగాపితే వపోగ్రు జ్వాలన జ్వా
ల లంగ్రాలు పటు గాఢుల బట్టి చి వి పి యు, కంఠాడ
స్త్రు బి గాంత మోది సంఘంబులు లె చెం దా వూంలసే బర్గం
బులు గాక ప్రగాలంజ్వాన కంకె గృస్త్రు కాదంబుల
కంటించియు వత్రు దంష్ట్రు నైంర విప్ఫుట పటు బిట
కాని కంబు లంటి గరప గట్టి పట్టించియు క్రమ కేట
క రక్త ప్రాంయు దుర్గంధ కూపంబుల ద్రోచి వయించి
మొత్తయు ధగధ గాయు వూనా నల జ్వాలలు నవ
పరకంబు చయ గ్రాల లోహ స్తంభంబుల నంటగ
ట్టియు లపాంర బిపన్నంబై కటూరకు కారధా రాద్ర
పారణాంబుల గటకరింయు కటికె చింపటి దలక్రిం
దుగా ద్రోచియు వంరి యు పెకులఁ బిధంబు
లైన భాంధల పెకె పొ చెంద్ను దుర దష్టం బాంతు

చం స్థింతా కల్పింపంత్తై వై వుపా పన్నుంత వ్రుగాం పుష్ట
వాంత వని నవిన్యతింగాని నిమ్న బరిహంరించు తొటని
ఆ నివాలకె తెలియు నలుతుటు యు ఘూ ప్రుంచారరి
కుంటు చిట్టు మయూళ్ళి ళ్లి నిష్ఫ్రష్టి తుంత్తై పంపాపిం
చంచం చిం హాత్రాంతుంత్తై తనకు దరుగ పెంపుంత్తై
న హింవాగ పదె శంబు పదె శింపు వుని ప్రార్థించి నయూ
గిర్యా ణాంగ న గటూక్షించి మది యన్ క్రీడా రాపువు
ధన్యంబు న రంభా శ్వరుండు మ వెంకే శీన అంగంబు
నా చె తంబ్రు వి ప్టిం పంబడి యుష్ట వాంతు నివ్వు
నిష్ఫ్రల చి త్తుంతైై ఆ పర్వ లూహా ధీ శ్వరుం
త్తై న ఆలఅభ వృ నాంరుథించి మి పేని వాకే విధం
బునే వి న్యాశే శాంకే మెహోళి దరె చెల్లు బావ్యని
యు వేల్లా నిని యూ కేంతు నె వెలరిం గించిన బ్రాహ్మ
ణుంతు మ పవాహిం మి చి తుంత్తై అపాకె విధి వృ
ష్యంబుల నారాధించు చు ఆదినంబు గతుం వు
నంతగింకెలుల సంరాల యంబు నకైతెంచి సమంచి
త నిష్ఠా గరిష్ఠుంత్తై శివ లింగార్చ్య నాని యు తుం
త్తై యుంతు టెరింగి అగమన్ష్ఠలంబల టుంటె
శి త్రివృరి లంత కు చ నాకెరింగించిన నితంతు కా
పాం చాపంబున దిగ్గన గట్టియు దిగ్గ నుద్రె సంఘ
ష్ఠ తంత్రా కరాంళుంత్తై కెంగెల గాల తంతుంబు
సారించుచు మహోగ్ర జ్వాల న జ్వాలాభీలకీలా
కలా పదుర్నిరీక్షుంత్తై మహాంధ కార పద్మశంత్తై
న మెచ్చకె వచంబు నారాయణ రిగిలయం : ఇంటి

త్రి వంశ ఔ వంత నాయింకి కాడి సంబు పోవు వారి
ప్ర శ ం బ గు టం చెకి రిరి హా షి చమిఖాంరి వింరి
యుగుటుయు తమ్ముం జూచి పరివర సించిపవి పంకిరసు
రి తు మూరుంతు కేపటవ గమం గావి యూక్తు శాదతి
కెటు కెటుంబడి కెటుకెటూ సిరిరు విర్యాగ్నతమెవగవె
రు. మీరెరుంగకేనా వారరెంత నాటి సుఖంబవ
క్షించి ఆనందంబు వం బారెదెరు వెం[illegible] వంఛ వేంబ
గు దురిష్ఠ వీ వెరింగించెరి యూతి సంబుం గ్రమించి దం
గింకే దుటు నిం దన్ను యు వూట యుంబు వతెంగావి
పోయి షష్టి వెంజన గంభీ రంత్రైన విరంపరి [illegible]రంరి
హ్మ మూనా సల తుంభి పొడకే పైంరి దరికింబుల
దాచియు విస్మస్థ్వ అంగాపిత వయోగ్న జ్వాలదీ జ్వా
ల లం గ్రాలు పటు గాంరుల బట్టి విని దయు, కరాళర
గ్ర నిగాడ మౌతి సంఘంబుల వెం దా మూలంప చార్థం
బుల గాశి సృగాలంబ్వాన కెంకే గృత్ర కాకంబుల
కెంటించియు వత్ర దంష్ట్ర పైంరి విస్ఫుట పటు నిట
కావి కెంబు లంటి గరవ గట్టి పట్టించియు క్రమ కేట
క రక్త పూయు దుర్గంధ కూపంబుల ద్రోచి వయించి
వెంత్రుయు ధగద్ధ గాయు మూ నా వల జ్వా లలవవ
పరి శంబు చు గ్రాలు లూహ స్తంభంబుల వంటుగ
ట్టియు ఆహార విమ్నంబై కటూరకు దారఘా రాప్ర
హారీ ణంబుల గటకరించు కటికి చింకటి దలక్రిం
దుగా ద్రోచియు వరి యు పెను - విధంబు
లైన భూథల పెక వే వెంట్లు దురి పర్ణం బాంతు

చు స్రీంతా శాంతమంతై వై మహాపద్మాంత వృణామన్న
రాంత వవి నవిర్వతింగాని వినమ్ర బరిహరించు తొదవి
ఆ విలాలకే తెలియు బలుకులయు భరాభ్రాంతారర
కుండు చిట్లు మయూర్భి భ్లి విశ్చేష్టి తొంతై సంపాదిం
చుచు చింతాక్రాంతుంతై తనతు దరుణ పాలయంబై
న మహాపదేశంబు పదేశింపు మని ప్రార్థించిన యూ
గర్వ గాంగ న గటాక్షించి మది యచ్చెత్రిణా రామవు
ధన్యంబున రంభాశ్వరుండను మెకే శివ అంగంబు
నా చేతంబ్రవిష్టింపంబడి యున్న హాంతుం వీపు
విశ్వేల చి త్వుంతతై ఆ సర్వలోకాధీశ్వరుం
డై న ఉభ్వ సాంఖ్యించి తి వేవి హాకే విధం
బున వినర్గ నంకే తెపావి దరి చేర్పు బాత్వని
యు ప్రార్థ నవి యూ కంతు వ తెరిరగించిన బ్రార్థ
గాంధ మం పరమహాత చి త్వుంతై అనేక విధ ప్ర
ష్పంబుల సాంధించుచు ఆదిసంబు గతుప
వంతగింకెరుల సంఘల యంబున కొ తెంచి ప మించి
త విశ్వా గతిష్టుంతై శివ అంగాష్ట్ర సావి యుతుం
డై యుండు బెరింగి అగమర్ష్పలంబన టుంటే
కి క్రెవర్గి అంత తు వ సాతెరింగించిన వతండు కా
పాం రాపంబున దిగ్గన గట్టియు దిగ్గనబి సంశు
ప్త రం ప్రా తెంంళుంతై కెంగెల గాల దండంబు
సారించుచు మహోక్రు జ్వల వ ద్యాలంభలకేలా
కేలా పదుకిక్షుంతై మహాంధ కార పత్పంతై
వ మెచకె వచంబు దాం... గల యు: ౨౦౪

కాని శేఘ్రంబు వెంబడి బోటి గి రంకి అయుధము ధరియం
తదా కారంబై ఉత్పన్నమైన సన్నిధిరంబై సల యాయం
బు చెవిన శ్రుతి కెవసంబు క్రాల ప్రచండ చండకిరి
కిరణ సత్కృతంబునై న మనువులుల వారి భూగ ఘగం
బానపెన యుచు కర్తలంబై న పత్రంబుల నెత్తు
రుల రుల మయుక్తి నిష్టై కలాప్యా కారంబైన దారంద
నాయక ప్రథమ క్రిష్ణుడు విష్ణు నారంబైన మృత్యువి
పన పురా భాగంబున జనదేర చిత్ర గుప్త పితృదేవ
గణ నాథ కింకర సమీపంబై నాకంబున కరిందిక్రి
దా దన సంధనంబు నయుక్తి ప శిపాలుచు కేనాటుం
డై నిక్షేల క్షోణంబు వ బరిపె కన్యారత్న నానిచు
మంటై యున్న యమనిం జూచి కాల పాశంబు కేకా
టి దంష్ట్రంబు లం జూపిడి యాలంగ సమీపంబున
జట్టుకే యమదండు చిట్టు గిట్టి న పంచ్వ త్రా ప్యాణ్ణ కాల
పత్ర పెఘు సం భూత పలు విఘ్నా వాపిపి భయం
కర గజ్జిత ఘోష సంసార రంబైన హుంకారంబున నీ
వ ప్పుడు అహంకారంచ సాక్షరం బె న జ నాసై తిధ
సమీపంబై కాలుండు సేలం గాలుటు యూయు. ల
ప్పుడు దేవి వ దుండు భుజ మెదరి సప్పరలంధ్రి
రి పుష్ప వృష్టి వరుషింపె పారి జాత ప్రసవ గం
ధా ఉన్నత వేల వార నిలంబు వి వెంబె రి పొం
సులు పొందు త్రాంతునై రి. తద నంతరం బామం త్రాది
బృందారకులు మహద్యు ప్రార్థించి యాంత్ర వాదాం
మందు తాపంచె నేని భువనత్రయంబు నం

గలస్త్రీపురుషులు నిర్భయులై పురాణ పాపంబులేదం
గతి ఆకారణంబైన దారుణ కర్మంబు నకుం బాటం
గి విహరించెదరు యాత్మ లంజ చెప్పిటి యట్లు
నిజము నేయు వేయుచి వెంటి నిఖ విడియున్న తెలా
క్షవిష్ణుణాం వృత్త ధారం ప్రవాహంబు పంబునక్షి పృష్ణై
వీరా యుజ్జ మిత్రనికించి సేనా ననె మంత్రై యు
మంతు నిజలోకంబు నకేరిగి బ్రహ్మణాంతమున
ఆ నేక మంగి మయ ప్రభాభాసురంబై వెలుంగు
దివ్య విమానంబు నంది జరిగి యొక్క సార్వభౌమం
దకేరంబై రథ పడియున్న స్థానంబైన నిర లోకం
బున కేరిగి యాకసి వెంటనే మూనైన యు నిన్నుం
జూ యూడింప్పను అఘటిత ఘటనంబున బరిగి
నై నన్ను విన్ను స్మరించు చుండు లంబు గద
పెడు యూ పురాణ శ్లోకం నిరత్త నంటే మంది మని
యుంచు వాంత పరము త యంజుకందై నవిన్ను నా
త్రియుంచి నదినుని నన్ను గటాక్షింప వేళ పాడి ము
నెంపూరా॥ ౩౨॥ అఘటితఘటనా విహారిన్నైన ని
బారికి త్రంబంబు జూపి నాడి తెన మలకెత్తో
స్కృత్య కరంబు ఇది యట్లుంటి నేను పొల్ల్మ స్త్రోత్
యు మహోదరుని యుంటు నంబికే నందార్పాంబై ని
వృ వెంగ నిష్ఠానర తంత్రంబున సంస్థింప యుంమ
కే మ స్న పారకం సురుళంద మనదాన వెంత్రుందని
పాడి వెబ లెద్దై తపః ప్రభావంబు నవా
నిఖ వృని నిలన నరలఘు కావుంతై త్రిజ

కా నిర్ఘోషంబు నంజుకొ ఊడి గి రంకి ఉదయాదు భయం
కరా కారంబై ఉడువన్నివ నైల సన్నిభంబై నలు వాయం
బు వెకిఁ స్రుక్కి కేశనంబు స్రాల ప్రచండ చండకర
కిరణ సత్పృశంబులైన ఖణు గురుల వాడ భూగ భూగం
బా గవెగ యుచుం నర్త్యలంబై న వాత్రంబుల వెత్తు
డుబు రుల యుక్తి కె కిరై శిరంబ్రా కారంబైన వాదండ
నాలుకే ప్రడు ఖ ద్రిప్పుచుం ఖర్పూ కారంబైన వ్రయుసక్వ
వన ప్పు రా భాగంబున జనువర చిత్ర గుప్త పిత్రు వాన
గణ నావి కింకేర సహితుండై నాకంబున కేతెంచి క్రూ
రా కనవ వండనంబు నవయ క్రి వ శి వాలయం కె నాటుం
డై విక్రీల భ్రాకంబు వ బరవా శర్వాత్కు నాని యు
ముండై యున్న యువనిం జూచి కాల పాశంబు కొనా
టి దంత్రంబుల లం జూనిది యం లంగ సహితంబుగా
జట్టుక యమేండు చిట్టు గట్టి న పంకెన్న [illegible] కారం
వర్తి వెఘ సం భూత పటు విష్ణు వార పిత భయం
కర గర్జిత ఘోష సంకా శంబైన హుంకారంబున నిక్ష
వ ప్పురు ఉహాంకెరంప నాక్షగంబె వ జనాసై రిభ
సహితుండై కాలుండు నేలం గూలుట యాంయు. ల
ప్పుడు దేవ వరుండు భూ లె మెలనె నప్పర లాండ్రు
రి పుష్ప వృష్టి వరు షించె వాని జూవ ప్రసన గం
ధా ఖనిన్వ తేవల యా నిలంబు వివెంచె రిపాకె
సలు పాదార్త్రాంతునై రి. వర వంతరం బాయుం ద్రాణి
బృందారకేల ఖపృష్టు ప్రార్థించి యూ న్నపా హాం
వంచు రి కుండె నేని. ఘు వన త్ర యంబు వం

గలస్త్రీపురుషులు నిర్భయులై ప్రాణపాపంబులెల్లం
గతే ఆనందరూపమైన యమునా తీర్థంబు నకుం బోదుం
గ విహరించెదరు యూధర్మ మను చెప్పటి యట్లు
న జీవు జేయు వేయు నవేంది నభ వది యున్నకేటా
ష విష్ణూరూ వృత హూల ప్రహ హంబు వంబు వళ్ళి ప్రాణ్లై
వీరా యుజ్ఞ మిత్రు వ.హించి శేనా పవెను తుంద్రై యు
ముందుం నిజలోకంబు నకేరిగి బ్రహ్మర్షుణాంతుం వు
ఆ నెకే మనోమయ ప్రభాభాసు రంబై వెలుంగు
దివ్య విమానంబు నందు జరిల్లు నాశ్వానం
రకేరంబై రభ పది యున్న స్థానంబైన శివలోకం
బున కేరిగె యూరీతి వెంరుంకీ మహా వంబు నిమ్నం
బాంధింప్రచు అఘటిత ఘటనంబున బరాకు
లై నన్ను నిన్ను స్మరించు చుండి బంబు గద
వెడు యూ ప్రాణ స్తోత్రం నివిర్త నంచె మని మతి
యుంచు నాంతు పరమ త యంగుళంద్మై నవ నిమ్న్రా
త్రుయించి నదనుపి నన్ను గలూక్షింప వెర్పావి ము
నిహరా॥ ౩౭॥ అఘటిత ఘటనా విహరిత్రైనని
హారిక్షేత్రంబుంబు జూప నాటి దేవతులనేర్పా
ష్ట్రిరవ్వ తీరంబు జిరి యుట్లుంటి పెని తాల్లి ప్రాహే
యు ము హిరధరంవి యుంటు నంటికే నుదివ్యహింజై నీ
వు వెలాగ నిష్టావర తంత్రంబు నవుప్లంబ యుంచు
తే మయు ష్ణహారతా సుదుందము దాన వెంద్రుంబని
హారి లేబ టద్దై తపః ప్రభావంబు ననాళి
తే భ వెని వలన వరలు బు తాపుంరైత్రి జ

గర్భ జున్నెల వం వంకొనంబున చెన్నిందై తానత
యుంత్రాటి బృందారకుల లంబికవంర్య దాఖంగిన యా
వెలువ్రెందు భయ భ్రాంతుండై నలువ బ్రార్థింప
నతండీ శ్వరునిం సంభవు వల నం గాని యూరాత్రిం
చరుడు పంచత్వంబున బొందడని హోవరోశం
బానట్టి నొక పారువన ఱఱవర్ణం గూర్వ మునిని పురం
ఉంటుండు కండర్పం బ్రార్థింప నతండట్లు నెయుడు
నని మా మంద దండెత్త నూరొంచిన రవిచెవినిచె
శు పన్నాహం జెలింది వారించు టకై బలు హెన్నార్థి
కన్న జయాసజు యంబులగ్న ఊంచి నీవు చెలుకు విల
తుండ నతండు గెలిచి నీవు పుష్పాస్త్రుండ నతండు
పాశుపతాస్త్రుండు నీవు ఝషధ్వజుండ నతండు వృ
షభధ్వజుం నీవు కక్షిగా దేవి వాడుండు నతండు ప్రమ
థగణ పతి వాడుండు నీకు నన విరి సంతర్ప హారుండ తం.
బులు గల వాప దాశివుని వారి నిరోధంబు నలర
ని చెకుగు విధంబుల ధారింప నారాయుండుండతకు చె
ప్పునెలిని హెచ్చిన మదంబున నవ ప్రసూనప్పిండనం
బున నకళంకె మకె రాంతంబు ను మల యా విలసి
సంచె పామంచె మంత్రి యు వంబు ము నుకె గారికా
కిర వంలాళ పారానతంబంబర పిశాచి కె బలంబు
లు భయ భాగంబుల జమ చెరర్రై వారి విలాలా
పర్యంకారకరకె పా ను సూరంకారకరకె లంబును
రణా వార్తా హంబు శెట్టింప నిమ్నం గాంచి నిజ
బలంబు నెక బాధించి వాను [illegible]

మొకట మాంధ విల వాంత గుల్లంబుల దండనంద
కాని చెందు పద చెందు కాని పుంత్రత్వ కారదండంబు
న జంద ప్ర చంద అకేతన వాంఛదంబు సంధించిచె
గ నింద దిగిలి విన్నయ చీపప్పుడు తెలుగ్యంత కాలం
యుత సహస్ర కారటి త్రిపిట సంభవ సము జ్వలనిట
ల తట వయ ద్రుష్టి హాన జ్వాలం భిలతిల లవవ్యాతుని
నీరు గాపించిన రతి రెవి నిజ వల్లు ఘు పాటు నకు
ల్లంబు ఝుల్లని మెల్లంబారు మూర్ఛిల్లు దురంత దు
ఖాట క్రాంత నై పెర్ణి శ్వ రు పవితి విల పింగుల
చు నీయుదు గు లంబడి వితంతువు నై యుండ
మొప నవి సంహా పించిన నయ్యంతిం గరుణించి
ల మన్నల తనంగుండును నిసు సాంగుండును నమెన్నం
బావ్వని నమ్మాన వతిం మూంర దించిన తండట్లు
నైు యున్నంరెద వంత కాంత గాలంబు నకు కృష్ణం
దు సంహా వార్థంబు నై లం స ను హో ధరంబు న
తరి గి తుక్తి గతి సహి తుంద్రై పందెం దెంద్లు గ్రత సంబా
నరు నిపు వారలకు బ్రసన్నుండ నై వరంబు వెందు
మనిన శౌర్య గాంభీర్య ధైర్య సౌందర్యలంద్రైన
తు మూరు బిమ్మని వెంది న నీలవట్ల మొసంగినవా
రతి రాజ వారలకు బ్రదన్నయ్యుండై పర జన్యం
బు వహించె కాంత గాలంబు నకు మొంగి స
మాంధ బాలించి నీవు రత్నా సత్రుండ నై కాత్యా
యని దేవి వారద నచేతే గాలంబులు క్రీడింప
నా ఖండ లండు వెందియు దాంర కాం సురసూన

గర్భా జన్మక మైన మహోపవంబున చెప్పితిం నైకొనవే
యింద్రాది బృందారకుల లంబికములర్చ దాదాంగిన యం
పెలు పెండు భయము భ్రాంతుడైన నలున ప్రార్థింప
నతంతో శ్వరమై సం సంభవు నల నం గాని యంతత్రిం
చరుడు పంచత్వంబున బొందు దని హోపరితం
బొనర్చ నొక పొరున నక్షపర్వం గాంర్చ మని పురం
ద ధుంధు కంధర్వుం బ్రార్థింప నతండట్లు నెయుడు
నని మా మాంద దండెత్త నూ హెంచిన తనివి విదే
శు పన్నాహం జెతింది హారించు టకై బలోత్సాహ్వారి
క్వ జయాస జయంబులగ్గ దించి నిపుడుకు విల
మంద నతండు దిరిధ నివి పుష్పాస్త్రంద నతండు
హెచప హాస్త్రందు నిప్పు ధుష్ధన జంద వృతండు వృ
షభ దన జుండన నిప్పు వృక్ష గణ పతి హారుండన నతండు ప్రమ
ధ గణ పతి హారుండు నతు నన నిరి ఉండర్క హారుండు ఉం.
బుల గల హాస నాళివృవి మౌది నిఖిలార్థంబు వలర
ని పెకుగ విధంబుల ధారింప నారాంతుంధంనుకు చె
ప్పుడెరిని హొప్పిన మదంబున నన ప్రసూనపన్నిందనం
బున నకళంక నుక దాంతంబు ను ములయం విలి
పంచి హామంత మంత్ర యు వంబున తుకశారిక
కిర మం.దాళ హారానతంబంబర పికాలి కబలంబు
లు భయ భాగంబుల జన దెర్ణై హార విలాల
పర్యంకార్చక హాకు హంకాంకాదికే లంబుడు
రణా హార్ధహంబు లెట్టింప నివృశంగాంచి విజ
యలంబు నెక ఆదించి వాసుకేగ్రుండు వెను

మొకౌ మంథ విల వాంత గుల్గంబుల దండ దంత
కావి వెంటు పద వెంటు కాని ప్రంత్రక్షు కారదండంబు
న జంద ప్ర చంద అకెతన వాండంబు సంథించి వె
గ నింద దగల విన్నియ శీవ పృతు తల్పంత కాల
యుత పవ ప్ర కారటి తృపిట సంభవ సము జ్వల విట
ల తట వయ ద్రుద్ధ్య హా వ జ్యోలా భిలతిల లవ వ్యాలవి
శీరు గా వించిన రతి దేవి విజ వల్లు ష్హు పాటు నకు
ల్లంబు రుఘల్లని మెల్లం బారయు మూర్ఛ్ల్లు దురం త దు
ఖా ప్రాంత హై పాలణా శ్వ రు పవితె విల పించు
చు శియదు గు లంబడి వితంతు ప్రై యుంద
మొాప నవి సంహ పించిన నయ్యంతిం గలుగించి
ల మన్నల తనం గుండు ను వితం సాంగుండు ను నమెన్నం
బాష్ట్ర ని వమ్యా వ వతిం మూంర దించిన తండల్లు
హై యున్నంది వంత కాంత గాలంబు నకు తృష్ణం
దు సంహా నార్థంబు గ్గ లా స ము పొ ధరంబు న
తదగ రుక్తిణి సహి మురై సంబం దంత్లు గృత సంబా
నర్ర వీవు వార లకు బ్రసన్నుండవై వరంబు వెందు
మ విన సౌర్వ గాంభిర్వ ధైర్వ సౌందర్వలంరైన
తు మారు దివ్యని వెంటిన శీలవట్లు మొసంగిన వా
రవి రాజ వారలకు బ్రదన్న వయ్యాంర్రై వర జన్మం
బు వహించె కాంత గాలంబు నకు వెంగన
వంథ బంలంచి వీవు ర వాత్రి సత్రుంద వై కావ్వే
యని దేవి వారు నచెతె గాలంబు లుక్రీడింప
వా ఘంద లుందు వెంటి యు దార కా సురమ్మ వ

భాషాంతరంబు చింత్రించుచు నీతు రతి విష్యంబు
గా వటం గారి స్తై శ్రీ నరు ప్రార్థించిన నతండియ్యు
కొని తిగు ల పాటమున సు నంబు న వెల్లన మాం
వెం తుటు మజ్ఞుల హైత్రి జ్ఞ కిల్ల వ్యుదాని వర
ప్రతు షుంతా వెంచె నని లక్షింపుచు చు తిగ్గన గయ్య
నీ దాలంక నరంక సంగర ఫంకం బవెల్ల నని
కాపాదాపంబు న వెంత్రు వయ ఖాంతర్గ తంత్రైన తీ
ర్థంబు పార్థంబు గాక్రముగా నని పాయుక్తి పోత్ర
ని చెంర నిడిన నతంధ నని బది వారలు
చుని తొర్గ దింప జదిరిన చింతు ప్రులు రసకు
పంబులు సుపర్ణ రజ వంబులు స్తైన గసు తెడ
కైడ చెరలం చెకుగా లచెంక్షి విధి పోత్రుండు కీర్థ
హాహా పంబు నతిరింప లెకె నిజోదర సంఘరితం
బైన రతంబు చెదల గ్రకిగా న నది చతురియ్య
లంబది షడ్ఖాఖంబులకు వేం దుంద్రై జనియం
చిన బాలుని శరణ మర్థంబున చెట్టి యశావేల
ప్తు తొరు. పాని చెంప్రుచుండ చెనకొ పాదుభ
వాని పహి తుండహై విమా పంచెకిగా జాగ్ర
పధంబున నరు గుచు గంగా తీరంబున చే
రించు తుమారుం జూచి నీ శత్రు లోకి పాలుంత్త
పాలుబ్బిన సాదింప్ర కుంతు మనకు మాతుంద
ని చెంరింగి కాపా దాషపంబు నద న గర్భంబు
న క్రీడింప కుండా నిం ట్లొనర్చిన యశావేల ప్ర
ల కుండరకు చెదాదిగా సంపాదంబు లదా

గుంగాంతేయుని గాపంచిచ్చి కుమంత ప్పోమిం గానిచని
విబుధులకు నైనన్ సాధుసేగిన నతీందు అమర గణ
పతి యుండె రేకులింటంద రమ తెలగాం గించి మహదా
దుగాం నై నరణాం బానర్చి హారకాసురు వధి యించెయం
తివి భువనాపత్ర పంబు లుప్పట్టు కుండా న జాండప
రిపాలనం బానర్చు మహానుభావునకు నామనం
భావంబులు పాలించి రక్షింపనీకు దుర్లభుండె నన్నుగ
టాక్షించి రక్షింపవె భవాని వరదెనాకారా ॥3౮॥ పర
శుహస్త అవధారు స్వామి శ్రీమనియయ్య శ్రీః శ్చంద్ర
చంద్రికా పమ శుభ్ర నర్చిష్టి విభ్రాజం బగుకైలాస
కుధరంబ్రు భాగంబున నమాయం మరో గణఘటిత్ర ప్రకటి
త మహా స్థితి విద్యుల ధర్మ హార్మ్యాన్ భవాంతర సముంచిత
కాంచన పంజాన నభత్ర పీఠంబున హైమ పలిలలు
మమోదం మూంద నెన్న పేరోలగంబున్న యుదకోలంబు
హారతే జితేశ్వర భద్రస్తైర పులా శీనమై పతి పొష్టిం
చి నందా భరణ తండా భరణ మహా కంబంటి ప్రమధా
ని కంబాలు భయం భాగంబుల ప్రముది పీ హ్వాదయ
యమై బలశి కాలవ్ నయన్ప పరంబున వాగ్దేవి భృత
విల్లంతి శచీ మఘా వేణుంధరః పద్మజః స్తోత్రా న్
త్రికొర మాభగవతి గాయ ప్రమేగాం సిన్హా విష్ణుః
పాంత్రి మృదంగ ముంగ భవసద్ర్గా సమూంత స్త్రీశా
సెవంతి కుతం నమ్రొప్ర దాష సమమెదె వాప్పు జాని
పతిషి యనమ బ్రహ్మేత్తర మండ వచన ప్రకారంబున
ప్రకోష్ఠన సమయ సేవా కాహూ పాలు నై యుప్పుడు

ధారావాహముగ చింతింపుచు నీకు రవి నిష్ఠముగ
సాధనం గాదికై స్థానము ప్రార్థించిన నమ్మదియు
తాని యిగు ల పాడమున మనంబున వెల్లన లాం
వెంటట మబ్బులనైడి క్రీబ్బ కిల్ల వస్తుంది వర
పులుపుండదా వెంబె పవి లక్షింపుచు యిగ్గన శయ్య
కు యాలంగ వనంగ సంగర ధంగంబవెన్న నవి
కారాధారపంబు న పెత్రు మఖ ఖాంతక్క తింప్తైన వి
తన్నంబ పార్నంబు గాన్నతురన ని పాయుశక్షారక్ష్మ
ని పెరాద నిదిన నతంద నవి బది బారలు
చుని శిన్న దింప జరిగిన చింతు ఫలు రసకు
పంబులు సంపర్క రజ తంబులునైన గమపెడ
సెడవెదలం పెకుగ లమెక్కి వివి పారత్రింపు శిథ్
కావారపంబు నచిరింప లెక్కని జాదర సంభరిపం
నైన రితంబు పెదల క్రిరి నదదె చరిరిలు
లంబడి షణ్ముఖంబు లకు నాందంకై జవియిం
చిన బాలుని శరణ మధ్యంబున పెట్టి యంపేలు
పు రిరు పాని పంపుచుండు వెరిగె నాతుంభ
పాని పసితుండనై విమల దంపెరిగె యాకాశ
పథంబున నలుగుచు గంగాతీరంబున చే
రించు తమనుదం జూచి శరన్నారికి పొంలం బు
పాలున్నన పాదింభ తుండు ననను నాదుంద
ని వెరింగి కారాధారపంబు నద నగర్భంబు
నక్రీడింప తుండా నిందూనల్లిన యంపేలు పు
ల తందరకు చేదాదిగా పంపాపంబు లాం

గుంగాంతేయని నా పంచిచ్చి సుమంత సెర్వమిం గానిచని
వియుధలకు పైనన్న సాధుసైశిన పతంటం అవార గరా
పకొ మొంద్రై రకొ-సుల పంట రదుకొ-రాంగించి మవరా
దురాంద్రై పరిణాం బానిన్ని వారకొ సుదు వతి యుదెయ
తితి భువినా పత్ర వంబు యుప్పట్టు కుంబాన టంట ప
తి పాల పం బానద్దు వంవాను భావనకు సావనేం
పొటంబుల వారించి రక్షింప నేకు దుర్లభంబె నన్నుగ
అటాక్షించి రక్షింపవె భవాని వసెనా వారా ॥౩౮॥ పర
శు హస్త అవధారు స్వామి కమని యన్నయ శః శ్యేంద్ర
చంద్రికా పమ శుభ్ర స్వచ్ఛ విభ్రాజం బగునై లాస
కుధరాగ్ర భాగంబున నవెయమునో గరాఘటిత్ర ప్రకటి
త మహా స్వత వివ్రల ధర్మ హర్మ్య ద్వభ్యంతర పమంచిత
కాంచన పంచాన నభత్ర పీఠంబునవైవం పరిలలా
సు హాదం గూరేద సవ్వ పేరోల గంబున్న యధ తెంటంబు
సారక టిత్వర భద్రైర వులా శేనుత్తై వతి వావ్రిం
పె నంభా భరబు తుంభా భరా వవహా కంబాది ప్రసుథాం
వి కంబులు భయం భాగంబుల ప్రవుటి పి హ్పుదయ
యుత్తై బలకి కాలన్న నయన్న పఠంబున సాన్దవిధ్వప
విల్ల కె కవ మహా పాణుర ధః పర్మ జః ప్రాణా శ్రీ
త్రికె కొర వరాభ గవతి గాయ వెణా గాంధన్న వా విష్టః
పంత్రి మృదంగ తుంగ భవ నర్ద్రా సమంత స్త్రా
శెవంతి కుతుం పాహ్రప్ర దోష సమయెదె వావన్న పాని
పవిత్ర యనం బ్రహ్మత్తర ఖంత వచన ప్రకారంబున
ప్రక్షోపిన సమయ సేవా కొతుక హాటి లై యుప్పుడు

[illegible]

రాతలు బహు విధ గతుల పొలుపులు ప్రాంతిం
ప పవిత్ర హస్తులు వై నంత కౌశల్య ప్రాంగ శ్వరాలం
తంత సంతతులు సారింప ఖ్యాతి పటు హరింతి వని
సాన్ని దశ పటుశంఖ కాహళ ప్రముఖము ఖ్యాతి వా
ద్య నిర్ఘోష ఘోషం బంప్రాంతంబై దిగంతంబు లూచె
కృత పరిపీ తాంత వంబు బహుంచి సమాశిప్రాంత
వై న దివ్య బ్రహ్మఘోష వేళాం సము ద్విత్త్వము తాలం
సర్వంబు మని ది రాలు ప్రసన్నకాంబు జూచె పొడంగ
వ్రై నా మునంబు వ్య ల్లాలు చున్న యతి నాకు సుతు
ఖండ వైతల్లి ప్రముదమ్మ సమ్ము ఖంబు దనిలపొచే నం
దిచ్చి తక్షింప వెచ్చ వాని కవెంటోంహం॥ ౨౭॥ పురాణ పు
రుష పుష్ప యు తో సన్న ప్తి రాతనగం జాగ్గి నివస
నారాను దిన్యకృతయుంజెప నాదనంబున బాదుబ
న సంకలవంబో ది మున బ్లాగా ని న్న బ్రాహ్మణంబెదె పెల్లు
టి వాని అతి దుర్గ మంబై బహు విధము పొత్తు రారో
షల శకల పంకిల గంత శైలగ్రావ సరి త్కూతి సమర
యంబుమ మవాటంత ప్రచంత ప్రాంత తక గంద
క లంతాల వాత్తప్రభల్లాక వరాహాలు లాయ ప్రగాళ
వృకా నేకభీకర మృగ సంబారంబును మకరక్రి
ప్తి నాది సము ద్వి దుష్ట జంతు సంకీర్ణంబును
నిరంత్ర బంధుర నిచితాంధకార నానా నేక వృక్ష
ల తా గుల్మ కంటక ప్రకీర్ణంబు సంరచి తాభేద్య
బు లనంవై న మహాతల్ప మధ్యంబున బడిన
యుతంతు బాల్యన ప్రోవనె బాల్యు తరుగ ము

[illegible]

నాతులు బహువిధ గతుల పొలుపులు పూరిం
ప వేత్ర హస్తులు నై నంది కేశ్వర భృంగీశ్వరులం
దంట సంతతులు పాలింప శౌరి పటు హాదిండి వేని
పాౖబా దశ పటురంఖ కాహళ ప్రముఖ ఘంటి వా
దన నిర్ఘోషం బాపూరింపై దిగంతంబులు
బ్రద పరప మారుత వంబు బాలించి పఠాశపుంత
నై వ దివ్య ప్రకాశ వేళ సమ దన్నత్త్రము మాల
స్యంబున ని కాలువు సన్యాకాంబు జూచి తేరంక
న్నై నామవంబు వ్యక్తాలు చంద్ర యది నాకు సమ
ఖండవైచాల్ల పొడు నే సము ఖంబు ద విలువచేసు
విచ్చి రక్షింప వెళ నాని వవెంహారు॥ ౭౯॥ పురాణపు
రుష వృష యం ఆరికి సుఖ ప్ర దాతవగు జగద్గురు యట్టి
వాన ది వ్యశ్రీయు యంచిన నామ వంబు న బాలుని
వ సంకల్పంబు తారు నల్ల నా దివ్య ప్రార్థించి దేవెల్ల
టి పెని అతి దుర్గ మంపై బహు విష వమ పాతాళ
ఫల శిఖ సంకుల గంధ శైల గ్రామ సరిత్పుత్రి సమూర
యంబున వమ హేతు ప్ర చండ పృంచ తేక గంధ
క శుంభాల ప్రత్యుత్ పల్లకి వరాహాలు లయ పృగాల
వృకా పొకటి కిర మృగ సంబాలంబున మకరత్రి
ష్టి రాది సము దన్న దుష్ట జంతువ సంకీర్ణంబున
నిరంధ్ర బంధుర నిబిడాంధకార నానా పాక ద్రుమ
ల తా గుల్మ తంటకి ప్రకీర్ణంబు నగుచు రాఘవ్యం
బు ఆ నం నైన వ మనో తడాన్న వంధ్యంబు న బడిన
యు తందు బాల్చిన ప్రోవ నె బాచ్చి విరుగ మ

గుడుంబితలుపుగుచుం దరి చేరం వెలుపు గాంపతి సూర్ప
ధం బ స్వాషించుం విధంబున నపరి మతంబైన బంధ
ము కాట్లు గర్భ నరకంబుల ముసింగి తరు లేని వెం
నుల్లం బడి వెతలుచు పానంత గాలంబే తీవివి
హరించిన

త్రిపురపురీజయం.

పిష్ఠి వేష్టరా స్వాయుం బడి ఉన పంభాబులొటని ప్రవర్త
న పలు కొతంబు గాలి నన్ను భజింప గాలివి పం
చాక్షరి మంత్రం బని వెండుం చాంపి యుప్ర సూరాంన
హ ప నంద తరిల హామేలుడల పాంప బంబు రంబు
ల పంరం భగాంబ గాంగించి యుంతే నన్ను గటాక్షించి
రక్షింపవె భవాని మహేశా హరా॥౪॥ వ్యాఘ్ర చ
ర్మాంబరా నవ్ పాధింపు దలంచి నయమ్మంబు నతే
పాధ్వం పెట్టినైనంగలదె యుల్లంటి పాని హాళ్లు
అంధకాసుర విటన్ని స్నా అతే వు లాష్ట లను రస్థాలు
ర త్రి మయంబు వర లభ్య కాముడై పదిఫలా ప్రా
హార హార్థ్వ సామ నన పాపి తుపాప మలాతే పహా
మీన్నైన కావ గనుప పురత్రి పయంబు పదశి
భయాన భ్రాంత రాజంబు వ విహరింపుచు సెంకాగకే
పరి ముని స్థలంబున తు దిగ్గ గాజ్యాప్తాగా యుని
సాధు పతిప్రతాజనంబు లను పత్రనంబు శోయుచు
సెకాగకే పరి పాతంబు నవెగని గజ్యాగాలు లంబట్టి
పరి మార్చుచు టిరన్యుల పట్టణంబు లట్టిట్టిడి
రి ఫలాయు సంహానర్ప గడుబడు గంధర్వ యుద్ధ

కింకర వర రాక్షస కింపురుష గుహ్యక చారణ సాధ్య
సిద్ధ విద్యాధరాదులు గూడి నిరంతర సంగ్రా
మంబా నర్త్యరణంబు నం బటిన రకేల సుల రసకూ
పంబు నంబటిమైచి త్రైవర్గ ప్రతికించి మహా
ఘోర యుద్ధంబున్ వాటిరి వంబుబాలంచి నరాకి
పుండరై నివన్ని బ్రాహ్మణ వెళా సమయమున త్రి వే
తా లా నృంబు మ విరాలు పు సహ్యహంబు జాతి
హటుం కైటి ముర్వ్వ నంబు విశ్లుండు చును ష్టి యటి
నాకు సు మ ఘుంటై యుల్ల వృత్తము నీ సమయం
బున నిలువ చప్ప నిశ్చి రక్షింపవె ధరాని మహో
హాంబు హేయ చు నంతకష్టంబు లంబుకంబుల
వాటనె యు వన్న బ్యా నివాలు లకుచు యుజ్ఞగంబులకు
ఘాడ హెమవత్స నిత్త రుల వెరచి నిర్వహింపవె
రక్షక హెమరెట్టు చుండరు రారో హాయంబు చింతిం
పుచు నివ్యాశ్రీ యుండవె వప్పుడు ఇంతి అకాంతుంతు
గారంపంబు నం హాని రమణుండు నత్పరాపంబు
నం నైహాని త్రైహా అమంబు లహెయుచుం నిగా
చటుల రస కూపంబు నం బడి నిర సంయుగా ద్రావి
తటాకాంరంబుల వసంహరించి విష్ణుండు కేవ్వబు
శర్వనివల పతి ప్రతాపంగంబు గాంక వధియన్నా
ధులు సమరంబు న జుడ రనియు సమించి హా
మెకా వృద్ధైవవ చిక్షుచె ఘంటై రాత్రించరభ
వనంబు నకుంజని లమ్మ ప్రత్రి వమునైన పినహా
సన నిధూత్ర తయంబు లా సంగు పూజలునైహాని

ఘటం బిలుచుగుచు ఠరి పోరు వెలువు గానరే సూప
ధం బ సాన్వషించు విధంబున వపరి మ తంపై న జంత
తు కొల్లు గర్భ నరకంబుల మునింగి కద లేని వెం
నులం బడి వెడలు చు సానంత గాలంబే జీవి
హరించిన

త్రిపుర పురీ జయం.

పిష్ఠి వేషగా న్యాయం బడి ఇన పం ఖం బు తొదని ప్రవర్త
న వరం కొలంబు గారి నన్ను భజింత గారిని పం
చాక్షరి మంత మంత్రం బని వెందు చూంపి యంత్ర సూక్ష
హా ప నంద తెగల నాయెుడల పెంపు బంబ రంబు
ల పరరంభగాంబ గాంగించి యుండె నన్ను గటాక్షించి
రక్షింపవె భవాని మహేశా హరా ॥౪౦॥ పవిత్ర చ
రాం బరా నవు సాధింపు దలంచి నయ త్నంబు నరే
సాధ్యం బెత్తిపై నంగలడె యుల్లంటి పేవి వాళ్ళు
లంధ కా సుర విద్యా స్త్రాలకే మం లాక్షు లమ లక్షాలం
ద త్రి తయంబు వరలబ్ధ కాముడై పరిఘం ప్రా
కార హర్మ్య సౌహ వన సాపి కూప వటాకే పకా
టిపైన కావర గమన పుర త్రితయంబు వతని
భూనిభాంత రంశంబు న విహరింపుచు మెకాలకే
పరి మం పేర్ష్ఠంబున కుడిగ్గి గా బ్రాహ్మణ మని
సాధు పతివ్రతాజనంబు లకు పర్వతంబు శాయుచు
మెకాలకు పరి నాకంబున వెగని శోభలు లంబట్టి
పరి మాట్లు చు తికర్యము ల పట్టణంబు లట్టి టుంటి
గి పులాయం నంబాతర్య గనుడు గంధర్వ యక్ష

కింనర రాక్షస కింపురుష గుహ్యక చారణ సాధ్య
సిద్ధ విద్యాధరాదులు గూడి నిరంతర సంగ్రా
మంబు సల్పురంబున నంబడిన రక్కసుల రసకూ
పంబు నంబడ్వైచి క్రొవ్విర్ర జ్రుతి కించి మహా
ఘోర యుద్ధంబొప్ప వారల వంచుబాలంచి పదారి
పుంతనైన నిన్ను ప్రార్థన చేయ సమయమున తీ్రవ
తాల సర్వంబు నవ నీతాలు వు సర్వరూపంబు జూడ
రాదు కైవైన నావనంబు ద్వి శ్లోకము చూపు యుతి
నారు సమ ఘంటవై యుల్ల ప్పుడు ని సము ఖం
బు న నిలు వ చన్న విద్యు ద్దీంపనె ఛాని వనా
మంబు నేయు చు నంత కిష్టంబు లంబురంబుల
వారు నె యు న్న బ్రా నిశో రు లుగుచు ముజ్జగంబు లను
ఖాదె యు నల్ప నిర్జ రులు నెరచి నిర్వహింపనా
రక్త నెరవెట్టు చుండరు రా పాయంబు చింతిం
పుచు నిబ్రాత్రి యుంప నప్పుడు ఇంతి లకాంతుండు
గారుడంపంబున నాలి రమణుండు నిత్యరూపంబు
న నైనాని క్రోధాలంబు లసెయుచుం నెగా
చుల రస కూపంబు నంబడి నీర సంబుగా త్రావి
దానవులంబులు వసంహరించి విష్ణుండు కేవను
త్ర్వనిలల పతి ప్రమాభంగంబు గాంక రదియన్సిరా
భులు సమరంబు నిజదదని యుపమించి వా
మె కెు వృద్ధినైనవ చిక్షుపేషుంటై రాత్రించురభ
వనంబు నిశం జని అమ్మపుత్ర నమునైన పిశవా
శవ నేథాత్రి దయంబు బాపంచు పూజలునైనాని

వారలకు శాస్త్రి తపరు ప్రశ్నలు పన్నిపించి అశ్వత్థా లం
గ వంబు వంబు త్ర్యం గతెనెల లచె యుపదేశించి త్రి
కుల న వంత త్రి తుంద్రై వాకు యుద వవ తాళ వు లవి
ల్లి వ వర్రా శాఖ తా ప్ర విస్తారంబై వెయువళ పిప్ప
ల వుశి రుకాంబు వాన్నై నై యుక్తింత యూ నక్షత్రం
చరత్రిత యుంబు పవసించి పూంత స్నాతలై ఆత్మ వస్త్రం
బులు ధరించి మంగళాలంకృతులై ఆ అశ్వత్థా కారం
బై యున్న బుద్ధ ప స్వ పిం గాంగ లంప వతం
డు వారల వంటు బుట్టి చింబంధరంబు లు చేసించిం
చి శాస్త్రాలంగనం యూ నట్టి విడువ వయుద్ది విరలు
పొంది ఆ వృత్తంబు దాలంగి రంకు టూంద్రుల చేం
దంబు వంగాంతో వది యుంత ప్రధనంబు వంద
తీయు్య జీవి వ శ్వ రుల తప జయుంబు వారవు దాబాం
గివ వివప్పు డు వెరు గిరి శా ప వంబు తుంబి వప
దాజ పౌ వెరంకిన్నం గూర్చి ప జన్మ నవ్ధ రుంద్రై వా
దా ప ధ తవ చంబు దాలిగి దధి విషంగంబు ధరియించి
వాదా యుదా చంద ప్రచండ కేవతాంత వుయ్యంబున
జాత వాదుం బదిల పరచి తీర్థాగ వులు లంబున
ది గాం నైన తె వయుంగూర్చి వుపొంచక్ర ప్పంద వం
బు త వి శ శ తచ క్రంబుల నువుర్చి వి రించి ప్రణవ
కాం దండంబు తెంగెల ధరియించి పవన జవనవి
గ వు వశ యుంబుల రబ్బున వెప్పంబు రంబుల
తభి మహాం బె ప్రళ యు పటు శాంబు వాయుం పంచు
వు ~~[illegible]~~ లదు చు వెలుప్ప మాంకు వెంట వం

ఱి నేడువందగులు వది వంకా ఫొంత యుద్ధంబు శాయు
ంక్షస పట్టణంబులు పదంబులు గాక విషవంబై
దుర్గ స్థిరత్వంబు లగుచు వలక్షైంబై యుండ పంక
తిత్ర పదయు పదు రాఘంబున నివు వరవంబై
స్థి నే బాణంబు వింట సంధించి పదుంత్రు తరచ
దగ చక్షుర్యా సాస్త్రవగ దగ్ధ శేషంబైన వైతత్కవబరం
బుర వెంకట ప్రాణంబు సప్రవేశించి వుతగ స్థలంబునం
బరె త ఘనమని కృద్ధి వాయు పదంపంబుల బరాక్షవర
గాం వందుం బ్రాగ చమ పృయుంబు విలచి త్వరత
వాం పరం బులక్రైతు వం గండ యువు ఘటుల కాల
వారం బు వంతమ్ము ఖ బరంబు బంధించి బహుబ
ధ వారే యంత్రంబుల సద్గంగంబుల గట్టివిది
యు వైన సర్వత కెంకల నుగ్రాహ ప్రకారంబుల
ల ఉగ్దు తి మంతొ వంబై వా పొగ వ్రుచు నకివిపర
ప్రభావ జ వంబుడు త్వరిత వరాంత్రాంత వ్రచంత కెర
గ తప్పవైక తంబుడు అవారాక్షద్ధ వచ కావి
కంబుడు వైన యుమ పథంబున విద్యం బతిను
వర్గ ఇహాలోకంబు పదాదవతు లన్ని వై నవైశా
ఖ వేశా నమవ నై వార్గప బాదంబుల గాముహా
పరల కుద రె ఫెట్టు ద నగు దార కవక్ష జన భత్రి
వాంబుల పు గంధ ప్రసూన ఫల పొందరక్షా
ప్రదాన వి శిరొమండ నగు టుంచేసి అపోక
భూదలంబాలయు చు దుఃఖ బాజ నంబై ప్రి
య బార చన్నిక్షన గాద న రహితంబై నకే తంబు

వారలకు నాస్థి కపట ప్రశ్నలు పన్నపించి అశ్వత్థామం
గ నంబు నంబు త్రుయుం గలాగెత తడి యుపదేశించి ప్రే
కుగన నంత శ్రీ షుంపై వాగె యుత వవ తాళ మ లవి
ల్లి వ త్రొ నాభి కం ప్ర విస్తారంబై వెలుపలి పిట్ట
ల మకిరు కాంబు వాపై పై యుప్పంత యుం నక్రం
చరత్రిత యంబు పవసించి పొంవ పాన్యుత్తై అత్థ వ ప్రం
బులధరించి మంగళాలం కృతుపై ఆ అశ్వత్థామాకరం
పై యున్న బుద్ధ సన్నా హిం సంగొంగ అంపనతం
డు వారల నంట బట్టి చింబుధరంబు లచుంచిం
చి నాథాలంగనం బానక్కి విడువ నయున్ని విరలు
పొవి ఆ వృతంబు దాలంగి రంకు టూంత్రుల చం
దంబు నంగాంకు పదియుంత ప్రుధ నంబు నంద
శ్రీయన్న షివిషాశ్వరుల కపజయంబు వాడమ దాదాం
గన నివప్పుడు వెరు గద శరాప నంబు కుంభి నప
రాజ హా వెరాక్షం గుర్బి పజనధ నర్థ రుంటపై వా
రా పధ కవచంబు దాఢిగి దధి విషంగంబు ధరియించి
నారా యుణా చండ ప్రచండ కేనాంగంత మ యుంబున
జాత హేదుం బదిల పరచి తద్బారా మూలంబున
శి గాపైన తెయుం గుర్బి మహిం చక్ర ప్పుంద నం
బు త విశ శికచక్రంబుల నమర్బి వికరించి ప్రదవ
కేశం దంతంబు కెంగెల ధరియించి పవన జనవ వి
గ మం హా యుంబుల రబ్బన నెప్పంబు లంబుల
కచి ముఖంబై ప్రశయ పట పాంబు వాయుం పుచు
మ [illegible] లు టుచు వెలుప్రభూతంకల వెంట వే

బి నేడుకొంద గులు వది వంపో ఘంటి యుద్ధంబు గాయ
అంక్షక పట్టణంబులు పవంబులు గాతే విష్వంబై
డు్వ స్త్రిల్పత్వంబు లగుచు వలక్షేంబై యుండు పంచ
త్ర్య త్ర పవ యు పవ రాగ షంబున నిపు పరిపనై
ష్ట వి బాణంబు ఇంటు పంథించి పవుంత్రి తరిచ
ధరా చక్ష్మత్ర్య సాంత్ర ధరా ధక్ష శేషంబైన పైతతేశబలం
బు ది సెంకె పాణంబు పప్రపి శంచిపుందరా ష్టలంబు నం
చరే త ఫలముని కృత్ర్య వాయు పలుపంబుల బరాక్షే వరి
రాజు వంధుం గ్రాణ చవు ష్ట యుంబు నిలచి ద్వారిక
వా పరింబులైతు పుం గుందయుపు భటుల కాల
పా శంబు వంతడు పె బలంబు బంధించి బహుది
ధ పాక యంత్రంబుల పక్షంకంబుల కట్టిచి ఇవి
యు నైన పన్ని కెంకెరె ఇ బావా గ్ర వా ప్రపంచరాంబుల
ల జ ధ్రు ఇ తంజెపుంతై వా పొ పృయు పశి ఇ పవ
ప్రవా జ పంబుపు ద్వారక పుంణ్యాంద ప్రచంద కెరి
రా తత్త్రైకతంబుపు లపారాక్ష్య ధక్ష నుచి కాని
శంబుపు నైన యువ పథంబున నిదన్నం బది వు
పృ ఇవాలాకెంబు పరా దేవతలన్నైనైశా
ఇ తేళా గవు పనై వాన్యప బాలంబుల గా వుపో
పలల పుర దె ఘృష్టా ధ పగు రారి కెవ్వ జప భక్తి
వాం బూరల పు గంధ ప్ర పూప ఫల పాందరక్షా
ప్ర రాన ఇ కిరా వుంధ పగు టుం జెశి లపెకె
భార దలంబా తయు చు రుః ఇ బాజ నంబై ప్రి
ఫ బారి చన్ర్లప గా రా ప రపో వుంరైన పకే తంబు

న తెకె శాస్త్రి ప్రాయము గాని ఈ ప్రాంతంబునం ఉపాతే మొదల
విస్తారంబున ఆధార విద్యంబునై నిరంతరంబు
ను నటి కరణం బాంగుచు పొయున్నై వృథులకుచుం
చెదునై - రంజో ద్రాచి వుంచి మొత్తుచు యువా
లయు నిర్ఘత విజ్ఞానంబు నకలం గాని పారవ వస్త్ర
లు వశియుంచి యు న్నపళయుాలు విజ్ఞానపాత
స వను యు గర్జిత పద్మశ విశ్వేష భీషణ వృక్ష పక్షి
తి లు నంబులు గరచి వదళింపుచు పెనుపక్షులం చెట్టుం
బారలుచు వస్త్రులపైన నీరంబు విడచి రవిరె
ణ ఉష్ణార తంబు లకారణని అతి సంతు మారణైన
యూలివ నానరరంబునై కాని రంత ధరచంత ప్రచం
ద వృక్షవల వ జ్వాల కల క్రాంగుచు ఇమా లక్షంబు
నం జెలన వ దుష్టవర్తంబు లక్ష్మియు విజృంభించి తమ్మ
జ ట్లు కాని పిరివితు నాయు దుంగ నప్పుడు శకరక్రో
లా కు కారులు పద్మంత్రా దంష్ట్ర కలాళ వికటాట్టహా
స రక్తలూచననలు మహోగ్ర లా షా పాశ నిర్ధయు ప్రాంతం
లు ప్రస్ఫుటం గాక్రు దుర్నిరీక్షులు ప్రచండ మారుత
వేగులు వుంతి శిరస్సులు మనుష్యుంగ స్థూలపాద
కవర్ణ నీలాంబరులు ఆయు: పూరితా శేషబా
షా నిర్వతులు ప్రచండ దార్ఢంత చండులు తీర్థ
పాణప్ర నష్ట మాస్తులు పర్వత గ్రాసనులు నైన
యమభటులు కాలపంబులు మెగంబులు చనవ
ర్యం జట్లు మట్టి యాచంతాలుంతు శంకర
దోషంబ దని రంత యరు యజ్ఞచంద్రగ దలప్రా

[illegible]

న త్రై శాస్త్రి ప్రాయం కాని తత్ప్రారంభమును అనాది యొంటన
విస్తారంబును అపార విద్యుంబునై నిరంతరంబు
నం సటి కరణంబాం గుచు సాయంబై ప్రుదు కుచుం
డదు వై-రంజో ద్రాచి వలంచి యొత్తుచు నంనం
లయు నిర్గత శాస్త్రంబు పకలం గాని పారవ పత్త్రి
లు పశియించి యు స్థి పళయు కాల నిర్మాణ పాద
సవ యు నిర్జిత పద్మశ నిర్మాష్ఠ భోపరా వన్నిగ పక్షి
తి టతంబులు గరచి వదళింపుచు వెకవ స్థలం చెట్టుం
బాంతలు చు పస్త్రటు వైత శీలరంబు విడిచి రవి రవి
గా ఉష్ణాద తంబు లకార్యని అవి పంచ మారణైన
యూగిత నాశరరంబునై తాని రంధ ధరించంచ ప్రచం
డ ద్రుష్టిల వ జ్వాల తలు గ్రాంగుచు ఇకా లకంబు
నిం జెరిని దుష్టరత్నంబు లక్రియ విజృంభించి తన్న
జట్టు తాని పిరివిరవం గాలయం తంగ పప్పు దు శకరత్రు
గం జు తాదలు పత్ర్రంత్రు దంష్ట్రు కరాళ నిశటాట్టహా
స రక్త్రలోచనంబు మహోగ్ర లోపా వాని విర్థ యు స్థాంబు
లు ప్రస్ఫుటం గాత్ర దుర్భిక్షము ప్రచండ మారుత
వేగలు వయింది శిరపంగలు మంత్రంగ స్థలవెరు
శ వర్ణ నీలాంబరము లయుః ప్రాతి వా శేషా
పావిన్రుడు ప్రచండ మార్తండ చండులు తిర్థ
పాశప్ర శాస్త్ర వాస్త్రులు పర్వ తిశాస్త్రులు వైన
యుమ భటులు కాపంబుల మెగంబులు చేవ
ర్యం జట్టు మట్టి బాచండా లుంగడు శంకర
ద్వేషం దవి తంద యదు యయ్యు చంచగ దుష్ప్రో

దుచు వేటికట్లా కంబుల వింటూ శివపంట్లు
ఖుంద నిమెయుత్తుచు వసోశ్రాంతప్పనవిహారసుం
డనిక్షురకంబుల గోయుచు ఆనధర్మనిదుంగులుంద
నిపెకుంబొంద లానక్సు యుంతని నపాక వెలిండ్లు
ఆధిరాజస్థలం బెట్టి మహాఘోర నరకంబులం
గృంటుచు అంతక్రియకొలది సునత్త పురాతన కార్య భకు
కుంటొండి జన్మంబుల పాతకంబులం జచ్చుచుంబు
ట్లుచు యుష్కంటికి భారంబు తేక సంబంధబెడుంగడు
గాపున పాపసంబంధ భవతి యష్టంభిత్త సందుపా
యుకల గళచింతా నింత మంత్రైన పుణ్యశాకుంతల
యుతని భాగ్యంబు భాగ్యజగర్వ దాలత్తైన చెకిభంప
శకుంతల సాకుంత్రిక దుష్యంత కొంచ గ్రంథ భవ
న్మానవ గదా ప్రసారణంబున బల పంచగాని చెడ
నన్ను కృపాంత్ర దృష్టిం జూచి రక్షింపవె భూపాలనిపం
చెలా పాలా ॥౪౨॥ శితకంఠా। నివలా యు వరాంధకా
రంబ్రతి క్రమియుంచ నంభాగ సంభూత జంభా
రాతి లత్తైన దరోమ యుల్లంటి పాని దారుకానర్వం
బు నంబ్రసిద్ధత్తైన ముని గణంబులు నిరాహారులం
బన చెంద కకర్ణభక్షులు కందమూలఫలాహారుల
నైక ఆశ్రమంబున నిజనివాసాగారముల నోదక నిశయుం
చి నిర్మలజ్ఞానసత్తై సరితరంబైన బుద్ధి పాదముని
న్నుం బరితన్న జించి హరింబరిహరించి ద్దైవంబున
వెరంగుడు గలదె నిజంబైన త్తైవంబు తపము వెరవు
మూలంబని ఆఖ్యానమునై తపః పూజలానర్థ

[illegible]

లు తీర్చి కార్యక్రమం ముగిసి. అగ్ని ప్రతిష్ఠాపనం జా
పక్షి సమంత్రకంబున వెల్వ జాగాంగిన తుండు వ
ధనం బున మంత్ర సమయం దూప రంత హాన వలనా నల
జ్వాలా భీ ల భయంకర విశాంతత్తి శీలలం బుసుసం
ద ప్రచండ దార్ఢ్యంద చుట్టంగంబున చరాంతిధమా
లహ ఘోర వికృత పిశాచ గణంబుస్ ప్రళయా నల
సదృశా నలంబు సు కుంటంగంబులు వెలుదలుగా వహి
కంబు లధ్య విఘ్న హాకు పెట్టు విఘ్నం కాకపోవ
వి శిష్టంటివి నిష్ఫ సాధనంబు లపే గాన్ గైకాన వవా
ధ నంలు నిష్ఠ వరిమా యుద్ధర అధమాంగంబులు
బూది పదం పట్టు గా శాపం బాకర్వ కంపోర్ష పతే
ధరిశి ఖంబు తిరిగి కేశాలు తెరంగన వసుంధర
గ్రంగి కంపింప దిగ్మంత్రంబూటి పడి అంగా కారం
బై వయంద గృత్తి వం విలాప పవిత్ర కారణంబు
హావ పట్టం బై మెప్ప వప్పాడు డుడు అంగా కారం
బై ~~తెలుప్ప వప్పాడు~~ యవ్వి జాచి పరిక్ష పయన్న మి
సు పర్వ సంఘంబులు సంభ్రమంబు సం చరించ
చి ప్రదక్షిణంబాకర్వు చు పంకు కాంచన రత్నానాం
గ పాం కోటి శతై రపి పంచ కోటి మరంగా
నాంద వృలం శివ తింగరర్ష సంబు సుచు మిమ్ము
లూ ఉంచి ప్రసిద్ధి వశిత గావె వంకా వియన్నదు
గా గతి షష్టి వై వీ మహావ్యులు మాం వరం యాబా
లంబు తెరంగ తొరటు జద వించి వైపన వస్తు
షీరపం మూ ఘు దవె గాచు టె ధర్మంబుది ద

చుండ ఉప్రచండలోకేశోంబు నే ప్రండ లీకాక్షుండును చి
హ్రాత భావంబు లు గలవర వర్ణి చి రంపంబువం నీపు త్రి
భు వనా కారం బైన ప్రరుష పోషంబు వం ధరించి విర
హాంబుదై యద్భుతా వికారలం బాటె బుద్ధిశ్రీవం
బు లం శ్రీరింప సువనః కారుండ భక్తిభక్తి హృదయం
యు లగు దైర్ఘ్యం బు లు నడ నాటి లజ్జ యుజ్జగించి
హాపస త్రైయంసి జనంబు లకై పైపటి విన్యాసంగ నం
బానద్భుచు నిరెండు లోండరగిల చిరంగ నాండూ
ధారలు వంయాం వెంహారి విగ్రహం భూంత పాలుకే
తు చలజ ఘనవర్ష వర్షాలు యుగళ దరహాస దృశి
లాస భావంబులు వంనంబు వందల పాయొచు ని
వే నైనాని కారాత కల్మషధ్యానంబులు వడిలయం
నివంచిని వెంటు దరిలు చిరు గాచు లీ హాభం
గంబునై లంతత మదిపన్యాసంబు లవెలనీ వను
వు లంయు లుం గూడి దాంతుగాంచె నే వెయిత్రి వూం
లగా లో వనం [illegible] వుం లనిక్షీరక్షం బు ల గారయుచు
విష్ణు యూష తెం లని ఉ వంటుల కర్షంబు వేట్టు
చు నాలాం యుగాఖ్యరగా వితో వంర విక్రే తచంబు
ల చెత్తుచు వాంతి ప్రాలా విరకేం మండు ని కాంక్షి
యుతంబులు ఫుటి ఖండలు సోయుచు దాం నధర్మ
విదూరరండని పెతుల భారం లాంనద్భు యూతీవివ
పాకే పౌరెండ్లు ఉధి కాంక స్థలం వెట్టు మహా ఘూంర
నరకంబు లంగవ్యంగుచు ఉంతి క్రియ కేటకేగు
నతు సూతిర నార్థ భతు తుల లాంతి జన్మంబు

లు తొట్టి] కాదర్యం బుంది. అగ్ని ప్రతిష్ఠాపనం గా
వర్ని సమంత్రకంబున వెలసి దాణాంగిన తుండ వు
ధనం బున సంతతి సమధం మ ఠంతే వాన్ని వంకాల
జ్యోలం భి ల భ యంతర విశాంతత్రి శరలంబువుకం
ఉ ప్రచండ దార్ఢంద జ్వాలాంగంబున బహువిధవ్యా
యూ ఘోర వికృత పిశాచ గణంబుసు ప్రళయాల
సదృశా నలంబున కలకలంగంబులు వెలువలుగా నవి
కంబు లుద్భవిల్ల దాకి పెట్టు వివస్త్రం గాలవాని
వి శ్వం తటి వి నవ్వు పాధనంబు లుధగా గైకొని వహా
ధ సంల గొర్గ వది మాయు ద్ధర అథసాంగంబుల
లూటి సదుప ట్టుగా శాపం బాసర్పి వసహోన్నత
ధర శిఖరంబు దరిని కూలు పెరంగన సమంధర
గ్రంగి కంపించి దిమెత్రంబులు పది లంగా శాఠం
పై యుండ గృత్రిమ విలాస పవిత్ర కారణంబు
పొంద పట్టింపై మెప్పు వప్పాడు దురు అంగా కారం
పై ~~మెప్పు వప్పాడు~~ యుక్తి జూచి సర్వ సమస్త
సు సర్వ సంఘంబులు సంభ్రమంబు నం బరమెం
చి ప్రదక్షిణం బాసర్పి చెలువు కాంచిన దర్శనా
గ వాం కోటి శత్రై దశపి పంచ కోటి సురంగా
నాం దీప్యలం శి వీ తింగరర్ద నంబువుచు మవ్యు
బూజించి ప్రసిద్ధి వ[illegible]శిథ గాడె వంకా దియవ్వ
గా నతి ష్టుపై వసవరో వ్యులు మూ వాయు జా
లంబు వెరలంగ లోరలు జరదలవి పై సన్ను
పేరవు మూర్ఖు దిపి గాచు లె ధర్మం బది ద

యాత్ర దృష్టి యొసంగి ఇహపర సౌఖ్యం బాపాదించి
రక్షింపవె భవాని మహామాయా ॥౪౫॥ శ్లో

౨ జలంధరుని కథ.-

భస్మీభూతుడైన విక్రమ వాసపుత్ర వం సాహసాపార్వం
బుల పురహ పంబో మంబులగ్నిడింపకమలాప సాదిచె
వ తులనై పండరోవె యట్లుంటి హెనె వాళ్ళు జలంధరుం
డను రాక్షసేంద్రుండు నిహతుడు బలుడై దుష్టం. స్థ
త్రి ప్రసన్నుడై ప్రభావంబున రక్షా భటులైనం బు
లక్ష్మీ మంద క్షీరసాగరాల వారుం త్రయంబా స్థిరమైర
బుంచు సకల ప్రాణి సంరక్షణంబునా నైత్య యాత్రవ
యు పాప్యహుండై దుర్వార గర్వ ప్రతాపంబున భువన
త్రయంబు నం బరిష్కరించుచు పురందరాదిబృం
దారకు లందరు మ పశంబునా వించుక దిగ్విజయం
బు చేసి అప్రతి ద్వంద్వుండై హరి హర విరించ్
శిష్యుల నిర్జింపగా కొని మనసంబున దెబరిష్క
రించుచు పురందరాది బృందారకాంప మారు
మ ప్రభువు నిమి సంస్థ దాపంబు యుం పడా దుడై
యా ని శాపతులకగోచరంబై వాలంకి పవంతు
కు పిత స్థాయమై భూప్య మ పర్వాతంబురరి
నై కులంతంబు పెరచి పట్న లాకం బిచ్చిశించి
నైలా పంబు నిమర్శించి సామర్థ్యంబు వంగాపకేశ
ధిక ప్రాణా పేశలపశంబై పెదెచ్చు పెదిరిపల
చ్చు రంబున పర్వ నైపణ్యంబు లాకేవాట దింపవా
నెంతే రంభము [illegible] పర్వ [illegible]

మండలంబున వెదకుచు ఇతరాగని రంతరె మచ్చన
ము త్రితీరంబున నవి వృద్ధి పొందుచున్నై యావత్త్రం
చరు నతుం బాల చూపి మనంబున నింబుగాని
యు రించింటరె నిరెల దూవెతింగించిన వాచిన్న ధారం
బ్రు జిన్న రిల్లు నవి పోత్రు ని చందంబుగ నుప్రి
రించి సందంత్రు దంత్రాక లంతుచెడై నిమ్న సంప్రాపం
చర్ధంప నీవు మ ద్వం ద్వ యుద్ధంబున తాదంబు
ఇ వార్ధత్వం బుష్ట గించి యాచిని వాలదంద గుల
వది పరి స్ఫుటు నిష్పర లగ హాగదాప్రు పారణం
బు ల రఖ ఈం ర్ఘ రిపి దిపు త్రై వెం దా పాంసపు
స్త్రి షన రర్త్రు సి ప్రాంగ రెంబుల గా మహాదా
లు దాంత్రైన రణం బావర్త్రి యట్టు తెలియ నాని
పినవా మగ వాసుండె రి నిర్భర హార్ధంబున
భం బ్బుచు నిబ్బరంపు హాందమంబు ఇ పాదూలా
కు దాంగు స్థంబున సము ద్రోర రెంబుల మాద
తర్రు లంబు గావర్త్రం బాసర్వ దప్పుము పు
: - ఇద్ధి రంది రంగుచు పప్ప పాథాద్ది సంగా
రంబు గాఖించి పవెగా లాగ మధ్వంబున వు
ద్ధా స చంద ప్రచండార దండ మాత్రాంద మంద
ల పద్ర గ మండిప నిరన్నత్రు పరిత్రు మచత్రంబై
మ హా మారు ల పా గంబున మష్టగాంబ మాదక్షి
ణ రార్థంధంబు నం బ్రవేశించి మన్నన్ను దా
న న సేనా రాన నంబు మాద నిన మర్హ పా నిలున్న
పాద వంబు పవెంగం బానరవ మరు జవం

యాత్ర దృష్టి యొసంగి ఇహపర సుఖం బొసంగించి
రక్షింప వె భవాని మహెూహం ॥౪౫॥ [illegible]

జలంధరుని కథ.-

భస్మోద్ధూళిత విగ్రహ విందపాత్ర వం పాహిపాహి [illegible]
బుల మునీశ వరిష్ఠ మంబుజభవ [illegible] సాదిశి
వ తుల వై వందనమె యత్నంత హిరి సాళ్ల జలంధరుం
దను దానవేంద్రుండు నిరతిశయ బలాఢ్యుడై దేవ. స్వ
ర్గ ప్రపన్న [illegible] ప్రభావంబు [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
త్రయంబు నం బరిత్ర [illegible] పురందరాది బృం
దార [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] పురందరాది [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

మండలంబున పెద తుచు ఔరంగని రంతికే మచ్ఛ్న స
ము త్రితీరంబున నవి వృద్ధి పొషుంచుచై యాపత్రం
చరం నకుం నాంద చూపి మునంబున దింబుకొని
యు దింబింపక విశేల యాపెదింగించిన నాటిన్న థారం
బ్రజ్వ దిల్లు వివిపెవస్త్రిని పండంనాండంబున నుద్రి
దించి సంరంప్ర దంప్రాక అంతటు కెద్దై నివ్ను సంప్రామం
బద్ధింపే నీవు ను ద్వం ద్వయుద్ధంబున కొండంబు
ది వార్ధక్యం బుజ్జగించి యమిని వారెంటకులు
వది పదిస్పుటు విష్ణుర లాహంకారప్రపారదాం
బు లక్షుతుంష్ఠి దితి దిపాతై పెందా వరూంపను
స్త్రీషు రక్త సికొప్రాంగ తంబులగా మువారదా
రు బాంధైన రణంబానట్రి యుట్టు తెలుకు నాకి
పినినా మగ పాటుండేశ విర్భర హర్షంబున
మునుబ్బుచు విబ్రరంపు పాంచనంబాది పాదారంబా
కు బాంకుస్థంబున సము ద్రోరు తంబులవాంద
నిత్యులంబు గాసాపత్రం బానర్వ దెప్పను సు
 - దిధి రంది రుగుచు పట్ట పాథాధి సంబా
రంబు గావించి పెదురాంత మధ్వంబున ను
ద్ధాప చంత ప్రుచందారంద మాఖ్యాంద మండ
ల పద్యశ మండిమ నిరన్త్రి పరాత్రము చత్రంపై.
ము హావారము ద పౌగంబున విక్షరాంబు మాందక్షి
ణ వార్థంరంబు నం బ్రవేశంప మచ్ఛ్న నిరా
న వ సేనా కొనరంబు మాంద నినవ్యుహా నియన్న
పాదనంబు పెదుగం బానరవ నరుజనం

బున సంవర్త కాలానల ప్రకాశ సంయుత ప్రత్యర్థి
సంరంభ విజృంభమాణ విస్ఫార ప్రతాప బహు విస్ఫుటం
గా పీవ పరిస్ఫురిత ఘటిత యమ మాంద్య విభ్రాజం
బై చూపక భ్రాంతి రంధం బు బెల్లంగించు చు పర
కు పెట్టు ప్రాస పరిఘ పట్టిశ ముద్గర మహోదర
భిండి పాల శూల చక్ర గదా ఖడ్గాది సాధన కాట్లా
విక్షిపింపం జని రేకి మరగ స్పందన పతా పర్గం
బుల విశి అస్త్ర ఖర్గ ఖడ్గ చాపసైయుం ధా నాలని
రవశేషం బుగా ఖడి ఖండలు గావించి త్రైమూర్తి విశే.
రంజ్ఞు వశుం జను దైర దప్పుడు తుంగా చక్ర ప్రభా
వంబు నకు వెర గందుచు మాను దాన వాదావియను
టుం జేసి యా చక్రంబున గాని దిగాచర చక్రంబు సా
ధింప వారాత్మ క సాధనంబు ని సహాయ్యంబు వి విస్మ
త్తి గరిష్ఠ విస్ఫార కయుంతై తీపం బా నత్తి చీల
మాప్ర సూన పహాస్త్రంబు ల పస్పిం పని చు తుంతై మ
మ్మ ం బూజించు చెద వం దాతిల ల తాం తిం
బద్ధ శ్యంతైన పతింతు ప్రంతరి కాంక్షిం తుం గాప్ర
వ శ్రుతుల వంద వ కమ్మ నాడ చి పూజింప బ్రస
న్నుండవై నాదా చుదా దేవుడ వా సుదర్శనం
బా సంగ తుటు పయున్నది దేవుని తిత విస్ఫుల
చిత్తుండ వై వినమ్రం బూజింప దొరవి ప్రలు
ష సాధ ములనే పమ్మం గ టూక్షించి ఇహపర
సంకల్పదాయుడవై రక్షింపవె శ్రీరాని మమ్మెంటా
రా ॥ ౭౭ ॥ ఛ అలంకారా ॥ శ్రీ సర్వ భూపాలం వే శ్రీ:

వై న జ గ ద్వి ఖ్యాంద వ కు టుం బే శ వా తారె స్ఫ లం బు
ను ప ట్టు గా [illegible] వి సా మా ప త్యం పే యా మం బు లు
మ ది చు ర్వా ద్యా త ర వు ల మ ధ్య ప్ర దే శం బు న వి వృ
వి శా లం పం గా లి సు జ్ఞా నం బ ది వెం దు గం గా ప్ర వా
హం బు న ప వి త్ర మ నం బు సా తుం త లం చి ప స్ఫు
రి వ్యం బై న అ జ్ఞా న ఘ నం బా వి ద్యు తం బై న పొం ప
న జ లం బు ల కే ట్టు ప ది ప్ర తి వి ధా నం బా ప ట్టు బ
ద్ధి యు ది సా మ నం బె దు తే ర చి తం బై న చూ ర్ణా ది
వ ర్ణం బు లు మ రి లం బ ది గా వి ప చం దం బు న ప
వి ద్యం త మ ధు రో పే తం బై న సం పా దం బ ది
వెం దు చ తె ర ది వి చే త ధ న ధా న్యం బు లు భ రి గా
లు వా మ గా లం ది గి లు బ తు ర వ ది లు స్త ద చే మ ర
ల ది దు గ వా రి కి యు వ్వ యు ది వి స్తృ ల హృ ద యం
తై వై ది నం బు లు గ ది ప్పు డు మ ద్యు గ వి మె ర
నం టి పొ వి భి వ్ర జం భూ ర ద కం బు ల తి షి వ యు
స్పం తం త జం గ్ర హి యం పే గా గా రె భ వ చే త
సు ర ం తై తై వి పా పం యు త్రం తం భూ మ ధ్యం
బు న వం ది యు స ల లం బు లు పొ ష ిం చు వి ధం
బు న పి పి ల కం బు జూ ప వ వృ గా ప ర్వం తం బు
చ రా చ ర ప క్షిం తం బై న వి శ్వ మం గా కే ప ర్వ తి
జ మా త్రం బు ను పం చె దు లు వా తే ప రి పూ ర్ణా నం
ద బ్ర హ్మం బై వా లూ ప ల నె పు ను నీ లూ ప ల చె
ను మం ద గి లు యు ది యు వి వ్య గ న చె ర త
దా రి ద న్ను వా ధ్యా ప దు ష్ప్ర వ భ యా వ హం తై

యున సంవర్త కాలానల సహస్ర సందీప్త సహస్రార్కి
సంరంభ విజృంభమాణ విస్ఫార ప్రతిమ ముహుర్ విస్ఫులిం
గా వివి పరిస్ఫుట ఘటలరుఘాటు యు మాన విభ్రాజం
తై ఘూర్ణ ఘూర్ణిత ఘంటంబు వెలుంగించుచు పర
శు పాపట్ల ప్రసన్న పరిఘ ముష్టి ముద్గర ప్రాసర
ఘంటి కాల శూల చక్ర గదాద్యాయుధ సాధన ప్రాభ్రా
విశ్వ వింపం జనితేతిమం రక్షించు నేందా వివర్గం
బుల విశ అన్నిటికన్న ఉత్కృష్టమై యుండు సాంసారి
రవిశేషంబుగా ఇది ఇంటిలు గాఁ విరచి క్రమ్మర వివి.
రంజ్ఞా వనుం జనుపెర నప్పుడు తుండా చక్ర ప్రభా
వంబు నను పెరగంచుచు తాను దాన సాంగ విధుల
టుం పెళ యా చక్రంబును గాని నిరాచర చక్రంబుగా
ధంటె వెరాత్ర ఆ సాధనంబున సాంధ్యంబు వివిద్యుగా
శ్రీ గరిష్ఠ విష్ణు వివియుంతై తపం బానత్వ చిపలు
సాప్ర సూత సహస్రంబు ల సహస్రం ప వియు తొంత్యై వా
మ్య ం బూడించు చెర వం దాతీ ల ల హాంతం
బహ్వ శ్వంపైన వతీండు ప్రండరి కాక్షుండు గావ
న గ్రతుఖండంద సదన్య హానచి పూజింప బ్రష
న్నుండై నాదయుగ దాపు న హా సుదర్శనం
బా సంఘ తట వయున్నది దాపు విశిష్టి విశ్వాల
చిత్తుండు తై విద్యుం బూడింప పారవి ఫల
ఖ్ సాధ యువిశ్ వన్నుం గలక్షించి ఇహపర
సు ఖప్రదాయుడై రక్షింప వె చి వారి వసుతేజం
దా ॥ ౪౪ ॥ సంకేతార్థ సర్వ భూతాంతర్ స్థితః

నైన జగత్త్ర యుండ వకుటం పేశి నాకొరెగా పక్షలంబ
నం వట్టు గాం ... ని గాహాపర్వంవే యూ మంబుల
మది యన్న హ్యా తగ వంల మధ్య ప్రదేశంబున నవ్వ
విహారించ పంగారి సుజ్ఞానం బది వెంరు గంగాప్రవా
హంబు న నద గహనంబు గాయం తలంచి నస్వ్య
శ్వం నైన అజ్ఞాన ఘనంబా విద్యుతంబైన పాంవ
న జలంబు లకెట్టు పది ప్రతి విధానం బా వర్స్యు
ష్మి యుది నామనం వెరు కెర చితంబైన చూజ్ఞాది
తర్ణంబులు మరలం బది గానిన చంటంబున న
మ్నంత మధం గాహతంబైన సంపాతంబని
వెంటు చేతగల తి విపోత ధనధాన్యంబు లంభరగా
లాహాపుంగాలంటగిల బతుగ పతి లగి ద పేయుర
లది యుగ పౌరత యు వ్రియుది విశ్వల హ్యద యుం
దై చైది నంబులు గడపుచు మమ్ముగ నివెంర
నంటి పేని ఛత్ర తుం భార దంబులతిని నయు
స్వంతంత తుం గ్రమిబుంప లాగాంత ఫాషపెత
సుగంతైతనై పి సంపాయు తృంతం భా మధ్యం
బా న వంది యు పల లంబుల పౌక్షింబు విధం
బున పిపిల శాంబు జాపన వృగా పర్వంతంబు
చల చర పకి వంతైన విశ్వమంగాక పర్వత
జ మాత్రంబున పంటె దలు పౌకే పరిపూర్ణానం
ద బ్రహ్మంబై వాలుపల కొపున నలుపలపౌ
పు మందగిల యుంది యు నిమ్న గద పౌరకే
దారి తన్న హ్యాధ్రాపదు క్షగ్రవ ఫయూ నహం తై

నీ వెంబడి దగ్గర మెల్ల బడి ~~(...)~~ యాద పద్యం
బదులు చేసి తలంచక్రు అకారణ సుకృతి అనినెడు
నీ చిరు దండలకు జహాపల సుఖ పృథ్వాయైరక్షింపవె
భవాని మనెం తెంను॥ ౧౫॥ సర్వజ్ఞ మనసా విప రాంభ
కారప్ర తిప్ర ప్ర ణోన్నత మందత గని నిర్మలశ్రీ యించి నభ
క్త్రనను తెలంచు నందం బతి సహం బాటల పాట మం
రజు ంతె యంతనం మది తమసం దండం బ్రాంత గల
వ్వ అము : సతి మనవా లనవి నిరాలంబం స్వం
బగల యు తీర్థవి మెంగంబడ మనస్య నాంథం
చి సర్వం బంచు చక్ర యంత ధయంకర రాంనాం
బ్ర తాను ప్రై యమ తెంకలు తె వెంచి కాం ల నం
బాబ నవి ప్రై ప్రైన బంధు ర నిర్బంధ వన ధావే మనని
స్త్రైట్ట్యుం ప్రై వెలమ ప్రాలం అశో పించి క్తంద
దూరం తల నంతర ధర త దు ఇ తం బాల గాం ప్ర
తాతించి ఆర్న నా సాకల్య త ల ప్రం బు లయం
న్య్రంతుం ద వై యన్నం దుం మని వ్యోతం ద వంద
నం గ టం క్షించి నిర్యా న వెర దావప్ప సకల స్రి
దో సంహార కారణ అంతు బ దనలి ఘి నిర్యం యం
మాన కీం శ్రీ ద గ్ర ర స నా విక్షై న ప యంకలంకా
రం ప్రైన మ్ర తున్న స్రం దతి మి కాబట్టి నిశ్చం
స్రై సు దంతప్ప శ్రుంగర్ధ హం ప్ర తి కరం ల వంహ
రాశ నిర్గల్గ స మయత్రరదైన పంబాక్షిత వం
వెహో్ష థ ప్ర దావ ప్రణాను చేతికన కలంతప్ప అర్థజ
నరక్ష దాభ మానవపం భతి మాంజ రంగ ప్ర వ

ఉప హృదయాంత రిందుం దువవంత తోటి ప్రహ్లాం
ద భక్తి నైన దేవ పాతు దితల ని వృత్తి శరణా
గతు దనైన పన్ను గటాక్షించి అఖిల దుష్కృపాపా
హారణం బాపట్టి ఇహ పర సుఖ ప్రదాయునై రక్షిం
ప వె భవాని మహేశ్వరం ॥౪౬॥ విరూపాక్షా హారా
మెత పుణ్య పురుషుండు తన్మానవ గుణాన్ంద్వైన
ప్ తీర్థంబు గా లానర్పుచు అతిథి సమారంబు
ల నభోగత పుంజుల భూసుర సమారాధనంబుల వశా
న పాపి తలంపతటాకే నిర్మాణంబుల దినంబులు గ
డు పుచు మహా వేపడి చెదం జలవెంధర లు గా
వించుచు మంటంబు లన్న ప్రార్థాశ్వద్ధ ప్లక్షాది వృ
క్షంబులు నిలుపుచు జీర్ణోంబడు లతల పత్రంబు
లా సంగుచు దేవల నైవేద్యంబులు నాపుచు అహిం
సా పరుడై విహరింపుచు సతుల జీవుల నెంతరు
ద నిల పత్రింపుచు అన్నదానాప హారణ విముఖం
డై చెరితుయుంపుచు పరనారి పరాఙ్ముఖుండై వి
హరింపుచు పరు లాడంల పరుష బాషణంబు లె
ల్ల లదలాన ఇ శ్రవణ రంధ్రంబులు మూసి మి
వ్యాప్తి యుంపుచు యాత్మ సమస్త జనులు నొక
యింప గాలంబు గడిపి యా పుణ్య శ్లోకుండు స
ర్వోత్కాంతి ర్థుండు గావచ్చు సమయంబున విదిశం
ద తాపాలు నాడాన బాకులు నవి పాడివసులుర
ర హాసిత మాఖులు దయాత్రితంవసంలు దిహా
నాం భరణ భూషి తులై వేవదూత లనిరిం

న వెంబడి దళ ఆమొర యిడి (దళ తావొరలువాన సెదన్గం
బరాకు వేశి తలంచప్రు అనాలగా సుకృతి అవి మెఱు
నిచితు తువదలకె ఇహపర సుఖప్రాయిలై రక్షింపవె
భవాని వామె హరం॥ ౭౫॥ సర్వ వసహ వివ రాంధ
కాలప్రభ ప్ర ప్రర్వోవత మంద తగు నిర్మల శ్రీయుంచి నభ
స్త్ర నకు తెశంబునం బతిహాపంబు పొదలు వాళ్ల మం
రబ్ంతె యుంధనం మని కుసుంబుందు వ్యాలగల
త్న రాయు: పఠి మతుర్లై ఆతనికి కాలంబు పన్లం
బగుల యు కిత్పవి మొగంబున మన్యు నారదం
చి సూడించు చుక్కి యుర ధ యుంకిల మాంగారా
బ్బ హసులై యుసు కింకెల తె వెంచి కాల మెకం
అబతనిలై లైన బంధుర నిర్బంధ వన్నధా చేత నని
శ్రీ ప్రీతుంలై పెలసు హ్రాలం ఆ గారిపించి త్రుంద
దూ దూ తల నందర ల్య ల్లు రతంబుల గాంప్ర
హరించి శాశ్వ పా పాతిప్రప్ర కల్పంబు లాయుం
ప్రంతుంద లైయున్నందు నని పల్కెంద నంద
నం గర్వించి నిల్ప నవెర దాతవు సకల పెర
లెకి సంహార కాలగా డాయుగా దవనిఖ నిఖంయు
మాన కరా దక్రలస నావిర్జ్జ స భయంకరా కా
రంలైన పల్లవుల పుం ధరియ కానెట్టి నవేరా
శ్రెసు ఉందవు త్రూరక్ర హాప్ర చికురా ల మంహార
రాగ నిర్వర్ప సవు త్రులైనె కె సంహారక్షతి సం
హెరాష్ట ధ ప్ర దాంప పురాణ చికిత్స గంధపు అర్చు
నరక్ష ణాభ మానసం భరి తాంత రంగ ప్రము

ఆత హృదయాంత రిందుం దవనం త కోటి ప్రభ్యం
ద ఘర్తనైన దేవె హాను ఆకట ని చన్మని శరణా
గతు దనైన వన్ను గటాక్షించి అఖిల దుఃఖ ప్రహా
హరణం జావత్ర్మ ఇహ పర సుఖ ప్ర దాయనై రక్షిం
ప వె ఘవాని మనోహరం ॥౪౬॥ విరూపాక్ష హాకా
సెత పుణ్య పురు షుందు కర్త్వ సు గుణాన్వం తైన
పే తర్థంబు గా లానర్త్సుచు అతిథి సతాలరంబు
ల నార్ధాగత ఫ్రంజల భూసుర సమారాధనంబుల వనా
న వాపి తూపతటాక నిర్మాణంబుల ఆవనంబుల గ
దు పుచు మహా వేద చెఱుంజల వెందరలగా
వించుచు వేంతింబు లెన్ని శాస్త్ర ధర్మ శ్ర్ద ప్ర్మాఆ వృ
క్షంబుల విలువుచు జీర్ణంబదు లతి విస్త్రంబు
లా సంగుచు శివలైవ్నంబుల హాపుచు అహిం
సాం పరుడై విహరింపుచు సకల జీవుల యెందు
దయ ల వర్తింపుచు అన్నదానం హారణ వినుఖం
డై చెఱియుంపుచు సత్ర నారి ప ంజ్ఞ ఖరిడై వి
హరింపుచు పరు లారల పరుషం బాషణంబు వెల
పెంల దవలరన జ శ్ర వణ రంధ్రంబుల మూసి వి
వ్ఘ్ర ప్తరియుంపుచు యాతరి సమ స్త జవుల వలి
యుంపి గాలంబు గడిపి యా పుణ్య శ్లోకుండు సన్వ
ర్నో కాంతర ప్రయందు గా వచ్చు సమయంబున వవిసుం
ద లాకాలల కాచాన బాకుల నవి వాతిన్లెలర
ర హాసిన మఖ్లు ద యాన్తఞ్రైవంబు సంగల ఆవ్యం
లా ఘరణ భూషితు లైన దేవదూతల పవిరిం

గారి చూపె పుత్ర మిత్ర కళత్రాదులు వివర్ణంబులు
తలంపక వారి వాడ ప్రతి బాధింపుచు అనాయాసం
బున వెడలు దారంగని దివ్య పుండరీకాక్షైన దీనవత్సలా
వ్యాకులతతో సద్గతి సంతోషం నాదు మనసు గలుగ
చెప్ప హానుమంతుడు సప్తపంతు దివ్య విమానంబు దెంచ్చి
పె వేంచి పుణ్య మంటపం గారికి గానము మలయజ
పవనంబు వి వెడ గంధర్వ కింనరకింపురుషాంటలనా
సుపెదిం గారున సమ వస్త్ర పుష్పదానంబు లొసర్చి
బుకెళ్ల తాజ లక్ష్మీ పుణ్య మంటపం గారికి గా
నుచున మలయ పవనంబు ఇవి కాపర ప్రాంత పుణ్య
ఇట్టి పసంత్ర దివ్యార విస్మిత వాల విష్ణు
వంబు గాం ప్రవేశించి గంధర్వ గానంబుల దివ్య
దుందుభి ధ్వనంబుల రంభాది దివ్యస్త్రీల
నృత్యంబుల గాని జూచి ప్రవర హృదయమ్ముల బ్రహ్మ
లోకము మొదలైన లోకముల గంధ మాదనంబు దాటి
వెంబు ప్రవేశించి గర్భగృహ పల్లవ దలనే పద్మ
వంద్రైన మహావిష్ణువంటి గర్భాశయ ప్రభా భా
సితే హేమసింహాసనం లక్ష్మంబు నగు వట పాతపతి
మా బకుల వకుళ విడవ బడ వెలుగుచు ప్రాదవ
దిను పేరు వెండి వేడు పాపంబులు గదిగి
ద వెంకటేశు చూచి వెడగలు గలిసి వంగి నటు వహ
రి యుల్ల ప్రభు దివ్య భజించి వ వశ్యల దుష్టాత్మ
విను క్షేత్రైన ముక్తి కాంతా ముఖ కాంచిద్రుపే
ము ల్ల చిత వి భ్రాజచు కొరవి వహించగ్రైన విహ

శంకరుం డు దాదె భవ దంష్ట్రి ప రా రు మా యు గ ళం
బాహ్య ర్త్రి యుం చి వ వచ్చ ం గకూ క్షించి యు మా పరిపుష్ప
ప్ర బల యు వై దక్షింట వె భ వా వి మనెం కంఠ॥౯౮॥ వాను
దేవా।నీవు శివ కేశ వా భి ధానం బు న వ ఖ్య లు జ
గన్నియుండ వై అనేక యుగ ద్వ ల నెం దుం వర్తించి
వ టి యుంప్రుడు వ సుం ధ ర కంటెం బ్ర వి హా రంబుసు
గగ నంబు వ కంటె వ మున్న తంబు ను వర వనాంప్రు
కంటె వ వి సూక్ష్మం బు ను వై లోకంబు లకు విపరీ
త స్థితు లు వొడమ కుండా న వ్యాతులం బు గా
రక్షింపు చున్న యూథ మ ధ్య వ హా వ రమే యుండవై
వ విఖి పరి పూర్ణా నంద బ్రహ్మం బవై వ ది వ్యనేశ
ర గాం బు వెండు ద మూల కల్పాం తం బు వ విహా
రింప వల యు వెల్లం టి వా వి భ వ ద థ న ం స్రైవ వా
శ రీ రం చి వ ర దే వ త ల వాం స్త్రి యుంపు వా రు ను వె
ల్గం దె ని యు చేది వి యు గా ని మూ ర్తి యు రణ్య ను
ధనం బు వ బుఖ వాటు ల వ వ ః పూరం స్రై వల
గా థా దక తూ పం బు వం గూలు దుర్గతి గలం దే
గ వా ను గ వి వా రా లో కం బు ను వి రో యుం బు
వ తుం ద్వార వ చూపెదు నీచ దేవ తలం బ్రా ర్థిం
ప జాల వావా స్వాతే యుంగి గగ ఘు టి త పుష్ప టు తను
ము ట గ్ర ప ం చె ష్టి త వి భ్రా జం బు గు వుల్లాం
ప్ర సూ వ రా మం బు వి ధ వ కలం క శంఖు విధం
బు వ భ వ దం ష్ట్రి ప రా రు మ ర్బ వా మొం గ్నం బై
వ వా కరం బు అ ల్ర దే వ త ల వాం ధం ప ని

గాంధ చూపి పుత్ర మిత్ర కళత్రాదులు ఏవన్నింబులు
తలంప వారి వాడ ప్రతి బింబింపును అనాయాసం
బున నెటివి మారంగ దివ్య సుందరంబైన ఉనుపు దా
ల్చి రవితిరణ సద్యశ సుఖ్ల మాననెత్తె మణి గణా
చిత హొవర్ణదో దివ్య మూర్తి దివ్య విమానంబు నం
దె కంచి సూర్య మండలం గాంధి కానవచ్చు మలయుక
పవనంబు వి వెల గంధర్వ కింనరకింపురుష మండలా
సుతె రంగాగుప సమ వర్తి ప్రముఖ్యన్దాదం బులు గ్రహర్ప
బటికె ల రాజ లోకాచ్చి సూర్య మండలం గాంధి కా
నంచు నల తుపవనంబు వి వె కాపతి ప్రాంతి పూర్వ
ది గ్భాగ సన్నంది త్రి దివ ద్వార వి సుఖ్ల కనెలవిన్న
తంబు గాం బ్రవేశించి గంధర్వ గానంబుల దివ్య
రంభాది ధర్వ నంబుల రంభాది విద్యాధ్రీల
సన్నంబుల గాంధి సాత ప్రసవ పొందన్ళ్ళు బ్రహ్మ
గాయు వేణునాదు కాల గంధ వాసంబుల వాలు
కంబు ప్రవేశించి గర్వగ వల్లభ నవ సహ్యా
నంతై మహా వియన్న మణి గవాహ్వత ప్రభాభా
సి తే హొవంతు ద్యం లభ్యంబగు వటు వాకపతి
మాం బటల వట వం విదనబద వెటి శ్రీటి ప్రాదవె
దియు పెరు వెంది విన వెందల పాపంబులు గరిగి
ద వరాంతు చు వెద గలు గ రాలంగు వట వ
దె యుల్లప్పుడు సి విగ్గ భజించి న నఖల దుష్కర్మ
నిము క్తై ముక్తి కాంతా ముఖ రాకా చంద్రుడ
వుల విడ విభ్రాజ జగదార విహారంగంబై విహ

కించుక ఉత్తరదెస భవనం దీప్తి ప్రాకారం కాంచనగళం
స్ఫూర్తి యుండి నవవస్త్రంగటాక్షించి యహో పరిపుష్ప
ప్రదాయపై రక్షింపవె భవాని మహేశా ॥౮౫॥ వామ
దేవా! నీవు శివతేజ వాంఛి ధ్యానంబున వక్షలజ
గన్న యుండెనై జపెక మంత్రాల మెండెదు వర్తించి
నటి యుంప్రుచు నమంధర కంటెం బ్రవి ప్రారంభము
గగనంబున కంటె నమున్నతంబును పరమానంద
కంటె నతి సూక్ష్మంబును నై లోకంబులకు విపరీ
తస్థితుల పాడుమ తుందా నవ్యాతులంబుగా
రక్షింపుచున్న యాది మధ్యమ సానదరిదుండవై
నపతి పతి పూర్ణా నంద బ్రహ్మంబవై నదిమ్మచేయ
రగాంబు వెండెద మాలకల్యాణంబు నవిహా
రింప పలయు వెల్లంటి పావని భవదీయ నంబైన
శరీరంచితర దేవతల సాక్షి యుంప పాడుమె
లక్ష్యం దేవియు వేదివియు గాని మహాతా రణ్వము
ధన్యంబున బలు వాలుల నమః పూరంబైనల
గాధా దక్త తాపంబునం గూల దుర్గతి గలందే
గ వామ గతి మాహా లోకంబుము నిరియంబు
న తుం ద్వారవె చూపెదు నీచదేవతలం బ్రాప్తిం
ప జాల వావా సేవంగోరి గగా ఘటిత సుభద్రమ
తుటత్రపం వెష్టిత విభ్రాజంబుగు వుల్లాసం
ప్రసూన దామంబు విధ పత్కలంక కించు విధం
బున భవదంఘ్రి ప్రాకార వార్చునా వెంగన్నంబై
న సాకారంబు ఉపదేవతల నారాధింప నే

[illegible]

కే టు కే ం యు లు గా వి ం చి వి ప్పు ఆ ప్పా సి త్తుం ం ల వై గా
వ్వో రు ని రె ని వాడు వ రె త్తే కాలం బు బం గ్రె
తిం పే వా ఖం డు లం టు వెం కి చే య మా కా సుం ద
వే ర్గా రి యు ం బు ం టిం తిం ప్తు చు ని సు ల కి వి ఘ్నం బు
శా ఖం గాం కి వై స్సే వ సు ప్రార్థించి న సిం తి వ్య
నా వి తి గు లు వాడు మి న సుసం బు న వె ల్లి న మీ
వెం యు టు న జ్ఞ బుద్ధె న జ్ఞ కిల్లి వ్వు దాని పర
పురుషుం డె వెం డె వ ని లం టిం ప్తు చు తిగ్గ న శివ్య
కు దా లం గ న సం గ సం గ ర ఫ్టం గం బు వెన్న వ ని
కా పా తి దా వం బు న వె త్తు ము ఖం తర్గ వం
వై న శో ర్యం బు వాచ్యం బు గా కృతు వ ని వా యు వ్వ
వే త్తు ని మొ ర ని తి న స త ం డ వ బిం బ తి షా
పొర లు చు ని శొ క తిం పే జు ల తి న బిం దు ప్పు లు
ర స కొ టం బు లు సు వర్ణ ర జ తం బు లు బు లు
వై న గ సు లె ల వె డం వె కు లు వెన్న వి వి పో
త్రం డు దో షా షా పంచా పే న యం పే తొ కే వి జో ద
ర సం భ కి తం వై న శే తం బు వె లుం గ్రు కు వ
న తి చ ల తి వి లు వం బ తి షీ రా ఖం బు లంక
మూ లం బై జ ని యం చి

౪. గ జా సు రు ని క థ

ఉంచి న బాలుని చరణ మంధ్యం బు నం దెట్టి
యం వే లు ప్పుం డెరు వా శింప్పు చుం డ వెంకొ
నా డు ఖ వా చి పే కొ మ్ముం డ వై వి మంచం
చెకొ ఆ కా శ పే డం బు న ఫ రు గు చు గం గా తో

గ్రాంథము చదివ్ని యట్టి దిపాణి పల్లవంబు నపఠి పూ
ర్ణం బైన ఠపఠ పాపెతంబైన పఠ పూర్ణి తబుశంబు
పఠితవ్య జంచి చిత్తాంత్యంబు నను చెమెత్న ట్లును దివి
నైదుం వి వేక కోసం నువెతంగున నఘు మర్ధ్గ బుద్ధి
దెతుగ దైను ని దెతెగ న భవపాత్కవంబులు విడిచి
చిక పెలుఖ్ళ భజి యుంప జాల జగద్వెల్గ హ తారుఠం
దై నని జెష వత్తించి వవెతొవ్వణ పారంభ పెశ
ప వయు ద్వ దివ్యలా పివి వృద్ధి న పుంపేతను చారంగ్గాల రుచె
వి మ్మ గాంద ని మది యన్న వ్వా న్యాశ్ఞ తాంవి భాననప అన్న
దెవ పాధి వంబపెక్షించదుం పాంతంబె నధి మెలె
న ప తుది విలవ దవం భక్షత్రి శ్రేష్ఠులు నీకెంత
దైన గలదు నన్నుం బరాకు శాయంక భవ్యంబై నమో
కయూక్ష ద్రృష్టి నా తొపంగి రక్షింపవె భవానిఠవమో
హారా ॥ ౧౮౭॥ పశు పతి। నా పుణ్యాఽంబని మెతుంపు
రాశ కొను ని వవప మోక్ష కె వ్వాగు భ లక్షణంబుల
తశ కౌతుల పాలంయంత్ర చి తుంతు దై నెవోతుం
నైం తర్వంబు చెశి యూచించిన క్రొత్వంబుయ
పవగ్గాంగ నతుంతు పశావించి మాపరాధబుజయ్యా
వంబు కుంయ చింతులాల న నకు నంగశ పుత్రం
బు గా వించి నా చేయు వ్వరగా యూరు మంగెళ కి
కె గ్గా లు భ రగాంబులు చెశి నా భక్తి యూరవుత్త
తాశ నికి వప్పయ చి ద్వాంబ తంబు గుది లప్ప
తిరుతు పా నఠిపంచి నవంగపుణి రంప - ంగకి
బుశాయ ఠపాంతు నివ్వవవక్షు ణ క్షుణ పాంగ ఠ కోమ

కెలుకుంబులు గాం వింటే వీప్ర జమ్మా ఏక్షుంరు వైకా
తన్న మును ని చెవి వాడు నదెక్క కాలంబు బులగ్రి
అంప నాఖండముంటు వెంకె దేయు మాకె కానుండె
దే ధారా సాయు సంబం డింబింప్రుచు నేమ నకి విఘ్నంబు
శా యుం గాక వై శ్యేన కు ప్రార్థించినే నిండి యున్న
కాని తగులు వాడు మన మదంబున వెల్లిన మా
వెం డు బుసుజ్వ బుంగ్గై నజ్వ రిల్లి వృషాంబి పర
పురుషుం డెవెంచె నని లంజింప్రుచు తిగ్గనేయ్య
కు డాలంగ నసంగ పంగర షంగంబు వెన్న నని
కాపా తదాపంబున వెత్రి వు ఖాంతర్ర వం
బైన శోర్వంబ సారర్వంబుగా గృతిబనని సాయుక్షి
పేర త్రు ని మొర నిడిన నతండు వనిం బడిపొ
పొరలుచు నిర్వతింపె జటిని చింతుప్రల
ర న కొమఠంబు లు మువర్గ్రు రజ తంబులు బులు
బైన గను డెడ వెడం చెతుగులవెన్న నినిపేర
త్రుండు దేవాపొటంబుప్రే న యుంపే తొక్కె ని జోడ
ర సంభూరితం బైన రాతంబు వెడలం గృతిబన
నిడి చట తినిలు వం బడి షిణ్యాఖంబు లంకల
మారుండై జని.యుండె

౮. గజాసురుని కథ

ఒంటి న బాలుని చరణ మధ్యంబున దెట్టి
యుం పెలు పుండెతు నాశింపు చుండ వెడలి
నాడు ఖసాని పే మొందు నైవి మరంద
బెకిగ ఆకాశ పీఠంబున పరుగుచు గంగాశీ

[illegible]

ఘోర మొరయింప ఘుర్రింతకాది బృందారకుల డెందం
బుల విశీర్ణత చేవ సుడిగై దిశాపల్లభ సమేతంబుగా
వెలువ వంట తుంట పంతము పట్టుగొంబులు విడిచియూ
ల్లంత్రు పరివర్ణించి వాహనంబులు విడనాడి వాం
ఛాదులలతం జెప్ప చేరకే యథాయథలై యంతర్ధానం
బు చేసి అట్రుసుర నెవరింపక తాండవార ఘోరావయ
భయభ్రాంతులై తొంత నాలంబు చింతాక్రాంతులై
చెరి యుండుచు విరించి ఫలసంగాది వివశత్వ బొందిత బేరిం
ప సమానంబు వేదముచు నంద దుంగూడి ఉపోష్ట
కారంబు సంగమల సంభృతపరికెంగి మంచి సంగాసక్తు
సమయంబున శ్రీ శంఖతాపాల ప్రముఖాంది వారద్వితోఘ
షంబుమ తరిమంగ బృంహిత హేషాఘోషంబున అపార
తీర ఘటిత్రుటి తలతలంబున్నై సతన్వయకే పరి భాగం
బున దిశాచర సాక్షిపంబునవి పొంచిన గాంభీర్
తునై వాడి జూపన పొతే శాస వాడి త్రిదశులు మొదలు
తే వెట్టు చుంబాడి తైలాప మరిథరం చెరిగ అపన్న
శరణ్యంబైన దైవన విన్న గాంచి మమతార పద్థ వి
స్త రించు సమయంబున నిగాలు ఉద్యాపించిన
మ వెంట నంట దరి మత్తైలాసంబు చుట్టుమ ముట్టు
డిగా చతు రంగ బలంబుల బాధు తాలిపి పవెర
పత్ర సం బాసర్వని దప్పడు బ్రహ్మాండ భ్రాంతి విబు
ధుల మొండు తేమని వెనుకే విదుతే ప్రళయ సమ
య సమ రోషంబున ధనుర్ధ రుండై రాక్షే సానికం
బుల వారం దగులు పడి అసహ్యశ్రీ పినాకే సంఘూ

వే స్ఫుట వికీర్ణ విశిష్ట శిఖా జాలంబుల శోభితోపవనంబు
నందన సౌగంధ్యం గూర్చు చూతవృత్తం చంపక నూతనాంబుజ
జలంబుల తిరుగు వాపి నదీ నదంబు రంబు నిశాచర గు
లుండు తన సంజీవని మంత్ర విద్యావిశేషంబున దోషా
చరాంతర్గ్రంథంబున గ్రాసిలు జేసిన విలసిల్లెడు
ప్రతి యత్న యోగ మానానిరంబు గూర్చి శోభా
దియుక్త సన్నద్ధ తనరిన నగరి నవరత్న వనివేశ
విభవంబు వెలసిలు వెలుగుచు నమితవిక్రమ పరాక్ర
మధురంధరుండై శత్రు రాజన్య బుద్ధి ప్రాంగణ శోభా
వాసంబున నిరాటంకోటులుగ నిలుపుచు భయం కరోన్న
తాభీ లనిశాత ఖడ్గ కౌంబున రక్షాంగుడ పక్షంబున
గుల వ్యాప్తి ప్రచారంబు గావించె తేజముల్ బట్టి
కీర్తి శాశ్వతప్రభ ఆలంబా నిర్ణయంత తరనదాం
తు రీతి మహాప్రాభ అనేక విధంబుల ఐశ్వర్య నిర
తు రాయంచితుంటైనై నిజ ప్రవాళ వదనంబు వందు
మునిజన వర్గ సంతోష ఎల్లప్పుడు ఉద్యోగ రాత్రి వారణం
బైన సుగంధా తి పరిమళంబులు వట్టు గారి యన్చర్యం
బు వాలుచి వస్త్రంబు గాధరి యంత వెలయునని
నీ పట్ల ఆయుష్యంబు శక్తి ఉపాయంబు గా భాగ్యవృద్ధి
నిన మహాంబున వెలుగొంచి నివట యుక్తి వృత్తిచే
జన తెలుపు దగ్గమంబునై నిజ పాలనయంచిన సాపంత
ల్యం చేసెడు బాస్తు నిత్యం గట్టెంచిచే భవా
ని నమో నమః ॥ ౫౧ ॥ జగన్మాతా! నీవు చేసిన పరమో
ప కారంబులు స్మరణసేయ నిత్య తొయుగ ధాన్య మొదలె

కల్పింప శరీరంబు గాదు నీకు గుణంబులు గానోప
రాధి శ్వరుండాత వసన్యాంతరంబైనఁ. గుణంబు వంచి
తదు గానదు జగచ్చక్షు కాటి సంతాంశంబు గు నీవొ
జః ప్రంజింజంబు నీ సమా ప్రాప్తుండు నిరీక్షింపు డో
లదు నిన్ను మనంబు న రిగులు పరవ భృగ్వాస్వ ప్రసి
ద్ధాంగ స్వర్గ దూరాస్త్ర న విశ్వామిత్రాది ఋషులచేం వరంబు
గాదు అవాఙ్మ న స గోచరుండ వగు నిన్నే విధంబు
నంగనె న మెంపుదు నా శరీరంబు భరదధీనంబు
గానైకాని మందియున్ హస్తంబులవర తంబు నిన్ను
రాధింపను అంఘ్రిద్వయంబులు నీకు ప్రదక్షిణం బా
చరింపను నేత్రంబులు మిమ్ము దర్శింపను శ్రోత్రంబు
లు మా పుణ్యకథల సజ్జ వినను నా నాలుక స్తు
తి గారం పంబా వను ఘ్రాణంబు మా నిర్మాల్య సౌ
రభ్యంబు నను భవింప నవ్యూతగ మల మధ్యంబు న
నీవు వసి యుంపను యుంటి నాకు వరంబు ప్రసా
దించు ఇహపర సుఖ ప్రదాయివై రక్షింపవె భావ
మ వెంకాశా॥ జని॥ రూపిటి అరవింద నంద నప్పురం
ద రాది బృందారక వందన సందోహ వేదండన
సంస్తుత మానందైన నిన్ను నేను ప్రస్తు
తించుట ఎంతంబు నం బర కరసంపై తాం చెడి
అయితె నా నీవు పరల జీవులకు పయం పొంగా
వారంబు వంటి దాంతపు మత్తి రంబా శ్రయించిన
నర జివాను వ్యాఘ్ర భల్లూకచ మరి మృగంబులు
వెలదులైన ఘన జంతు వులంకరంత త్రిపురం

న స్ఫురిత నిశిత విశిఖ శిఖా జాలంబుల శర్వరీచరుల
సంద ర సంక్షోభం గాఁగ్ని చంద్రపుత్రం చటం త్రిశక్తరం ధ్వంసి
జగంబుల అగులు వాపి నవత నంత రంబు నిశాచరగ
ణంబులు తన సంజీవని మంత్ర విద్యా విశేషంబున దోహా
చరాంతరంబున కేచి [illegible] సేసిన విలపాం ఠాంత [illegible]
స్ఫటిక మట్ల మెరుగు ధానా నితంబు గాంభ్రీ [illegible]
ల యుద్ధ సన్నద్ధుడై కదని వ దిని శి నవన్న వనితల
నులం బారవరింపు చెరంగున నమిత విక్రమ పరాక్ర
మ ధురంధరుండై శుక్రాచార్యుల బట్టి మ్రింగి కోపా
టోపంబున నిశాట కోటులం దటుమాంచి ఘనమ్రోస్తు
లూభి లనిశాత త్రిశూలంబున రక్షోరాజు వక్షంబు వ
గుల బొడిచి దుర్దాంతరంబు గాఁ మాటి దైవయం బట్టి
కిల్లోద్భటి అరంబులు సర్వ నవంతు దరహాసం
బు తిత మహాదేవ అనేక విధంబు లం బ్రస్తుతించిన గ
రు గాం యత్త చిత్తుండై నిప్పాట పరంబు వేండు
మనిన నగ్రజా సుతుండెల్లప్పుడు దుర్గం దార్తి మాసం
పైన సుగంధారిష్టి పీఠంబు నగు నట్టుగాఁ ఉపచర్యం
బు వ్రాలచి వస్త్రంబు గాం ధరియించే వలయు నని
నీ వట్ల బొంగర శర్మ పమేయంబు గాం ఖ్యాత్ర్య వినిభ
నిన ముఖంబు వెడలించి చినట బంతిచి ఘర్షితుం
జని కలవ ద్రాముండై నని వార్త శ్రేయముంచిన దాపంక
ల్పం జేదేల టూర్చుకొని నమ్మం గలుక్షించుచు వేఘవా
ని మనోహరం ॥ ౫ ॥ జగన్నిదాసాం । నవు చెసిన పరమో
ప కారంబులు ఘనవైవెతన్నిమ్ను మయు ధాంమ చెల

కిల్ంపే శేతన్యంబు గాదు నేతుగుణంబులు గాకోటి
రాధీశ్వరుండా కే మనస్యాంతరంబైనది. గుణాతీత
కేడు గానదు జగద్వ్యాప్తి కారణ సంసారంబు గల జీవో
జః పుంజంబునకు సమాప్తుండు నిరీక్షింపు జో
లదు విష్ణు మనంబున దగులు పరవ బ్రహ్మమున పరి
పూర్ణ సత్వ దూరస్థ సర్వోపన్యాసి బుద్ధులకేం దరంబు
గాదు అవాఙ్మన సగోచరుండు పరు నిర్విధంబు
నంగనిని నెంపుదు నాత శరీరంబు భరదీనంబు
గాన్గైకాని మందియన్ హస్తంబులవరతంబు విష్ణు
రాధింపను అంఘ్రిద్వయంబులు నీకు ప్రదక్షిణంబు
నర్పను నేత్రంబులు మిమ్ము దర్శింపను శ్రోత్రంబు
లు మీ పుణ్యకీర్తి సజ్జ తారాడు మీ నామం కేళా మ
త ధారా సంబంధ సుఘ్రాణంబు మీ నిర్మాల్య సౌ
రభ్యంబు నసుభవింపను వ్రాతగ మంల మంత్రంబున
జీవ్ర పని యుంపను యుంతరి నాతుదరంబు ప్రసా
దించు ఇహపర సుఖప్రదాయివై రక్షింపవె భగవా
ను నెంపాదా॥ ౫౨॥ దూర్జటి ఆరవిందనందనపురం
ద రాది బృందారకే మునిసంఘ హృద్వేదన
సంస్తుత మహనందుడ వైన నిన్ను నేనిం బ్రస్తు
తించుట మనంబునం బరితోషంబై తాం చెఱిని
అయితె నేను నీవు సకల జీవులకు పయస్సు పాల
వారంబు వంటి వాండవు మత్తరంబాశ్రయించిన
నేర జహాన్న వ్యాఘు భల్లూకేచ మది మృగంబులు
వెరదలైన ఘన జంతువులు కేంద ప్రపూరం

బుధా పయః పానం బాపత్య్ర నచ్చైరం వ నవ్యక్షోత్ర
చి తాలంబు పావన రత తరుప్రకాలం లి పాలుత్రా
వెడు చందంబున వైపరీత వుష్మిత పాఖ్యపూర్ట యు
వరి దివ్యాక్షీయుంచి దాపెత్సు విధంబు నమతియుంప
దారాం గతి నాయందంతత్ర హదంతర పాత్రా పాత్ర
హై వ్యాధి తన్నంబులు వివర్తింపం బడె పాదు వెలో
ల్లం ఘనరంబై భాగిరథి ప్రవహించు పట్టున
రవి చంద్ర కిరణార్క్కములు ప్రసరించు పెదల జగ
న్మాగాంధు వేచు వెళల మోఘయుంధు పరిక్షించు నష్ట
దుం హెయగా హెయంబు లందు వర్ణ వర్ణంబు లా
నక్షి పరిత చెన పాత్రంబై నవు దినృ్నభటా
చు టం జెశ పవాత్సం ద నం కాచె నమ్మ నీచ
వరాన పృంధదవి దలంపరే నాయందవు తంపాత్ర ద్రష్టి
వెయు పంగి రక్షింప వె భవాని నమో హరం॥ ౫౩॥ భవం
ధ విచెంచవా। నాచిత్రం బద్ధ దియర్ఘ జ్జా భంగం
బు గావించి చెప్పాన్మా వి పారబ్దై వవ తుంతావె
భాగ్య పరంబున పర్చ్యమా పంబు గల్పించుచు పావి
నా శరీరంబవి వెడి నీ వాల యంబు చాల్చి ఇంత్రి
యా లయు రెవాంటర్ధబు లు బంధించి పంచాక్షరవ
కార మంత్రంబు నటి దిగ్బంధనె వెయుచర్చి పంజ్ఞా
నం బు చెదిదుం కారంబు వేయనగది పరమ దిప్తా గతి
ష్ట ప్రసన్నటంబు గాది యోంటె కాంత్ర ద్రష్టి పిల్పా
జివ రజత వ పంధ అంధర రంధర పమంచిత పంచా
న నభర్ర పీఠంబున దివ్య శివం జెని జడ మ

ఉ దయంబున భాగీరథీ నిర్మల జలంబుల నభి
షేకం బొనర్చి వస్త్రం ప్రతేటతే తో బంగారంబులం
న మొదటి వివిధ రంజిచి ప్రదక్షిణ ప్రసూన వ్యా
ఘ్రాజి నంబు తటి ప్రతిరంబున నమర్చి నవ్వనతి
షంట ప్రసూనంబు జలా జాలంబున దురితా నాశ
ధరీన ప్రభా భాసుర స్వర్ణ ఘ్నంబు సద్యాంగ గా
గంబుగా నిల్చి - ంది మహో జ్వల దీపిక గా
సహస్ర మణి గణ విరాజిత ఘంటంబైన ఘంటంగాభ
రణంబు లంకరించి బంధుర మందార గంధ సిం
ధుర చర్మంబు త్రిలయంబుగా వెలె వాడానర్చి
తుత్రి తమన్ని పాలా పాలత్రి తంబు గాంగు వట్టు
గా అగ్నిష్టోమాది యాత్రా సాయం వేంధాడి పవనమ
ది రత్నంబునై వేదాంచితి చుంట నతేరాప్పెంటు
తుంద మందారం చంద్రి కాసాపుటికె సమ శుభ్ర వర్ణం
గా భావించి యాతిది నిమ్న నారాధింప దానాంగి
యుంతే బాహోన్నవ బాలంబు బానర్చు చుండినిన్న గట
మందట తుందా పూజింపపారని మల చిత్తాంట
నైన నన్నుం గటాక్షించి రక్షించవేవె భవాని మహామా
యా॥౫౪॥ ఆవ వర్ణ ప్రసాదయ తాం! నీవు నాతుం బ్ర
స న్నుండట వివెన్నడి తారతమ నాతుణై రస్వంబు పలక్షింప
దలంచి భవన్నిటల తట సుప్త వహా జ్వలేశు
క్షణాన లంబు గలదని చెరలించి తిరవి తంగ
మంగ భంగ భంగా వేత శుభ రంగా మరంగిణి
సంగతం జటినై నిలిచెట నరసం చెట్టి వదా

బుగా పయః పానం బాపత్ప్య వెప్పైరంప పవన్యక్షేత్ర
చి దాలంబు తావు లవ తదుప్రకాలంబి బి పాలుద్రా
వెడు చందంబు వ వైతాంతా వుష్కితి బాణ్ణప్రకటయ
వరి దివ్యాత్రియంచి దాపెర్పు విధంబు వవుతియంప
దాదాంగతి నాయందంతత్ర హాదంతర పొత్రాపాత్ర
హైవ్వాధీకేస్వంబులు తివంత్యంపం బడితెదుచేలో
ల్లంఘనపంక్తై భాగీరథీ ప్రవహించు పట్టున
రవి చంద్రకిరణాదర్శనములు ప్రసరించు వేళల జగ
న్ప్రాణాంతు వీచు వేళల మేఘునుండు వర్షించు వప్పు
డు హోయగా హోయంబు లందు వర్గా వర్షంబులా
వర్త్రి పరిచి వెవ పాత్రంబై వవు దివ్యభజిం
చు టుం సెరి పవిత్రం డవు తావె వన్య వేచు
వగావవృంతవి తలంపతె నాయందవు తంపాత్ర దృష్టి
వెయు సంగి రక్షింప వెభవాని వసెనూ వారాం ॥ 43 ॥ భవబం
ధ విమోచనా। నాచిత్తం బన్న దియాప్పా జ్ఞా భంగం
బు గావించి పెద్బాల్యా విహారిస్తా వవ తుంబాపె
భాగన్న పరంబు వ పత్నాలా పంబు గల్పించు తావి
నా శరీరంబవి వెడి రి పాల వయంబు చాత్రి ఇంద్రి
యా లయ తపాటుర్బు లు బంధించి పంచాక్షరీ వు
హా మంత్రంబు వటిదిన్స్యంధ విలపత్రి పంజ్ఞా
నంబ వెడిడు కొలంబు వుసనిది పరవు విశ్వా తతి
ష్టి ప్రస్ఫుటంబు గావి యంటి పాత్ర దృష్టి చిల్లా
జివ రజువ వసుంధ అధర కంధర పవంచిత పంగా
వ వభర్త్ర పీఠంబు వ దివ్య శివుం సెని జడమ:

ది రయంభవన్ భాగీరథీ నిర్మల జలంబుల నభి
షేకం బాసక్తి వృదుం ప్రకటిత తుబంగాంబరంబు
న మెదిచి విదిది దంచిచి ప్రవిస్తార ప్రసంభర వ్యో
ఫ్గ్రాజి నంబు తటి ప్రదీపింబున నవార్కి నవ్వనేశి
ఘంట ప్రసాదంబు జటా జూటంబున దురితివిదారి
ధరీన ప్రభాభాసుర స్ఫుర ఫ్గ్గంబు స్ఫూంగి కం
గంబు గా నౌ-ంతి మహోజ్జ్వల నటి-గా
సహస్ర మణి గణ తేజః పుంజంబైన భుజంగాభ
రణంబు లంకరించి బంధుర మందార గంధ సిం
ధుర చర్మంబు త్రివర్ణంబు గా వలె హాదాసక్తి
తు త్రి తనుస్త్రీ హాలాహాలత్రి తంబు గాంగు నట్టు
గా అగ్నిష్ట మాతి త్రికాయ మేధాది సవనమ
ది తన్నంబునై వేదన్నం చిది చందన నకలాన్ప్వెందు
తుంద మందార చంద్రికా స్ఫుటిత సము కుష్ఠ వర్ణం
గా భావించి యూతిది చిన్మ నానాధంప దాగాంగి
యుంతే బాహోన్నప బాలంబా బానిర్లు చు చిన్మ గతు
మ వడు తుంధా పూజింపి వెదవి మల చిత్రాంధ
నైన నమ్మం గటాక్షించి రక్షించుము భవాని మహామా
యా॥ ౫౪॥ ఆప వర్ణ ప్రణతయ ఇా। నీవు నానుం బ్ర
హ్మంధ నవెన్నది కాంరతు నాకు ధైర్యంబు నలక్షింప
ర లంచి భవిన్నటల తటు స్ఫుట మహోజ్జ్వలే మో
క్షగానంబు కలదని చెదరించి తివి దింగ
ముంగ భ్రంగ భ్రంగా వేత కుభ రంగా తరంగిణి
సంగ ఉం జటేనై నిబెడ నరతం బెట్టి నదా

రుణా ఘృణా సహస్ర భీతిర్ తణాశా దగ్గద దర్పాత్రంబు
రయంబు వం జాపిత వెని తోవల మశ్రావాలంతార
పల్లి లత కర్ప్పర పవ తంద రంబంత గావి వెంద వి
బ్బ రంప్ప వది గల గబ్బి ఖబ్బవుబ్బుచు గదియింపె
త వెవి వాటల విదిపె పొత వన్నియు విడుదచెబ్బెల
వాలు చిర పొంతించి యూవరువు వ కాపతించెద వీసే
ద్భశ వెష్ట భీష్ణాద గ్ర ప్రబల పరి చార భూతంబు
లం బాద గట్టి సెకవి పెవి లక్షులాపట్ల వదిర సేంధ
వ దావ పొవతే పన్నిభ పంచాక్షరి వహా వంత్రాం
జ ప్రభా వంబుగ్న తెంపుచు లలాటంబు వ విభూ
తి ధరించెద నురు జవంబు వ కతంబు వ నన్ను
తురంగంబు నుదికించితి వెవి నీ మొద్ద ముద్దా చూ
పెదు చిత్తుల చిద్దు వి గద్ద రితెవి మద్దు వివిధ గవి
యించెద వీరత భవతి యస్పాంఘ్రి పంకెరు హా యుగళం
బు వాగళంబు వంచె ను చు తవి వెన్నె శరణాంబు వేంద
ద వసన్యం గటాక్షించి వాపక్షయం బావల్సి ఇహా పర
పుష్ప్రాయి వై రక్షింపవె భవాని వమనా వా॥౫౫॥
అష్ట వయాది! వేవు విద్రా పారవశ్యంబు దివి బ్రా
హ్మ వు హూర్త్రంబు వ లేచి పితృ చక్రత్రయం తలహం
బుల తర్కతంద వై డత్రవ లోతంబుల సంపా
దించు కారకం ప్రాత ప్రాయంబు శాయ దలంచి చెవి
వా పి కూప తటాక ప్రవాహ తంబుల వవి వా
చె వంచె దేహంబు వదు భయంబు వా దిం
చు చున్న యది ఆహా ర్యవపద్మంచైద పంథ

తుం గాలా తీ తంబు గాతుంతా పొంగంబుగా నెర
స్తు ఉదంటి పాని హ్రాంక్షర వర్ణ లోపెంటి మాహాతి
తత్రుంబుల సాతంబు లాడు మయున్న యుతి వివ్రుల
ధ్వనంబు వంబతి కుద్ధుంటు సై మమ్మ గూర్చి బెచె
జ పం బానర్చ బూనిని ఛాని చిక్కి వవజ్పం
ఘి త వారా పక్షిణా పాప వవ దాషంబు ల పంబలప చిక్కి
లంబు లగు చున్న యుది రావ బూషి పిత్ప తర్పణాసై
శ్వ దావ బల వారగాడి కృప కృతున్యంద వావెన్న దవం
టి పాని వదుర్వత్రి ప్రతాంతంబు వకు పై పతిత్వంబు
బెన్ని గల వవ్నియుం బాదమ దిర్థ తంబు లగు చు
న్న యుది కృతి ఫంల త్రి తశంబు ప మమ్మ పినం
జేశి మాస్తోత్రంబు బెవిప్పైన పఠింపు చుండెడు
వంటి పాని పంసార గహన విహార కాంతాంతాలా
యుత్ర చరాచర చిత్రంబుత్రల పారెప్పం గాలంటి
గాడు పధిక పరిశ్రాంతులై న మహా పుర లకాతిధ్యం
బూనర్చు దవంటి పాని పరమ తిత్రుండై యుండు
టు నీ వెరుంగు దు పు బాల్ తిం గాలాచిత కర్తతుం
తి యుండు పగుటం జేసి నె పాధింప గలపి దెబె
యున్నతి అతార్గా సుకృతి వై న ని శాస్త్రి యుంటి
వెంతింకి వెంతుంగ తై న పం వాడే యు ప్పూర్ణ
వలప ముదు వారా పాపకె పావం బానత్సి దక్షిణం పవె భవా
ని వంచెం వా రా॥ ౫౬॥ భూమ ప పవి పాపు రా కృత
సుకృతం బె [illegible] బెయూతాని కేఫ చిష్ఠి వ పా తిత్వ
శా పెతం సై పోయం సైద పాటి వ్వా యుండు

[illegible]

తం గాలా తీతంబు గాతంతా పాంగంబు గాంచెద
ష్ట్ర దవంటి దాని సహస్రాక్షర వర్ణ లాపొంది పొంపొంది
రత్నంబుల చేతంబు లాడ మనుచున్న యంత నిష్ఠుల
ధ్యానంబు వంచిన శుద్ధాంతులై మమ్ము గూర్చి వెదకి
జపం బానర్చు వారిని జూచి నిష్ఠ నేన జ్ఞం
ఛితి తీర సంష్ఠితా పాప వన దోషంబుల నేణలన నిష్ఠ
లంబు లగు చున్న యంత దేవ బుంధి పితృ తర్పణాసై
శ్వ దేవ బలి హార గాణ కృత కృతుష్ఠంద నదెన్ను దనం
టి దాని నదువ్వకే ప్రహారంబు నకు నై పరితన్నంబు
చెన్ని గల వన్నియుం జాదము నిర్ధ రంబు లగు చు
న్న యని కృతవ వంల ప్ర దేశంబు న మమ్మ పెనం
చేసి మా స్తోత్రంబు వెలిన్ని నై పరింప్ప చుండెద
వంటి దాని సంసార గహన విహార కొతూహాల
యత్త చరాచర చిత్తంబు త్రల పొదెన్నం గాలంతి
గాడు పధిక పరిశ్రాంతులై న మహా సుర లకా తిధ్యం
బానర్చె దవంటి దాని పరమ రిత్వాంధనై యుండు
టు నీ వెరుంగుదు వు బూరితం గాలాచితే తర్ణపం
రి చెందు వగుటం జేసి నె పాధింప గల పనిలు
యన్నది అకారణా సంకృతి నై న ని న్యాస్త్ర యుంచి
వెలిగింని వెలుంగ నైన చపు నాచే యపుఙ్కరణ
వి లన వదువు హర పాంతకె హాతం బానర్చి రక్షింపవె ఛవిం
ని వచె చెంహరా ॥ ౫౬ ॥ ఛూంతి పవి, నాప్తుం కృతి
సంకృతం చె వెయాకాని కథ నిష్ఠ నే నాథికర్థ
షా పెతం నై హాయం నైన నారిష్ట యుండు

[illegible]

డు రసప్రచ్ఛ వినాజ వలంద వలంది తాదలందయశః.
శ్లో॥ ఖ్యనంబు నీతువు అపార పారింప త్యాభి వర్థ వలంపా
వం శైవైత పాఖ్య తేరంబు వాతు వు యూత శి సుభయ
త్ర తు జగత్త్ర సిద్ధంబు గాదె అమృత్యు చిరా ఘూవ పవేర
నా ఘూయు మూంద నేత్రా దయవ యశః శ్లో॥ ఖ్యనంబు నీతువ
రంపర పిపా పాత్ర వువ ప్రవేశక విహాంర్గంబు వకశినై
పాగ్న వివం పాంత్ర సుఫట వర్యా విన్యత త్రివృయాల
పమొంధరం బాసప్తంనైన వెరంగువ నావృ్ధయూంర
వింరంబు వ నాదంతర పంబూవ హిల్ల వెల్లప్పుడు వివ
వఅశి యుంటూట నాతారెగ సఫ లంబవెన్ణ రాదు
గ్రవరవ వవిముక్తంనైన రాతాసుభానేరవి పగిడి ఆజ్య
పరిమిత యుర్ధాష రహితుంతనై సర్వ సత్వం పవరతం
డ లంబువ వెజో విరాజితుంతనై యున్నెడ గళగెఘ
వది యన్న త్ర తాగరాంబు లంగటాక్షంబు నాతాసంగి
ఇహా పర సుఖప్ర దాయనై రక్షింపవే ఘవాది వుమొంహా
రా॥ 7 ౧॥ త్రిగెత్రా। సుత్రృవ ధుష్గ్వతంబు ల వలవ వ
తుందు లాతాంతర సుఖంబు లనుభవించుచు యూ
పా యూవంబు లగుడు తింది లుతావి గాఢ్యవంనైన పర
వు పదంబు నం బూంద పరదు వెంష్లం బు వూ
రౌ త్వంబు పగిది వగాచరంనై భూదన్వ విశంబువ
మొక పుణ్య పురుష వతుం గాంచి తావంలర డు సూర్య
చంద్ర నక్షత్రాది లాకంబులు వజ్ర వైరిత్ర ప్రవాహంది
ర త్నంబులనైవ దిటి పుణ్య విశంబు నం గాంచిరి సు
ఖా సు భవంనై యున్నండు స్వర్గాది లాకంబుల

మిం పృణాని సాపుష్కరగా నెంటువ గతెగ సాచెశివ వ
తగరంచెట్టితి చెటాం ది ఉపారి టుష్యు తాట విఖం
టవ ప్రచంటి ఛటు తాదగ్రి తుటారంచైవ విఘూతి
సా చెటుటల వితితా వి చంటి గఆగ సాచెశివవ
పం చెట్టి తిచెటుతావి [ఉపారి టి] విరుపే చెంపత్రి
తా పాక ప్రలలల లాతాకే ఛంజువ ప్రఛంజు వంచకు
వు చెంా రంజు వంచైవ రుత్రాక్ష సా చెంవం బూం వగ
తగ సా చెశివ ప్రతం చెతట్టి ద చెటాతావి, ఆజన్మ
పరి తాప రాధ వుద ద్విరద విర్థ శ తా తా ఘంాశపం
చూ వ వపద్వశంచైవ పంబాక్షరి సాతుక్షం బ్రుపత్రిల్లం
గతెగ చె చెట్టి పతిసం బు వబుతికివి చెంతావి, ప్రత్యాశిష్టి
ఛూ ఘ్న భం ఛాశ వి ఛంచైవ ఓంతారంబు సావు
చెంా విధి విహా రింప గతెగ సా చెశివ పంచప తారం
చెట్టి ది చెటాతావి, అశేష బ్రహ్మాండ ఛర్త చైన చేయం
దు ఛక్తి లతా దాతాం బు ప్రవిపారం బూ వర్గంతి
తగ యింతే వి ర చు వి న వు ద్యార కే తాటు వుక్తి
తా పాచుం బూ వబ్బి సా జన్మ పాఫల్యం బు వ తుం గ్రవి
విశ్వ చుంత చైతి సా మాదం బతి ప్రార్థి కటాక్షం బు వి
ఆ పి యుపాపర పుణ్య ప్రదాయ చైరక్షింపవే ఛ వావి మహిం
తా ౘ॥ గ౨॥ వటూ శ సా। ఛూవవ త్రయం బు వ వికంటె
వతితేం టు వు సాకంటె వధ వుంతుం వు మతె చెంటు
చె చె విధం బు వవి తు వ బూరం బూ వ క్షు వ ప్యా మి
ఛృతవ ప్యాయంచై ప్యాభాం వికి మ దం బటు వవు వష్టు
పమ ద్ధి రించివి పెవి అశేష జగద్గురి తా ఖంట పాం

[illegible]

ను సంవర్గంబు శివి ధర్మాది సకలధర్మంబైన వారలు మొం
దు పొందం బడి యుండు గంధర్వ యక్షాది లోకంబు
లు తజతంబు తరతో తర్మాము జనని వర్తనమైన వారల
కుం గరిమలు వలు కంబు లై యున్నందు రాక్షస పిశాచ
లోకంబు లు పాత్రకాం స్వంబుల చందంబుబు స్ప్రా
బల్వంబులై కాంచను దుష్టవర్గంబు లంక్లోశ భూజ
ను లై యున్నందు దుర్గ యు వం లోకంబులు వంబిధం
బున సాపమ్మిశ్రమైన సకల జనంబు సర్వల సూక్ష్మంబు
లైన దుర్భేదంబులుల నేకంబు లాపత్తి దుఃఖార్ణవ
మగ్నులై సంక్షోభించుచు యుండిరి నానారత్న సాపర్ణ
రచిత పాత్రకాం స్వామి సంబులు సంస్తసాంపరా
కాలంబ యగు గాని లశతన్నంబైన సంపాదిని చిదర్థం
ప నిర్ణిత దితేపన్న వంగని వసంత విభ్రాజ వంగప్ర
శస్త్ర జ్యోత్స్నతి త్రయంబైన మంగళకన్నం బెవ్వరికి సా
ధింప దరమె అనాది బ్రహ్మతత్వంబైన సర్వదేవతా
చక్రవర్తి నగు జగన్మాత యన్న మాను నిమ్మిత్రయిం
చితి కామం దుర్గ్న సకల చెరించి అభీష్ట పస్తుప్ర
లు పెంపొం జనం గాక పాలదుం గ దుజనె వాకెవ్వ
తం బైన ఇహపరంబు లొసంగి రక్షింపవే భవానివిమో
హం ॥ ౫౭॥ కందర్ప దర్పాపహారి! నీవు సకలప్ర
దేవతా సార్వభౌ మయుండవంద పత్రిజ గన్నాథుం
డ వైన దేవుండ వని విశ్వ ధంగ సార్వ త్రైవ
శి అఖిల ప్రజాపతి దక్షుండు మమ్ము నదిం త్రిరించి
రాజ్ఞా యందే దేవిం దిరస్కరించి పంచి జనన్యం

ను సువర్ణంబులైన ధర్మాది సకలదర్శనైన వారలచెం
దు పాంచభౌతికంబగు యందు గంధర్వ యక్షాది లోకంబు
లు అజితంబు తరణి తర్కాది సురాసుర నరులైన వారల
కుం నరకంబు మంల కంబులై యున్నందు రక్షసపిశాచ
లోకంబులు మాత్రకాంపన్నంబుల చందంబున ప్రా
బల్యంబులై కాంచను దుష్టవర్గంబు లంకాభాజ
నమై యున్నందు దుర్గ ఈమ లోకంబులను మయిత్యం
బున పాపమిశ్రమై సకల జనులు స్థలసంక్షేంబు
లైన దురితంబులచే లోకంబు లావర్తి దుఃఖార్త్యన
మస్వలై సంక్షోభించుచు యుండగ నానారత్న పార్వ
రజిత పాత్ర కాంచ నాయ సంబులు సంగ్రహించు
కాలంబు యగు గాని లక్షకోటి సహస్రాది ఖండం
బు జిత్వ ఇదిషష్ఠ మాండ విశ్వాత విశ్వాజ మాంద ప్ర
శ ప్ర జ్యోతిర్మయం బైన మాంజోకన్యం చెప్పరికి సా
థించ దరవెం అపాది బ్రహ్మత్వం బైన సర్వదేవతా
చక్ర వర్తి నగు జగస్థై యున్న మాయ విష్ణుత్రయం
బి తి కాపు దంష్ట్ర ను పతడ చెరించి అభీష్ట వస్తుప్ర
లు వెంటం బను గాని పాలడు గ టలు వె నాకెచ్చ
తం బైన ఇహపరంబు లొసంగి రక్షింపవే భవాని యమో
సారా ॥ ౫౭॥ కందర్ప దర్పాపహ మారతా నీవు సమస్త
దేవతా సార్వభౌమయుండవు తండ్ర జగత్ఖ్యాతం
బు లైన దేవుండ వని మివెద్దు యుండగ పారకే ఛత్ర పు
శి అఖిల ప్రజా పతి రక్షించు మహా నతికి తరించి
దా క్షాయణి దేవిం బిరప్పు రించి మయి జనబ్బం

ను సంవర్ణంబులేవి ధర్మాది చతుర్వర్గమైన వారలెవెం
దు సాంధం బది యుండు గంధర్వయక్షాది లోకంబు
లు తెజితంబు తరణి తర్మ్యమ గుణావర్తనమైన వారల
కుం గరతలాం వల తంబులై యున్నందు రాక్షస పిశాచ
లోకంబులు పాత్ర కొంపస్సంబుల చందంబులు స్తా
బల్యంబులై తాంటటు దుష్టవర్గంబు లంక్లేశ భాజ
నమై యున్నందు దుర్ల ఆమ లోకంబులను మయి ధం
బున సాధుస్త్రీలైన సతుల జనుల సన్మాల సంక్షేమంబు
లైన దురితంబుల నెలంబు లొసర్చి దుఃఖార్ణవ
మగ్నులై సంక్షోభింతురు యింతటి నానారత్న సావర్ణ
రజత పాత్రంబు స్వేయ సంబులు సంపాదించ నె
తాలంటి యగు గాని అశక్తమైన సహాని చితర్ధం
చ విశ్లత దిదిప్స వంచ ససంబుల విభ్రాజమాన ప్ర
కృష్ట జ్యోతిర్మయంబైన మాణిక్యంబెవ్వరికి సా
ధింప దరమె అనాది బ్రహ్మతత్వంబైన సర్వదేవతా
చక్రవర్తి యగు జగన్నాయకుని మహా నిర్మల స్త్రీయుం
చి తికావ దుర్గ్రాహ్య పకల చెరించి అభిష్ట ప్రస్తుప్ర
లు పెంపొంద జనునగాక సాలదుగదని ఇవె సాకెవ్వ
తంబైన ఇహపరంబు లొసంగి రక్షింపవె భవాని మహో
హరా॥ 37॥ తంత్ర దర్శ్య ప హారణాని వి సమం స్త్ర
దేవతా సార్వ భౌమ యుండితండ దత్త జగత్కాబం
డ వైన దేవుండ వని మావెన్నుండగ సార్వ భౌమ
శి అఖిల ప్రజాపతి దక్షుండు మహోన్నతిం త్రించి
రాజ్యయాగ దేవం ఆరస్య తించి మయి జనబృం

లో మ హిమాచల గంధర్వులం దాల యక్షులం బరి
మహర్షి గ్రహంబుల జతిచి మునులనెదపి దక్షుని శిరం
బు తయంబు దం బట్టి తరిరి బ్రహ్మాండాది పర్వ
పర్వ దుర్గార గర్వాప హారణం బా పర్వి అంత గా
పంబు ప పంహరించి త్రిగుణయుతుండై దుఃఖకారణం
బు ల గర్భోన్నతంబు విలపి యుండే రసు బ్రహ్మసన్నుతుడై
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

సంఘుం విజితపోభంగ భయంబు దవిమె శివత్తే
త్పృతి వంబులవు దానెయు వతుండును నీఫ్రను
కాందునకె పొందిన తన్నంబులు వెంటయు త్రిష్టిము
ష్టి సంధా సాకర్ష్యగా లాఘువ వలక్ష్య ధృథ చిత్రగ
తుల వపెతే శస్త్రాస్త్ర ప్రయోగ గోప సంహారం
బు కాందాంకె దడప్ర ఖండ సంబానత్ర్పి పెత్ప్రె
చ్చ్రె వెరిగిన వంచ్చ్రరంబున చేరితి విలుత వను
ష్టాష్ట వుష్టిం జూ జూచ్చి పురండ దోర్దండం
బుల భింది త్రృతె డవాలై గుంది యలవిలు వెం
డొరులం బాడుంచు కబాకె చిందల పడి కెండు
మొడై పోరి పోరి గృతుల్ నరశ హుప్రకాటిత
పవ సంకాశంబైన దివ్య తెజః పుం జొజ్వలని
జాకారంబు నంబ్రు తన్న్షంబై పరిపూర్ణకటా
క్షంబున కిరీటి గారి వరంబు ప్రసాదించె తటాని
కెయన్నత్తు వనికాచరుల తపప్రాపంథ్యంబు లె
మంజేసి చిన్న భజించు వెరు వెరుంగ చెర
కచి కాకు పడి యుష్ణ వాండక త్ర్యకర్మ భకుమాష్ట్రాభ
క్షన గవ్యా గవ్య విహాని వెకంబుల వెండును
జ్ఞానంబు లెమిం జేసి ఆహారంబులైన పాపం
బుల చెసితి ప్రచండ దండధర దండనంబు
న కుం జొర కుండా నన్నుంగటాక్షించి రక్షింపవె
భవాని వంనెమో హారా ॥౬౨॥ అంధ కాసుర విధ్వంసా
వా హృదయంబు నకు పడి తింటైన యపాయం
బు వాకటి గంటి వెట్టింటి పెవి తన కురక్ష

తంబైన వింత్రిణి గాతంబు పరిపన్న జించి సదన్న: వత వహా
షు తరంబైన శిక్షా కావలంచి నం బానత్ఫూర్ప టలం
చు ఉూ టార్తతి గలదె ఇవా పరిపంబుష్ప డా యివె
వాతి వాలా జ్యోంబుతూరగు విశ్వంభరు విష్ణు గాంధి
అనన్యంబైన నీచ దేవతా భజనంబు విష్ఫలంబు గోబ్బాం
వక్ర తుంబై నయుక్షి తెలందు చరణ తాండ నంబూన
ర్వ జగన్నిధిని యునిచందంబు!న నీతే పం కారం
బూనత్సినవైన నలు గతిభక్తు లకు తీరరాంచె కారే
యుదు వట హాల్లు మంతా వియన్న మణి గణాప్రభా
భా సురంబైన వపవనియన్న పొందంబున వార్తవు
వే దేవి వారు గూడి నీపు విచారించుచున్న యుడు
సెతే నాడు వింశతి బూతుండు క్రొత్తంబు గావా
మన్నాశి వెడల దిగ్విజ యంబు సేయుచు తింప్పిర
తింపు రుష్ట గరుణ గంధర్వ యక్ష దానవారగ మా
న వాదుల జయించి ఇంద్ర లోకంబున నమరుల
గెలచి అలకాపురి కుబేరు మెంచ్చి వియచ్చర భూమ
లం జరలు పట్టి మెందుల లేక విహరించుచు భ
వతియన్న రాజ ధాని యగు వైలాసకు ధరంబుగా
గాంచి యుద్దార గర్వ తెత్తంబు నభుజో విజృంభ
ణ సంరంభంబాప్ప ఫణి ముఖంబుల వార్చుచు
నట్టి హాసంబు చేసి వాని తొంప నటూనెత్తప్రకార నప్పగ్ర
మా గోపుర హార్మ్య ప్రాసాదంబుగా మంచో ధారా ప్రాటు నం
బూనత్సిన రాణి గ్రిసృజి విగ్రహింపక అనుగ్రహిం
చి నత టుంట వైచి వట బూణా పుదుండు నిష్పుంట

దన యింటి కొరవాకిలి గాయించి భక్తిం దనెంన్నటల
నే వంటి భక్తి సు లక్షుం ద్వైన వెలుఫ్లుం గలదెు అన్న
ధా శరణం బ్రాస్తి తన్న మెన శరణం వసు తుసుచు
నిన్న్యం జెరి భజియింప నారాంగతి వస్తు నొర్చరణాయు
తె సకల దుష్కృతా పహరణం బొనర్చు దిక్షిపావను
క్రిత సు లాసంగి లక్ష్మింప వె భగవాని వసు మెం హుణు॥ ౬౩॥
వృష భ వా హ న! వి హ్యై ర్య హంహంస సుంత్ర మంబుల
మనంబు నం దయింప నితంబు ను గాత్రమై పొంచు
చున్న యువి యుల్లంటి హెచ్చి అఖిల సుతాతట్వ శే
రవ్వ రిచరులు సుధార హోత్తార దనం బానర్చంబు
ని అభ్రంక షరంగ తుంగ తరంగ గాపమంబై ఘను
మఘువాహ్యట రవంబుల నపారంబైన గంభీర
సయః పూరం బారంబు మందర రవ ధరంబు యుధి
త దండంబు గాం బాంపదా నిం జుట్టి భండా విశ్వం
భరా సంరంభం బాప్ప సహ్యాప సద్యంబులు గాంచి
ద్రిండ్రిరంత్రి వ్రుచు అభంలు సుభద్ర ని దలుది
సుదధి మధనావేశ సంభ్రమం బైన వెలిగిన
షంబు సంపత్తి సము యు మహోగ్ర నల సహస్ర
సద్భుత జ్వాల విజృంభ మొంద పరి వ్యాప్తం ధగ
ద్ధగాయమానంబై భగ భగ బాగ తెగయు
చు కేతల యుదు తె బుడు పడ పద పడాంతే
వెడ వెగని పిడుగులై వడి వెడి రంబై యుడు
గని మిడి గుర్లు నుడు పధంబు నె తె గిలి చూ
ఝ నె వ్ర్యాంతంబుల నంటం బఝ్వ హా హాస్ పన

లోకంబు మొదలుగా చతుర్దశ భువనంబులం
జట్టు కాని మంటూచు చరాచర జంతుకోట్లతో
డం గూడిన బ్రహ్మాండంబు నేకంత అనంతంబు సృష్టిం
చి పోషణ నవ పరమాత్మంబు లం గవర్చి పెద్ది
భువనంబులు భస్మం బావర్చ నజుండు మొత్రి
పెట్టు చుండు బం-త్రై లోపే ద్వారంబు వంగుంపుల
పెట్టి నేపప్పుడ గర్గా గిటుండవై యుం విష్ణంబున
సంహరింపే గణాంగు చెడు ధర్మ షాడ లోకేంబున
లవ నీతిం గడు గాతుండా ప్రజా పము లంభా
వశు భంభ వతు యున, వు ముల అద్యాయు భ త్రం భవతు
యున, చతుర్థ ఖండు సర్వ ప్రీభ వతు వృత్తం జయం
యుయున | పర్వ పంగళ కృతంన వ విజయంగళ సం
త్రంబు శ్రీహరి హో పేద వసుందవ ధృధ సూత్రంబు
పదిల పరుపు సాహంబలుం డవై చెప్పు వెడిగి వచ్చు
విష్ణ ప చెప్పు న వెడురు పోరుటు విలపి పోతు పోతువు
నీ యుద ల్పుచు తేరి తెలియం బట్టి పడవైచి
పుడుచు చల్లార నం డుచు గట్టి గా వెడవంతు
డి నంతించి గర్భ గా భువనంబులు గ్రాలతం
డ పదనగ హారంబున పెద్ద పుల సాంతే తుండా
తెంటంబు నం గులురు పరచి యుప్పటి యుట్టి స్థాపి
ర జంగ మాడి తెంచైన విశ్వంబు గాచి న జగదా
తరక్షితు నతు నమ్మం గాచు లుడె తెరచరగావు
నేం సాగా యుంబు లసా చేసిన స్థా సాధి
స్త్రీంబుల దలు పతే నమ్మం గర్భం క్షింగి అష్ట

దుఃఖ నివృత్తిం గాఁజేసి రక్షింపవె భవాని వనెంచి
రా ॥౬౪॥ అర్థ్యా తాను పడుచుండు అట్టి అంధ పదార్థ
ములచే నిన దుఃఖముల వన్నైన మివ్విష్ఠరింపను
కొం పొందతక్కయుం బగు చెల్లింటి చెని వాళ్లు పక్షి
ను గాం కర్తంబను పట్టగా ప్రాంతంబున నెంకినిట్టు
వనిత నిండు వెతొ వనిత్రైం వంగ ని వాం రచి పంఖం
బు లంక్రి అ - - - - ప్రత్రి వతి వైై తొన్ని వత్సరం
బులు గ్రి వింపేతాలవనేరం బునచి చెశుండు లోకాంత
ర్గతుండైన దుఃఖంచి నివంతు వు అవెన్నను కావు కేత్యం
బున దంష్వ్రాక్షెం వత్వం వత్వంబు లు నివక్షించి నిపొ
రింపుచు కావ్యాళ్ళకొరయు వవి పాతే బారయు రిల్లాత్తై కొం
ప్రతంబు శెయుచు మధ్వ మాంప ఖాధన ప్రవర్థ మాన
శరీరత్త్రె వరిత్ర్యబు వగాం పంబు పెంటిన వారి అంటుందు
త్రియు హృదయ రంజనంబగు పట్టుగా వృగ పదార్థంబు
రణ్యంబు వకెంటిని వెరి యుంప్రి చుప్తంత ఆకులటాప
లుపు న చెంకే ఆవు దూరం బట్టి చెత గాాశి నిరిక్షించి
వం వంబు వంబుక్రిత వింపు చు మెకే పొంరిశి వాయవై
అ పొవితే గారవపోష్ణ వపుంబుల దాచ్ఛి బాచ్చి చెంకేయు
ను తలంపునచె [లంపు లకు పెయగంబు పెలుంచు పర్ధా
త్రుంబు వర్వై రెయు పొన పొంర వర్సంబు వ చెం ఉలెదుంగకే
పక్షి యున్నంత్రై అజాలకే గారవపోష్ణ వపుంబుల కొ దాచ్చి
బాచ్చి. పొకే యు ను తలంపుననెంకే ఆవు దూరం బట్టి
చెం ద గాశి నిరిక్షించి వంవంబు వంబురిత పింపుచుమె
కే పొంర శి [పొయని] శ్ర్వరించి. శి ప్రుంబున యాపాంపు

ఘంటం పాలించి తనకు శ్రీ పరంబు అడవి ప్రాంతంబున
కెట్టి శార్దూలవిహారంబు వెంట వనివేసంచరిత యంత్రో
గించిన కొండలంతటం ఘూర జాత నిమర్శించి నిజంబె
కానగ చిరంత కావాల్ల కాం జరభి కాల తరంబై తెలుపు
గంబు గావింప యొవ కింకతుల కాల పారంబున గట్టిద
ఇట్టింపు చూంత ఉంద ధలు వ్యుంతలు చెట్టిన నతంర
యు గాంకృత సెమాంతున వమోక్ర లాఘావిషంతుసు
సై దాని పుణ్య - - - - - - బులకని అన్నల పాపస్త
యు హొటు తరంబైన శిపస్వర్ణ పాత పొంది సుభిదివ
కతంబున కృపాంతంబు ప్రశాం.

Copied by - J. R. Ethirajam
Compared ~~and~~ by . J. R. Ethirajam and P. S. Sarojini